

Anexa 6 BIODIVERSITATE – 2

Tabel 1. Corespondența categoriilor de habitate de interes conservativ cu cele descrise la nivel național, respectiv cu asociațiile de vegetație

Cod habitat	Denumire habitat	Correspondență cu habitatele din România	Asociații vegetale
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din <i>Littorelletea uniflorae</i> și/sau <i>Isoeto Nanojuncetea</i>	R2211, R2212, R2213	<i>Limoselleto – Ranunculeto lateriflori</i> Pop (1962) 1968, <i>Gypsophileto muralis – Radioletum linoides</i> Mititelu et al. 1973 <i>Eleocharidetum acicularis</i> W. Koch 1926 emend. Oberd. 1957
3140	Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de specii de <i>Chara</i>	R2201	<i>Nitelletum gracilis</i> Coriolan 1957, <i>Charetum braunii</i> Coriolan 1957, <i>Tolypelletum proliferae</i> Krause 1969, <i>Lychnothamnetum barbatum</i> Ionescu-Țeculescu 1967
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i> naturale cu vegetație de <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>	R2202, R2203, R2204, R2205, R2206, R5304	<i>Lemnetum minoris</i> Soó 1927 <i>Lemnetum gibbae</i> Miyavaki et J. Tx. 1960 <i>Lemnetum trisulcae</i> Knapp et Stoffers 1962 <i>Lemno – Spirodeletum</i> W. Koch 1954 <i>Wolffietum arrhizae</i> Miyavaki et J. Tx. 1960 <i>Spirodelo – Aldrovandentum Borhidi</i> et J. Komlodi 1959 <i>Spirodelo – Salviniatum natantis</i> Slavnié 1965 <i>Lemno – Azolletum carolinianae</i> Nedelcu 1967 <i>Ricciatum fluitantis</i> Slavnié 1956 em. R.Tx 1974 <i>Hydrocharitetum morsus-ranae</i> Van Langendonck 1935 <i>Stratiotetum aloidis</i> Nowinski 1930 <i>Lemno – Utricularietum vulgaris</i> Soó (1928) 1947 <i>Alianța Potamogetonion pectinati</i> W. Koch 1926 Görs 1977 <i>Potamogetonnetum lucentis</i> Hueck 1931 <i>Potamogetonnetum perfoliati</i> Koch 1926, <i>Potamogetonnetum graminei</i> (Koch 1926) Passarge 1964 em. Görs 1977 <i>Elodeetum canadensis</i> Eggler 1933 <i>Potamo – Ceratophylletum submersi</i> Pop 1962 <i>Sparganietum erecti</i> Roll 1938 <i>Mentha aquatica</i> -Beruletum erecti (Nedelcu 1971) Sanda et Popescu 2001
3160	Lacuri și iazuri distrofice naturale	R2207	<i>Myriophyllo verticillati – Nuphareto luteae</i> W. Koch 1926, <i>Nymphaeetum albae</i> Vollmar 1947, <i>Nymphoidetum peltatae</i> (Allorge 1922) Bellot 1951, <i>Trapaetum natantis</i> V. Kárpáti 1963, <i>Potametum natantis</i> Soó 1927
3260	Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculon fluitantis</i> și <i>Callitricho-Batrachion</i>	R2208	<i>Ranunculeto aquatilis</i> Sauer 1947, Gehu 1961, <i>Hottonietum palustris</i> R. Tx 1937
3270	Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de <i>Cenopodium rubri</i> și <i>Bidenton</i>	R5312	<i>Bidenti-Polygonetum hydropiperis</i> Lohm in R. Tx1950, <i>Polygono lapathifolio – Bidentetum Klika</i> 1935, <i>Echinochloo – Polygonetum lapathifolii</i> Soó et Csűrös 1974
40C0*	Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice	R3128, R3129, R3132, R3133	<i>Asphodelino luteae – Paliureto</i> Sanda, Popescu 1999 (Syn.: <i>Paliureto-Crataegetum monogynae</i> Cristureanu et Țeculescu (1968) 1970 <i>Paliureto spinae-christi</i> (Borza 1931) Dihoru (1969) 1970, <i>Asphodelinetum luteae</i> Dihoru 1970) <i>Rhamno catharticae – Jasminetum fruticantis</i> (Mihai et al. 1964) Mititelu et al. 1993 <i>Caragana frutex</i> Dihoru et al 1970 <i>Hippophaëtum rhamnoides</i> Borza 1931 (Syn.: <i>Hippophaëtum</i> Issler 1924)
62C0*	Stepe ponto-sarmatice	R3409	<i>Hippophaëtum rhamnoides</i> Borza 1931 (Syn.: <i>Hippophaëtum</i> Issler 1924)
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile, de la câmpie și din etajul montan, până la cel alpin	R3701, R3702, R3703, R3706, R3707, R3708, R3714	<i>Aconietum taurici</i> Borza 1934 ex Coldea 1990 (Syn.: <i>Aconietum taurici retezetense</i> Borza 1934). <i>Adenostylo-Doronicetum austriaci</i> Horvat 1956 (Syn.: <i>Adenostyletum alliariae banaticum</i> Borza 1946). <i>Cirsio waldsteinii – Heracleetum transsilvanici</i> Pawl. et Walas 1949 (Syn.: <i>Cardueto-Heracleetum palmati</i> Beldie 1967 <i>Heracleetum</i>

Cod habitat	Denumire habitat	Correspondență cu habitatele din România	Asociații vegetale
			palmati auct. rom.) Petasitetum kablikiani Szafer, Kulcz. et Pawl. 1926 (Syn.: Peta-sitetum glabrati Morariu 1943). Telekio-Petasitetum hybridi (Morariu 1967) Resmeriă et Rațiu 1974 (Syn.: Petasitetum hybridi auct. rom.; Aegopodio-Petasitetum hybridi auct. rom.; Telekio-Petasitetum albae Beldie 1967; Petasitetum albae Dihoru 1975; Petasiteto-Telekietum speciosae Morariu 1967) Telekio – Filipenduletum Coldea 1996; Telekio speciosae – Aruncetum dioici Oroian 1998. Angelico – Cirsietum oleracei R. Tx. 1937, Scirpetum sylvatici Ralski 1931emend. Schwich 1944. Filipendulo – Geranietum palustris W. Koch 1926, Chaerophyllo hirsuti – Filipenduletum Niemann et al. 1973.
6440	Pajiști aluviale de <i>Cnidion dubii</i>	R3716	Poetum pratensis Răv., Căzac. et Turenschi 1956, Ranunculo repentis- Alopecuretum pratensis Ellmauer 1933, Agrostideto-Festucetum pratensis Soó 1949
6510	Pajiști de altitudine joasă	R3802, R3803, R3804	<i>Arrhenatherum elatioris</i> Br.-Bl. ex Scherrer 1925 <i>Festuco rubrae</i> - <i>Agrostetum capillaris</i> Horvat 1951 <i>Anthoxantho</i> – <i>Agrostetum capillare</i> Silinger 1933
91AA*	Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	R4161, R4162, R4163	<i>Galio dasypodi</i> - <i>Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970 <i>Paeonio peregrinae</i> - <i>Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 <i>Echinopo banatici</i> - <i>Quercetum pubescentis</i> , Boșcaiu et al. 1971 <i>Cotino</i> - <i>Quercetum pubescentis</i> Zol. et al. 1958 <i>Acantho</i> - <i>Quercetum pubescentis</i> Jakucs et Fekete 1958
91F0	Păduri mixte de luncă de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> din lungul marilor râuri (<i>Ulmenion minoris</i>)	R4404, R4409, R4410, R4411	<i>Fraxino danubialis</i> - <i>Ulmum</i> Soó 1936 corr. 1963; <i>Quercetum roboris</i> - <i>pedunculiflorae</i> Simon 1960 (syn.: <i>Fraxino angustifoliae</i> - <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Chifu et al. (1998) 2004); <i>Fraxino pallisae</i> - <i>Quercetum pedunculiflorae</i> (Popescu et al. 1979) Oprea 1997; <i>Fraxinetum pallisae</i> (Simon 1960) Krausch 1965 (syn. <i>Ulmum minoris</i> - <i>Fraxinetum pallisae</i> Borza ex Sanda 1970).
91I0	Păduri stepice euro-siberiene de <i>Quercus spp.</i>	R4138, R4142, R4146, R4148, R4156, R4157, R4159	<i>Aceri tatarici</i> - <i>Quercetum roboris</i> Zólyomi 1957; <i>Quercetum pedunculiflorae</i> - <i>cerris</i> Morariu 1944; <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Borza 1937; <i>Convallario</i> - <i>Quercetum roboris</i> Soó (1939) 1957.
91M0	Păduri balcano-panonice	R4132, R4133, R4134, R4136, R4137, R4140, R4142, R4149, R4150, R4151, R4152, R4153, R4154, R4155	<i>Quercetum petraeae</i> - <i>cerris</i> Soó (1957) 1969 <i>Aremonio</i> - <i>Quercetum petraeae</i> Hoborka 1980 <i>Fraxino orni</i> - <i>Quercetum dalechampii</i> Doniță 1970, <i>Ormo</i> - <i>Quercetum praemoesiacum</i> Roman 1974 <i>Nectaroscordo</i> - <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970 <i>Galantho plicatae</i> - <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță 1968 <i>Tilio argenteae</i> - <i>Quercetum petraeae</i> - <i>cerris</i> Soó 1957, <i>Quercetum petraeae</i> - <i>cerris</i> Soó (1957) 1969, <i>tilietosum tomentosae</i> Pop et Cristea 2000 <i>Ormo</i> - <i>Quercetum praemoesiacum</i> Roman 1974 subass. <i>coryletosum columnae</i> <i>Quercetum cerris</i> Georgescu 1941 <i>Quercetum cerris</i> Georgescu 1941 <i>Quercetum farnetto-cerris</i> Rudski 1944 subass. <i>carpinetosum orientalis</i> Jov 1956 <i>Carpino</i> - <i>Quercetum cerris</i> Klika 1938 (Boșcaiu et al. 1969) <i>Quercetum farnetto-cerris</i> Georgescu 1945 Rudski 1949 <i>Quercetum frainetto</i> Păun 1964
92A0	Zăvoaie de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	R4405, R4406, R4407, R4408, R4409, R4410, R4411	<i>Salicetum albae</i> – <i>fragilis</i> Issler 1926 em. Soó 1957 <i>Salicetum albae</i> – <i>fragilis</i> Issler 1926 em. Soó 1957 <i>Quercetum roboris</i> – <i>pedunculiflorae</i> Simon 1960 <i>Fraxinetum pallisae</i> (Simon 1960) Krausch 1965 <i>Fraxinetum pallisae</i> (Simon 1960) Krausch 1965
92D0	Galerii ripariene și tufărișuri (<i>Nerio-Tamaricetea</i> și <i>Securinegion tinctoriae</i>)	R4422, R4423	<i>Calamagrostio</i> – <i>Tamaricetum ramosissimae</i> Simon et Dihoru (1962) 1963. <i>Salicetum triandrae</i> Malcuit 1929; subass. <i>Amorphosum fruticosae</i> Borza 1954

În continuare a fost parcursă o scurtă analiză asupra elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000.

Tabel 2. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 92A0

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4406	<i>Salicetum albae-fragilis</i> Issler 1926 em. Soó 1957	Frecvent în luncile de câmpie și în luncile Dunării, în zona pădurilor de stejar, ambele subzone, în zona de silvostepă și de stepă.	0–200 m	11,5–10°C	400–600 mm	Grinduri de mal din luncile mari.	Aluviuni nisipoase și stratificate.	De tip aluviosol, nisipoase, profunde, mezo-bazice, umede, mezotrofice-eutrofice.	<i>Populus alba</i>	Foarte mare.

Tabel 3. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 3260

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2208	<i>Ranunculetum aquatilis</i> Sauer 1947, Gehu 1961, <i>Hottonietum palustris</i> R.Tx 1937	Crișana, Banat, lunca și Delta Dunării, sudul Moldovei.	2(5)–250 m	10,5–9°C	450–600 mm	Bazine acvatice cu apă permanentă dar nu mai adânci de 1–1,5 m.	-	Aluviuni nisipoase. luto-	<i>Ranunculus aquatilis</i> , <i>Hottonia palustris</i> , <i>Polygonum amphibium</i>	Mare.

Tabel 4. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 3270

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R5312	<i>Bidentia-Polygonetum hydropiperis</i> Lohm in R. Tx 1950, <i>Polygono lapathifolio</i> – <i>Bidentetum</i> Klika 1935, <i>Echinochloa</i> – <i>Polygonetum lapathifolii</i> Soó et Csürös 1974.	Malul bazinelor acvatice cu acumulări de material organic, în jurul izvoarelor ce servesc pentru adăpatul animalelor în timpul pășunatului, din Banat, Transilvania, Câmpia Dunării, Dobrogea și Delta Dunării.	Până la 350(450) m	11– –8°C	350–650 mm	Teren plan sau foarte slab înclinat.	Depozite aluviale, nisipuri și luturi.	Gleiosoluri, aluviosoluri.	<i>Polygonum lapathifolium</i> , <i>Bidens tripartita</i> , <i>Polygonum hydropiper</i> , <i>Echinochloa crus-galli</i> .	Redusă.

Tabel 5. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 6510

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3802	<i>Arrhenatherum elatioris</i> Br.-Bl. ex Scherrer 1925.	Etajele colinar și montan inferioare din toată țara.	350–700 m	9–6,5°C	600–800 mm	Versanți slab și mediu înclinați, expoziție sudică și sud-estică.	șisturi cristaline și mai rar calcare și gresii	brune luvace, moderate în humus, brun-montane slab acid, fertile.	<i>Arrhenatherum elatioris</i> , <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Lotus corniculatus</i>	Moderată.

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinale și a condițiilor morfologice conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 6. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 91M0

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4132	<i>Quercetum petraee-cerris</i> Soó (1957) 1969	Frecvent în dealurile și munții joși din partea de vest și de sud a României, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	200–600 m	10–7,5°C	700–900 mm	Versanți mediu-puternic înclinați cu expoziții mai frecvent însoțite, culmi.	Molase, mame, gresii, tufuri vulcanice, andezite.	De tip preluvosol, mijlociu-profunde, în parte scheletice, luto-argiloase, acide, mezobazice, hidric echilibrate, mezotrofile.	<i>Quercus petraea</i> , <i>Q. cerris</i>	Moderată.
R4133	<i>Arenionio-Quercetum petraee</i> Hoborka 1980	În munții și dealurile joase din vestul Olteniei și sudul Banatului, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	300–500 m	10–9°C	800–900 mm	Versanți mediu-puternic înclinați expoziții însoțite, culmi, platouri.	Calcare, pe alocuri șisturi cristaline.	De tip luvosol, preluvosol mijlociu profunde, pe alocuri cu schelet, mezo-bazice, hidric echilibrate (cu posibile deficite vara), mezotrofile.	<i>Quercus petraea</i>	Foarte mare.
R4134	<i>Fraxino omi-Quercetum dalechampii</i> Doniță 1970, <i>Omo-Quercetum praemoesiacum</i> Roman 1974	În Dobrogea de Nord, la interfața etajului submediteranean cu cel nemoral, rar și în vestul țării.	200–450 m	10–8°C	500–600 mm	Versanți mediu – puternic înclinați, însoțiti, culmi.	Calcaroase și loessuri.	De tip rendzinic sau faeozioniuri, mijlociu profunde, scheletice, hidric deficitare, eutrofile.	<i>Quercus petraea</i> ssp. <i>polycarpa</i> , <i>Q. petraea</i> ssp. <i>dalechampii</i> , <i>Fraxinus omus</i> , <i>Carpinus orientalis</i>	Foarte mare.
R4136	<i>Nectarosordo-Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970	În sud-estul României, mai ales în Dobrogea, în partea inferioară a etajului nemoral, subetajul de păduri de gorun și de amestec cu gorun.	200–450 m	10–9°C	500–600 mm	Versanți cu diferite înclinări și expoziții, în funcție de altitudine, în etajul pădurilor mezofile, pe versanți umbriți în etajul pădurilor submediteranene.	Calcaroase, uneori acoperite cu un strat subțire de loess.	De tip faeozion și eutricambosol, mijlociu profunde până la superficiale, de regulă scheletice, eubazice, hidric deficitare, eutrofile.	<i>Quercus petraea</i> (toate subspeciile), <i>Tilia tomentosa</i> , <i>Carpinus orientalis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> .	Foarte mare.
R4137	<i>Galantho plicatae-Tilietum tomentosae</i> Doniță 1968	Numai în Dobrogea de Nord, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	200–450 m	10,5–9°C	500–600 mm	Cumpene înguste, plane și treimea superioară a versanților umbriți alăturați, puternic înclinați.	Gresii calcaroase.	De tip rendzină, superficiale, bogate în humus și schelet calcaros, eubazice, hidric deficitare în timpul verii, eutrofile.	<i>Quercus dalechampii</i> , <i>Tilia platyphyllos</i> , <i>T. tomentosa</i> , <i>Carpinus orientalis</i> , <i>Fraxinus omus</i> .	Foarte mare.
R4140	<i>Tilio argenteae-Quercetum petraee-cerris</i> Soó 1957, <i>Quercetum petraee-cerris</i> Soó (1957) 1969, <i>tilietum tomentosae</i> Pop et Cristea 2000	Pe dealurile și munții joși din vestul Olteniei, Banat, Crișana etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și amestec cu gorun.	300–600 m	9,5–7,5°C	750–925 mm	Versanți cu diferite înclinări și expoziții mai mult însoțite.	Șisturi, calcare, tufuri, molase.	De tip preluvosol, luvosol, eutricambosol, profunde-mijlociu profunde, lutoargiloase, slab acide, eubazice, hidric echilibrate, eutrofile.	<i>Quercus petraea</i> , <i>Q. cerris</i> , <i>Tilia tomentosa</i> , <i>Carpinus betulus</i>	Mare.
R4142	<i>Omo-Quercetum praemoesiacum</i> Roman 1974 subsp. <i>coryletosum columae</i>	În Podișul Mehedinți și Munții Aninei, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	200–400 m	11–9,5°C	750–850 mm	Versanți mediu-puternic înclinați, însoțiti.	Calcaroase.	De tip eutri-cambosol, luvosol, mijlociu profunde cu schelet eubazic, hidric echilibrate, eutrofile.	<i>Quercus petraea</i> , <i>Corylus columa</i> , <i>Tilia tomentosa</i> .	Foarte mare.
R4149	<i>Quercetum cerris</i> Georgescu 1941	În Câmpia Română, Câmpia Oravitei, Podișul Lipovei, Culciorul Mureșului, Câmpia Crișurilor, Podișul Someșan, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	100–300 m	10,5–9°C	550–700 mm	Versanți cu diferite înclinări și expoziții mai mult însoțite.	Variate, molase, mame, depozite luto-argiloase, local calcare.	De tip preluvosol, luvosol profunde-mijlociu profunde, luto-argiloase, mezobazice, hidric echilibrate, cu posibile deficite vara, mezotrofile.	<i>Quercus cerris</i>	Moderată.
R4150	<i>Quercetum cerris</i> Georgescu 1941	În câmpiile înalte din sudul și vestul României, în zona pădurilor de stejar, subzona pădurilor de stejari termofili.	100–300 m	10–9°C	600–750 mm	Câmpie plană sau cu mici depresiuni, versanți slab înclinați însoțiti.	Luturi și argile.	De tip preluvosol și luvosol, profunde, pseudogleizate în profunzime, argiloase, slab-mediu acide, mezobazice, hidric alternant (cu infiltrare mai dificilă a apei din plozi și din zăpezi și precipitații și deficite de apă vara), mezotrofile.	<i>Quercus cerris</i>	Moderată.
R4151	<i>Quercetum fametto-cerris</i> Rudski 1944 subsp. <i>carpinetosum orientalis</i> Jov 1956	În masivul forestier din Dobrogea sud-vestică și în Defileul Dunării, fragmentară în sudul Munteniei și Olteniei, în zona pădurilor de stejar, subzona pădurilor de stejari termofili.	100–300 m	11–10°C	450–550 mm în Dobrogea, P = 750–800 mm în Defileul Dunării	Versanți cu înclinare medie și expoziții diferite.	Calcare, loess.	De tip faeozion și maroniu de pădure, eubazice, hidric deficitare, eutrofile.	<i>Quercus cerris</i> , <i>Fraxinus omus</i> , <i>Carpinus orientalis</i>	Mare.
R4152	<i>Carpino-Quercetum cerris</i> Kilka 1938 (Boșoiu et al. 1969)	Pe dealurile și munții joși din vestul României.	150–500 m	10,5–9°C	700–800 mm	Versanți cu înclinări și expoziții diferite, mai mult umbrite.	Molase (nisipuri, pietrișuri, argile), calcaroase, loessuri.	De tip preluvosol, luvosol, eutri-cambosol, profunde, slab acide, eubazice, hidric echilibrate, eutrofile.	<i>Quercus cerris</i> , <i>Carpinus betulus</i> .	Mare.
R4153	<i>Quercetum fametto-cerris</i> Georgescu 1945 Rudski 1949	În câmpiile înalte și pe dealurile joase din Muntenia, Oltenia și Banat, în zona pădurilor de stejar, subzona pădurilor de stejari termofili.	100–300 m	9,5–10,5°C	500–600 mm în sud, 600–750 mm în vest	Câmpii plane sau cu depresiuni nu prea adânci, versanți slab înclinați, cu expoziții mai mult însoțite.	Loessoide, lutoase, luturi, argile.	De tip preluvosol (sol brun-roșcat), profunde, argiloase, mezobazice, cu umiditate alternantă (primăvara ude, vara uscată), mezobazice.	<i>Quercus cerris</i> , <i>Q. frainetto</i>	Moderată.
R4154	<i>Quercetum frainetto</i> Păun 1954	În Câmpia Dunării și în câmpiile și dealurile joase din sudul Banatului, în zona pădurilor de stejari, subzona pădurilor de stejari termofili.	100–300 m	11–10°C	550–650 mm	Câmpii înalte, platouri mai drenate, versanți slab-mediu înclinați cu diferite expoziții. Roci: depozite luto-argiloase.	Depozite luto-argiloase.	De tip preluvosol, luvosol, profunde, luto-argiloase, decarbonatate, slab-mediu acide, mezo-bazice, hidric echilibrate, mezotrofile.	<i>Quercus frainetto</i>	Mare.
R4155	<i>Quercetum frainetto</i> Păun 1954	În câmpiile înalte din sudul României (Găvanu-Burdea, Boian, Romanți, Podișul Bălăciței), în zona pădurilor de stejar, subzona pădurilor de stejari termofili.	100–300 m	10–10,5°C	500–600 mm	Câmpii plane sau cu ușoare depresiuni, pla-	Argile, luturi prăfoase.	De tip alosol, planosol, vertosol, profunde, argiloase, slab-mediu acide, mezobazice, cu umiditate puternic alternantă (primăvara și după plozi ude, vara uscate, crăpate adânc), mezotrofile.	<i>Quercus frainetto</i>	Mare.

Tabel 7. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 3130

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2211	<i>Cyperetum flavescens</i> Koch ex Aichinger 1933, <i>Juncetum bufonii</i> Felföld 1942, <i>Cypero – Limoselletum</i> Komek 1960.	Banat, Muntenia, Lunca și Delta Dunării.	50-350	10,5-9	350-550	Teren plan sau foarte ușor înclinat.	Depozite aluviale, luto-nisipoase profunde.	Aluviosoluri, uneori slab salinizate.	<i>Cyperus flavescens</i> , <i>Juncus bufonius</i> , <i>Lindernia procumbens</i>	Moderată.
R2212	<i>Limoselleto – Ranunculeto</i> lateriflori Pop (1962) 1968, <i>Gypsophiletum muralis – Radioletum</i> (inoides) Mittelw et al. 1973	Câmpia Banatului, Câmpia Română, Delta Dunării, Lunca Dunării.	100-300	11-9	350-550	Microdepresiuni pe terenuri plane.	Depozite loesoides, luturi, argile	Brun de pădure levigat, cernoziom levigat uneori sărăturat (solodii).	<i>Ranunculus lateriflorus</i> , <i>Lindernia procumbens</i> , <i>Radiolela inoides</i> .	Mare și foarte mare în habitatele unde este prezentă specia <i>Caldesia pamasifolia</i> (DH2).
R2213	<i>Eleocharidetum acicularis</i> V. Koch 1926 emend. Oberd. 1957	Câmpia Crișurilor, Timiș-Bega, Muntenia, Lunca Siretului, Delta Dunării.	10-250	11-10,5	350-550	Teren plan.	Depozite aluviale, luto-argiloase, nisipoase.	Luvosoluri, gleiosoluri, aluviosoluri.	<i>Eleocharis acicularis</i> , <i>Cyperus flavescens</i> .	Mare și foarte mare în habitatele unde este prezentă specia <i>Marsilea quadrifolia</i> (DH2).

Tabel 8. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 3140

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci / Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2201	<i>Nitellatum gracilis</i> Coriolan 1957, <i>Charaetum braunii</i> Coriolan 1957, <i>Tolypelletum proliferae</i> Krause 1969, <i>Lychnothamnetum barbatii</i> Ionescu Teculescu 1967.	Bazinele acvatice, permanente, din lunca Dunării, Dobrogea și Delta Dunării.	0,5-40	11-10,5	450-550	Bazine acvatice permanente, șanțuri de drenaj cu apă stagnantă sau foarte lin curgătoare.	Depozite aluviale, nisipuri, luturi argile.	-	<i>Chara braunii</i> , <i>C. canescens</i> , <i>C. tomentosa</i> , <i>C. fragilis</i> , <i>Nitella gracilis</i> , <i>Tolypella syncarpa</i> .	Moderată.

Tabel 9. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 3150

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2202	<i>Lemnetum minoris</i> Soó 1927, <i>Lemnetum gibbae</i> Miyavaki et J. Tx. 1960, <i>Lemnetum trisulcae</i> Knapp et Stoffers 1962, <i>Lemno – Spirodelum</i> W. Koch 1954, <i>Wolffietum arrhizae</i> Miyavaki et J. Tx. 1960, <i>Spirodelo – Aldrovandentum</i> Borhidi et J. Komlodi 1959.	Ape stagnante (bălți, iazuri, brațe moarte ale râurilor) din zona de câmpie și Delta Dunării.	10-200	11-10	350-550	Microdepresiuni cu apă permanentă, lacuri, bălți.	-	Depozite aluviale, nisipuri, argile, luturi.	<i>Lemna minor</i> , <i>L. trisulca</i> , <i>Spirodela polyrrhiza</i> , <i>Wolffia arrhiza</i> .	Moderată și mare în habitatele unde este prezentă <i>Aldrovanda vesiculosa</i> (DH2).
R2203	<i>Spirodelo – Salvinietum natans</i> Slavnič 1965, <i>Lemno – Azolletum carolinianae</i> Nedelcu 1967.	Ape puțin adânci, din Câmpia Munteniei, Lunca și Delta Dunării, Câmpia Vestică (Timiș-Bega-Cris).	10-200	11-9,5	450-650	Bazine acvatice permanente, canale cu apă foarte slab curgătoare.	-	Depuneri aluviale, nisipuri, luturi, argile.	<i>Salvinia natans</i> , <i>Azolla caroliniana</i> , <i>Lemna gibba</i> , <i>Wolffia arrhiza</i> .	Aare și foarte mare în habitatele unde este prezentă specia <i>Marsilea quadrifolia</i> (DH2).
R2204	<i>Ricciatetum fluitans</i> , Slavnič 1966 em. R. Tx. 1974.	Canalele obturate din Câmpia Munteniei (Comana, Mogoșoaia, Căldărușani), cu ape stagnante, adesea reșile, puțin profunde, semiumbrite, cu temperatura medie anuală de +10,50C.	50-75	10,5-10	550-600	Teren plan, microdepresiuni cu apă permanentă.	-	Loess.	<i>Riccia fluitans</i> , <i>Ricciocarpus natans</i> , <i>Lemna minor</i> .	Mare.
R2205	<i>Hydrocharitidetum morsuranae</i> Van Langendonck 1935, <i>Stratiotetum aloidis</i> , Nowinski 1930, <i>Lemno – Utricularietum vulgaris</i> Soó (1928) 1947.	Lunca și Delta Dunării, Banat (Lugo, Timiș – Bega), în ape și canale cu apă stătătoare sau foarte puțin curgătoare cu depuneri sau suspensii de material organic.	5(Deltă)- Până la 300 (Banat)	11-9,5	350-650	Bazine acvatice cu apă permanentă, adâncă de 40–50 cm.	-	Depozite aluviale, nisipuri, argile.	<i>Hydrocharis morsuranae</i> , <i>Stratiotes aloides</i> , <i>Utricularia vulgaris</i> .	Moderată.
R2206	<i>Potamogetonion pectinatifolii</i> W. Koch 1926 Gös 1977, <i>Potamogetonion lucensis</i> Hueck 1931, <i>Potamogetonion perfoliatifolii</i> Koch 1926, <i>Potamogetonion gramineifolii</i> (Koch 1926) Passarge 1964 em. Gös 1977, <i>Elodeetum canadensis</i> Eggler 1933, <i>Potamo – Ceratophylletum submersifolii</i> Pop 1962	Crișana, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, Delta Dunării, în ape permanente.	3-350	11-9,5	350-650	Bazine acvatice (lacuri, bălți, canale de colectare a apelor).	-	Depozite aluviale, nisipuri, luturi, argile.	<i>Potamogeton gramineus</i> , <i>P. lucensis</i> , <i>P. perfoliatus</i> , <i>Ceratophyllum demersum</i> , <i>Najas marina</i> .	Moderată.

Tabel 10. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 3160

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci / Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2207	<i>Myriophyllo verticillati</i> – <i>Nupharetum luteae</i> W. Koch 1926, <i>Nymphaeetum albae</i> Vollmar 1947, <i>Nymphoidetum peltatae</i> (Allorge 1922) Bellot 1951, <i>Trapaetum natantis</i> V. Kárpáti 1963, <i>Potametum natantis</i> Soó 1927.	Bazine acvatice cu ape stătătoare sau în curgătoare din sud-vestul țării, Lunca și Delta Dunării, Moldova, în luncile Siretului și Prutului.	5-150	10,5-9,5	350-450	Aluviuni slab alcaline până la neutre.	-	-	<i>Potamogeton natans</i> , <i>Nuphar luteum</i> , <i>Nymphaea alba</i> , <i>Nymphoides peltata</i> , <i>Trapa natans</i> .	Mare.

Tabel 11. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 40C0

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3128	<i>Asphodelino luteae</i> – <i>Paliuretum</i> Sanda, Popescu 1999 (Syn.: <i>Paliureto-Crataegum monogynae</i> Cristureanu et Teculescu (1968) 1970, <i>Paliuretum spinachristi</i> (Borza 1931) Dihoru (1969) 1970, <i>Asphodelinetum luteae</i> Dihoru 1970).	Podișul Dobrogei de Nord, Podișul Dobrogei de Sud, Câmpia Aradului, Mehedinți, Câmpia Burnazului, în silvostepă.	30-300	10,7	420	Câmpie sau podiș pe coaste abrupte și însorite între văi.	Calcaroase.	Cernoziomuri superficiale, rendzine.	<i>Paliurus spina-christi</i> , <i>Ligustrum vulgare</i> , <i>Cornus mas</i> .	Mare. Habitat considerat periclitat.
R3129	<i>Rhamno catharticae</i> – <i>Jasminetum fruticans</i> (Mihai et al. 1964) Mititelu et al. 1993	Podișul Dobrogean de Nord, Podișul Casimcea, Dobrogea de Sud, în silvostepă.	50-100	10,7	400	Pante stâncoase însorite, cu expoziție sudică cu înclinație mare.	Calcare.	Cernoziomuri, uneori superficiale pe rocă la zi.	<i>Jasminum fruticans</i> , <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Rosa canina</i> .	Mare. Habitat considerat periclitat.
R3131	<i>Prunetum tenellae</i> Soó 1946 (Syn.: <i>Prunetum nanae</i> Borza 1931, <i>Amygdaletum nanae</i> Soó (1927) 1959)	Podișurile Moldovei de Nord, Podișurile Moldovei de Sud, Podișul Dobrogei de Nord, Podișul Dobrogei de Sud, Bărăganul Mostiștei, Piemontul Oltețului, Câmpia și Subcarpații Transilvaniei, Depresiunea Făgăraș, Depresiunea Brașov, Depresiunea Sibiului, în zona de silvostepă și a pădurilor de stejar.	200(Pod. Moldovei)-500(C. Transilvaniei).	10,0-8,6	450-500 și 500-600.	Fragmentat cu versanți înclinați până la 35°.	Marne argiloase.	Carbonatate, cernoziomuri carbonatice.	<i>Amygdalus nana</i> (<i>Prunus tenella</i> = <i>Prunus nana</i>)	Mare. Protejat Emera
R3132	<i>Caragana frutex</i> Dihoru et al 1970	În Dobrogea de Nord, Podișul Babadag, în răriștile de pădur de <i>Quercus pubescens</i> Podișul Dobrogei de Sud – Adam Clisi, Medgidia; Câmpia Buzăului – Galbenu; Podișul Covurluiului – Murgeni, Zapodeni; Podișul Central Moldovenesc – (Vaslui-Mănjești, Ștefan cel Mare, Tanacu, Crasna); Câmpia Moldovei – (Iasi, Valea Lungă, Holboca); Subcarpații Moldovei Humulești (jud. Neamț); Podișul Sucevei – Câmpulung Moldovenesc, Depresiunea Rădăuți.	200-300	10,7	420	Versanți slab înclinați, platouri	Calcaroase, depozite de loess.	Rendzine, kastanoziomuri.	<i>Caragana frutex</i>	Foarte mare, habitat extrem de rar, periclitat de lucrările agricole.

Tabel 12. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 62C0

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci / Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3406	<i>Thymo comosi</i> Caricetum <i>humilis</i> (Zolyomi 1931) Morariu et Danciu 1974, <i>Carici humilis</i> – <i>Stipetum joannis</i> Pop et Hodișan 1985, <i>Chrysopogono</i> – <i>Caricetum humilis</i> Zolyomi (1950) 1958.	Transilvania, pe calcarele din Munții Apuseni, Cheile Turzii, Bistriței, Dealul Cetății-Lempeș (Brașov), Râpa Roșie (Alba) Dealurile Sibului.	300-650	8-6,5	750-850	Versanți slab înclinați cu expoziție sudică, sud-estică.	Calcare, grohotișuri calcaroase fixate.	Faeoziomuri, deficitare în umiditate.	<i>Brachypodium pinnatum</i> , <i>Carex humilis</i> , <i>Stipa joannis</i> .	Moderată.
R3407	<i>Danthonia</i> – <i>Stipetum stenophyllae</i> Ghișa 1941, <i>Stipetum stenophyllae</i> Soó 1944.	Moldova, Muncenia(Dealurile Buzăului), Transilvania (Dealurile cu vegetație stepică).	400-600	8-6	700-800	Versanți moderați înclinați, platouri.	Loess în Moldova și Muntenia.	Faeoziomuri, slab acide-neutre.	<i>Stipa stenophylla</i> , <i>Brachypodium pinnatum</i>	Moderată.
R3409	<i>Stipetum lessingianae</i> Soó (1927 n.n.) 1947, <i>Stipetum pulcherrimae</i> Soó 1942.	Transilvania (Câmpia Transilvaniei, Podișul Târnavelor, Dealurile Sibului și Brașovului), Moldova (Podișul Central Moldovenesc). În Bărăgan a dispărut aproape complet, dar se mentine pe Dealurile Buzăului.	300-750	8,5-6	700-850	Pante domoale, coame late, cu sol profund și fertil, dar și pe pante abrupte unde apa se scurge repede	Calcare pe dealurile din Transilvania, loess în Moldova	Erodosoluri, cernoziomuri erodate.	<i>Stipa lessingiana</i> , <i>S. joanis</i> , <i>S. pulcherrima</i> , <i>Cephalaria uralensis</i> , <i>Crambe tataria</i> .	Moderată, în general, și mare în habitatele cu <i>Astragalus peterfi</i> (DH2).
R3418	<i>Agropyro-Kochietum prostratae</i> Zolyomi (1957) 1958, <i>Agropyretum pectiniforme</i> (Prodan 1939) Dihoru 1970.	Dobrogea, Muntenia și estul Banatului.	80-300	11-8,5	350-450	Terenuri plane, și pante ușor înclinate, pe terasele înalte ale lămoșiei.	Loess, mai rar calcare (în Dobrogea)	Castanoziomuri și cernoziomuri.	<i>Agropyron cristatum</i> spp. <i>pectinatum</i> , <i>Festuca valesiac</i> , <i>Kochia prostrata</i> .	Mare.
R3421	<i>Koeleria</i> – <i>Artemisietum lerschianae</i> Dihoru 1970.	Dobrogea, Capul Doloșman.	5-10	11	400	Terenuri stâncoase, ușor înclinate până la moderat înclinate.	Calcare marnoase, cenușii	Cernoziomuri, castanoziomuri.	<i>Artemisia lerschiana</i> , <i>Koeleria lobata</i> , <i>Agropyron brandzae</i> .	Mare, în special în habitatele cu <i>Centaurea jankae</i> (DH2).

Tabel 13. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 6440

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine(m)	T(°)	Pp(mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3712	<i>Agrostis stoloniferae</i> – <i>Deschampsietum caespitosae</i> Ujvarosi 1947.	Transilvania, iar în Oltenia, Muntenia și Moldova, numai în zona colinară.	300-700	8-6,5	700-800	Teren foarte ușor înclinat sau plan, cu exces de umiditate.	Depuneri aluviale, glei.	Gleisoluri, soluri aluviale.	<i>Deschampsia caespitosa</i> , <i>Agrostis stolonifera</i> , <i>Juncus conglomeratus</i> .	Redusă.
R3715	<i>Agrostetum stoloniferae</i> (Ujvarosi 1941) Burduja 1956.	Zonele de câmpie și colinare din Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Moldova, Dobrogea.	100-500	9-7,5	550-700	Teren plan sau ușor înclinat cu expoziții variate, dar preferă pe cele sudice și sud-estice.	Depozite lutoase și nisipo-argiloase.	Aluviosoluri, gleiosoluri.	<i>Agrostis stolonifera</i> , <i>Rorippa sylvestris</i> , <i>Trifolium fragiferum</i> , <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Festuca pratensis</i>	Redusă și Mare în habitatele unde este prezentă specia <i>Cypripedium calceolus</i> (DH2) (Zamostea – jud. Suceava, Valea Tișitei – jud. Vrancea).
R3716	<i>Poetum pratensis</i> Rāv., Căzac. et Turenschi 1956, <i>Ranunculo repentis</i> <i>Alopecuretum pratensis</i> Ellmauer 1933, <i>Agrostido-Festucetum pratensis</i> Soó 1949	În luncile râurilor din Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, Moldova.	100-400	9,5-8	550-700	Teren plan, pante foarte slab înclinate, terasele râurilor din câmpie.	Depozite aluviale, nisipuri, luturi, fertile și bine aprovizionate cu umiditate, tot timpul anului.	Eutricambosoluri, ușoare, humico-gleice, gleiosoluri.	<i>Poa pratensis</i> , <i>Festuca pratensis</i> .	Moderată.

Tabel 14. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 91AA

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief / Substrat	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4158	<i>Quercus pedunculiflorae</i> <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970	Numai în câmpiile și podișurile din sud-estul României (Câmpia Dunării, Podișul Dobrogei, Moldova de sud), la limita interioară a zonei de silvostepă, subzona silvestepei cu păduri de stejar termofili.	150-400	10,5-9°C	450-600	Versanți slab înclinați, umbriți, origini de văi largi, platouri.	Straturi groase de loess.	De tip faeziom, profunde-mijlociu profunde, bogate în humus, eubazice, hidric deficitare, eutrofice.	<i>Quercus pedunculiflora</i> , <i>Tilia tomentosa</i> .	Foarte mare.
R4161	<i>Gallio dasypodi Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970	Numai în sud-estul României (Dobrogea, Moldova de sud), zona de silvostepă, subzona silvestepei cu păduri de stejar termofili.	100-200	10,5-10 °C	250-500	Versanți cu înclinații diferite, în general mici, înșoriți, platouri.	În general calcaroase, uneori vulcanice sau șisturi verzi.	De tip rendzină, superficiale, semiscleritice, bogate în humus, eubazice, hidric puternic deficitare, eutrofice.	<i>Quercus pubescens</i> , <i>Cotinus coggygria</i> .	Foarte mare.
R4162	<i>Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 197	În Dobrogea, în etajul pădurilor submediteraneene.	100-250	10,5-10°C	450-500	Platouri, versanți slab înclinați, mai ales înșoriți, în silvostepă extrazonal pe versanți umbriți.	Clacaroase și loess.	De tip rendzină sau maroni de pădure, mijlociu profunde-scleritice, eubazice, hidric deficitare, eutrofice.	<i>Quercus pubescens</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Carpinus orientalis</i>	Foarte mare
R4163	Echinopo banatici <i>Quercetum pubescentis</i> , Boșcaiu et al. 1971. <i>Cotino-Quercetum pubescentis</i> Zol. et al. 1958, <i>Acantho-Quercetum pubescentis</i> Jakucs et Fekete 1958	Defileul Dunării, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec de gorun.	100-200	11,5-11°C	700-800	Versanți în general puternic înclinați, stâncoși, înșoriți.	Calcaroase.	De tip rendzină și litosol, superficiale-mijlociu profunde, scleritice, slab acide eubazice, hidricdeficitare vara, eutrofice.	<i>Quercus pubescens</i> , <i>Q. virgiliana</i>	Foarte mare

Tabel 15. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 91F0

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4404	<i>Fraxino danubialis-Ulmum</i> Sanda et Popescu 1999.	În toată România, în luncile râurilor mari, ce coboară din Carpați (Prut, Siret, Argeș, Olt, Jiu, Timiș, Mureș, Someș, Crișuri) în zona pădurilor de stejar, ambele subzone.	15-150	11-9,5	500-700	Terase înalte, plane, mai rar inundabile din luncile marilor râuri.	Aluviuni diverse, luto-argiloase, pietrișuri	De tip cambosol tână, de luncă, aluviosol, profunde, gleizate în adâncime, eubazice, umede, eutrofice.	<i>Quercus robur</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>Ulmus laevis</i> (<i>Populus alba</i>)	Moderată.
R4409	<i>Quercetum robur-pedunculiflorae</i> Simon 1960.	În luncile din Câmpia Română (în special lunca Ialomiței) și din Moldova de sud (lunca Bârladului), în zona de silvostepă și zona de stepă.	5-100	11,5-10	400-500	Terase, rar inundabile, din luncă.	Aluviuni luto-argiloase	De tip eutricambosol, aluviosol, profunde, gleizate în profunzime, luto-argiloase, slab acidneutre, eubazice, hidric echilibrate, cu posibile deficite în timpul verii, eutrofice.	<i>Quercus robur</i> , <i>Q. pedunculiflora</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>Fraxinus pallisae</i> .	Foarte mare.
R4410	<i>Fraxinetum pallisae</i> (Simon 1960), <i>Krausch</i> 1965.	În insulele nisipoase Letea și Caraorman din Delta Dunării, în zona de stepă.	3-5	11,5-11	350-450	Depresiuni înguste și mai largi, puțin adânci (1-2 m), între dunele de nisip, cu apă freatică la 0,6-1,2 m.	Nisip cochilifer.	De tip psamosol, profunde, slab humifere, eubazice, umed-reavane, eutrofice.	<i>Quercus robur</i> , <i>Q. pedunculiflora</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>F. pallisae</i> , <i>Populus alba</i> .	Foarte mare.
R4411	<i>Fraxinetum pallisae</i> (Simon 1960), <i>Krausch</i> 1965.	În insulele nisipoase Letea și Caraorman din Delta Dunării, în zona de stepă.	0-5	11,5-11	350-450	Depresiuni largi (100-200 m) și relativ adânci (2-3 m) între dunele de nisip, cu apă freatică aproape de suprafață.	Nisip cochilifer.	De tip psamosol, profunde, bogate în humus, eubazice, umed-ude, eutrofice.	<i>Quercus robur</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>Populus alba</i> , <i>Alnus glutinosa</i>	Foarte mare.

Tabel 16. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 9110

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief / Substrat	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4138	<i>Aceri tatarico Quercetum petraeae-roboris</i> (Soó 1951) em. Zolyomi 1957	În podișul Transilvaniei, mai frecvent în centrul podișului (Câmpia Transilvaniei) și teritoriile înconjurătoare, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	300-500	9-8°C	600-800	Versanți slab – mediu înclinați cu expoziții în general umbrite, culmi.	Mame, gresii, nisipuri, tufuri.	De tip eutricambosol, preluvosol, profunde, luto-argiloase, eubazice, hidric echilibrate, eutrofice.	<i>Quercus robur</i> , <i>Q. petraea</i>	Mare.
R4146	<i>Aceri tatarico Quercetum roboris</i> Zolyomi 1957	În nord- estul României, în depresiunea Jijeia – Bahlui, în silvostepa cu stejari mezofili.	100-200	9,5-8,5 °C	450-570	Versanți slab-mediu înclinați cu expoziții mai mult însoțite, platouri, văi largi.	Depozite luto-argiloase și loessoide.	De tip faeoziom (cemoziom cambic și argiloiluvial), profunde, grele, slab acide – bazice, eubazice, hidric deficitare în timpul verii, eutrofice.	<i>Quercus robur</i>	Foarte mare.
R4148	<i>Convallario-Quercetum roboris</i> Soó 1957	Pe nisipurile din nord - vestul României (Carei, Valea lui Mihai, Secuieni), în zona de silvostepă.	100 - 130	11-10,5 °C	550-650	Interdune.	Nisipuri.	De tip psamosol, profund, mezobazic, umed, mezotrofic.	<i>Quercus robur</i>	Foarte mare.
R4156	<i>Quercetum pedunculiflorae-ceris</i> Morariu 1944	În centrul și vestul Câmpiei Dunării, în zona de silvostepă, subzona silvostepii cu păduri termofice.	20-100	11,5-10 °C	450-500	Câmpie plană sau cu mici depresiuni, văi largi.	Depozite loessoide.	De tip faeoziom, profunde, neutre eubazice, hidric deficitare în timpul verii, eutrofice.	<i>Quercus pedunculiflora</i> , <i>Quercus ceris</i> , <i>Quercus pubescens</i>	Foarte mare.
R4157	<i>Quercetum pedunculiflorae</i> Borza 1937	În estul Câmpiei Dunării, în Dobrogea și sudul Moldovei, în zona de silvostepă, subzona silvostepii cu păduri de stejari termofili.	15-200	11-10 °C	400-450	Câmpii plane sau cu depresiuni puțin adânci, în Dobrogea, văi late, platouri în Moldova de sud.	Depozite loessoide	De tip faeoziom (cemoziom cambic), profunde, bogate în humus, slab acide, eubazice, hidric deficitare în timpul verii, eutrofice.	<i>Quercus pedunculiflora</i> , <i>Acer tataricum</i>	Mare.
R4159	-	În câmpiile și dealurile joase din sudul Moldovei și estul Munteniei, în zona de silvostepă, subzona silvostepii cu păduri de stejari termofili.	50-200	11-10 °C	450-475	Câmpie plană sau cu mici depresiuni, văi largi.	Depozite loessoide fine.	De tip faeoziom, profunde, luto-argiloase, slab acide, eubazice, hidric deficitare în timpul verii, eutrofice.	<i>Quercus pedunculiflora</i> , <i>Q. robur</i> .	Foarte mare.

Tabel 17. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 92D0

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4422	<i>Calamagrostio – Tamaricetum ramosissimae</i> Simon et Dihoru (1962) 1963.	Câmpia Olteniei, Câmpia Română, Delta Dunării, litoralul mării Negre, Câmpia Siretului, Pod. Covurluiului, Lunca Buzăului, intrazonal, de-a lungul râurilor pe aluviuni.	0-150	10-10,5°C	400-500	Lunca Dunării și a râurilor interioare, marginea canalelor, brate moarte sau în apropierea lacurilor de câmpie.	Depozite aluvionare.	Aluviuni și aluviosoluri puțin evoluat, săracce, alcaline, ușor salinizate cu textură nisipoasă și apă freatică la mică adâncime.	<i>Tamarix ramosissima</i>	Mare, habitate protejate Emerald.

O analiză asupra prezenței potențiale a habitatelor de la nivelul zonei studiate, indică o invalidare a unor habitate de la nivelul zonei studiate.

Tabel 18. Tipurile de habitate naționale corespondente

Habitat corespondent național	Habitat corespondent Natura 2000
R2201	3140
R2202	3150
R2203	3150
R2204	3150
R2205	3150
R2206	3150
R2207	3160
R2208	3260
R2211	3130
R2212	3130
R2213	3130
R3128	40C0
R3129	40C0
R3132	40C0
R3133	40C0
R3409	62C0
R3701	6430
R3702	6430
R3703	6430
R3706	6430
R3707	6430
R3708	6430
R3714	6430
R3716	6440
R3802	6510
R3803	6510
R3804	6510
R4132	91M0
R4133	91M0
R4134	91M0
R4136	91M0
R4137	91M0
R4138	91I0
R4140	91M0
R4142	91M0
R4146	91I0
R4148	91I0
R4149	91M0
R4150	91M0
R4151	91M0
R4152	91M0
R4153	91M0
R4154	91M0
R4155	91M0
R4156	91I0
R4157	91I0
R4159	91I0
R4161	91AA*
R4162	91AA*
R4163	91AA*
R4404	91F0
R4405	92A0
R4406	92A0
R4407	92A0
R4408	92A0

R4409	92A0
R4410	92A0
R4411	92A0
R4422	92D0
R4423	Nu exista corespondenta
R5304	3150
R5312	3270

Tabel 19. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2201

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci / Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2201	<i>Nitellum gracilis</i> Coriolan 1957, <i>Charetum braunii</i> Coriolan 1957, <i>Tolypelletum proliferae</i> Krause 1969, <i>Lychnothamnium barbati</i> Ionescu Teculescu 1967.	Bazinele acvatice, permanente, din lunca Dunării, Dobrogea și Delta Dunării.	0,5-40	11-10,5	450-550	Bazine acvatice permanente, șanțuri de drenaj cu apă stagnantă sau foarte lin curgătoare.	Depozite aluviale, nisipuri, luturi argile.	-	<i>Chara braunii</i> , <i>C. canescens</i> , <i>C. tomentosa</i> , <i>C. fragilis</i> , <i>Nitella gracilis</i> , <i>Tolypella syncarpa</i> .	Moderată.

Tabel 20. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2202

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2202	<i>Lemnetum minoris</i> Soó 1927, <i>Lemnetum gibbae</i> Miyavaki et J. Tx. 1960, <i>Lemnetum trisulcae</i> Knapp et Stoffers 1962, <i>Lemno – Spirodeletum</i> W. Koch 1954, <i>Wolffietum arrhizae</i> Miyavaki et J. Tx. 1960, <i>Spirodelo – Aldrovandentum</i> Borhidi et J. Komlodi 1959.	Ape stagnante (bălți, iazuri, brațe moarte ale râurilor) din zona de câmpie și Delta Dunării.	10-200	11-10	350-550	Microdepresiuni cu apă permanentă, lacuri, bălți.	-	Depozite aluviale, nisipuri, argile, luturi.	<i>Lemna minor</i> , <i>L. trisulca</i> , <i>Spirodela polyrrhiza</i> , <i>Wolffia arrhiza</i> .	Moderată și mare în habitatele unde este prezentă <i>Aldrovanda vesiculosa</i> (DH2).

Tabel 21. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2203

R2203	<i>Spirodelo – Salviniatum natans</i> Slavnić 1965, <i>Lemno – Azolletum carolinianae</i> Nedelcu 1967.	Ape puțin adânci, din Câmpia Munteniei, Lunca și Delta Dunării, Câmpia Vestică (Timiș-Bega-Criș).	10-200	11-9,5	450-650	Bazine acvatice permanente, canale cu apă foarte slab curgătoare.	-	Depuneri aluviale, nisipuri, luturi, argile.	<i>Salvinia natans</i> , <i>Azolla caroliniana</i> , <i>Lemna gibba</i> , <i>Wolffia arrhiza</i> .	Aare și foarte mare în habitatele unde este prezentă specia <i>Marsilea quadrifolia</i> (DH2).
-------	---	---	--------	--------	---------	--	---	---	--	--

Tabel 22. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2204

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2204	<i>Ricciatum fluitans</i> Slavnić 1956 em. R. Tx 1974.	Canalele obturate din Câmpia Munteniei (Comana, Mogosoaia, Căldărușani), cu ape stagnante, adesea reșofie, puțin profunde, semiumbrite, cu temperatura medie anuală de +10.50C.	50-75	10,5-10	550-600	Teren plan, microdepresiuni cu apă permanentă.	-	Loess.	<i>Riccia fluitans</i> , <i>Ricciocarpus natans</i> , <i>Lemna minor</i> .	Mare.

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 23. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2205

R2205	<i>Hydrocharitidietum morsus-ranae</i> Van Langendonck 1935, <i>Stratiotetum albidis</i> Nowinski 1930, <i>Lemna</i> – <i>Utricularietum</i> vulgaris Soó (1928) 1947.	Lunca și Delta Dunării, Banat (Lugoj, Timiș – Bega), în ape și canale cu apă stătătoare sau foarte în curgătoare cu depuneri sau suspensii de material organic.	5(Deltă)- Până la 300 (Banat)	11-9,5	350-650	Bazine acvatice cu apă permanentă, adâncă de 40–50 cm.	-	Depozite aluviale, nisipuri, argile.	<i>Hydrocharis morsus-ranae</i> , <i>Stratiotes aloides</i> , <i>Utricularia vulgaris</i> .	Moderată.
-------	--	---	-------------------------------------	--------	---------	--	---	--------------------------------------	---	-----------

Tabel 24. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2206

R2206	<i>Potamogetonion pectinati</i> , W. Koch 1926 Görs 1977, <i>Potamogetonietum lucentis</i> , Hueck 1931, <i>Potamogetonietum perfoliati</i> Koch 1926, <i>Potamogetonietum graminei</i> (Koch 1926) Passarge 1964 em. Görs 1977, <i>Elodeetum canadensis</i> Eggleter 1933, <i>Potamo</i> – <i>Ceratophylletum submersi</i> Pop 1962	Crișana, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, Delta Dunării, în ape permanente.	3-350	11-9,5	350-650	Bazine acvatice (lacuri, bălți, canale de colectare a apelor).	-	Depozite aluviale, nisipuri, luturi, argile.	<i>Potamogeton gramineus</i> , <i>P. lucens</i> , <i>P. perfoliatus</i> , <i>Ceratophyllum demersum</i> , <i>Najas marina</i> .	Moderată.
-------	--	--	-------	--------	---------	--	---	--	--	-----------

Tabel 25. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2207

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci / Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2207	<i>Myriophyllo verticillati</i> – <i>Nupharetum luteae</i> W. Koch 1926, <i>Nymphaeetum albae</i> Volmar 1947, <i>Nymphaoidetum peltatae</i> (Allorge 1922) Bellot 1951, <i>Trapaetum natantis</i> V. Kárpáti 1963, <i>Potametum natantis</i> Soó 1927.	Bazine acvatice cu ape stătătoare sau în curgătoare din sud-vestul țării, Lunca și Delta Dunării, Moldova, în luncele Siretului și Prutului.	5-150	10,5-9,5	350-450	Aluviuni slab alcaline până la neutre.	-	-	<i>Potamogeton natans</i> , <i>Nuphar luteum</i> , <i>Nymphaea alba</i> , <i>Nymphoides peltata</i> , <i>Trapa natans</i> .	Mare.

Tabel 26. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2208

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci / Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2208	<i>Ranunculetum aquatilis</i> Sauer 1947, Gehu 1961, <i>Hottonietum palustris</i> R.Tx 1937.	Crișana, Banat, lunca și Delta Dunării, sudul Moldovei.	2(5)-250	10,5-9	450-600	Bazine acvatice cu apă permanentă dar nu mai adânci de 1,1,5 m.	-	-	<i>Ranunculus aquatilis</i> , <i>Hottonia palustris</i> , <i>Polygonum amphibium</i> .	Mare.

Tabel 27. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2211

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R2211	<i>Cyperetum flavescens</i> Koch ex Aichinger 1933, <i>Juncetum bufonii</i> Felföld 1942, <i>Cypero – Limoselletum</i> Kornek 1960.	Banat, Muntenia, Lunca și Delta Dunării.	50-350	10,5-9	350-550	Teren plan sau foarte ușor înclinat.	Depozite aluviale, luto-nisipoase profunde.	Aluviosoluri, uneori slab salinizate.	<i>Cyperus flavescens</i> , <i>Juncus bufonius</i> , <i>Lindernia procumbens</i>	Moderată.

Tabel 28. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2212

R2212	<i>Limoselleto – Ranunculeto lateriflori</i> Pop (1962) 1968, <i>Gypsophiletum muralis – Radioletum linoides</i> Mititelu et al. 1973	Câmpia Banatului, Câmpia Română, Delta Dunării, Lunca Dunării.	100-300	11-9	350-550	Microdepresiuni pe terenuri plane.	Depozite loesoide, luturi, argile	Brun de pădure levigat, cernoziom levigat uneori sărăturat (solodii).	<i>Ranunculus lateriflorus</i> , <i>Lindernia procumbens</i> , <i>Radiola linoides</i> .	Mare și foarte mare în habitatele unde este prezentă specia <i>Caldesia parrasifolia</i> (DH2).
-------	---	--	---------	------	---------	------------------------------------	-----------------------------------	---	--	---

Tabel 29. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R2213

R2213	<i>Eleocharidetum acicularis</i> W. Koch 1926 emend. Oberd. 1957	Câmpia Crișurilor, Timiș-Bega, Muntenia, Lunca Siretului, Delta Dunării.	10-250	11-10,5	350-550	Teren plan.	Depozite aluviale, luto-argiloase, nisipoase.	Luvosoluri, gleiosoluri, aluviosoluri.	<i>Eleocharis acicularis</i> , <i>Cyperus flavescens</i> .	Mare și foarte mare în habitatele unde este prezentă specia <i>Marsilea quadrifolia</i> (DH2).
-------	--	--	--------	---------	---------	-------------	---	--	--	--

Tabel 30. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3128

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3128	<i>Asphodelino luteae</i> – <i>Paliuretum</i> Sanda, Popescu 1999 (Syn.: <i>Paliureto-Crataegetum monogynae</i> Cristureanu et Țeculescu (1968) 1970, <i>Paliuretum spinae-christi</i> (Borza 1931) Dihoru (1969) 1970, <i>Asphodelinetum luteae</i> Dihoru 1970).	Podișul Dobrogei de Nord, Podișul Dobrogei de Sud, Câmpia Aradului, Mehedinți, Câmpia Burnazului, în silvostepă.	30-300	10,7	420	Câmpie sau podiș pe coaste abrupte și însoțite între văi.	Calcaroase.	Cernoziomuri superficiale, rendzine.	<i>Paliurus spina-christi</i> , <i>Ligustrum vulgare</i> , <i>Corn mas</i> .	Mare. Habitat considerat periclitat.

Tabel 31. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3129

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3129	<i>Rhamno catharticae</i> – <i>Jasminetum fruticantis</i> (Mihai et al. 1964) Mititelu et al. 1993	Podișul Dobrogean de Nord, Podișul Casimcea, Dobrogea de Sud, în silvostepă.	50-100	10,7	400	Pante stâncoase însoțite, cu expoziție sudică cu înclinație mare.	Calcare.	Cernoziomuri, uneori superficiale pe rocă la zi.	<i>Jasminum fruticans</i> , <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Rosa canina</i> .	Mare. Habitat considerat periclitat.

Tabel 32. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3132

R3132	<i>Caragana frutex</i> Dihoru et al. 1970	În Dobrogea de Nord, Podișul Babadag, în rariștile de pădure de <i>Quercus pubescens</i> Podișul Dobrogei de Sud – Adam Clisi, Medgidia; Câmpia Buzăului – Galbeni; Podișul Covurluiului – Murgeni, Zapodeni; Podișul Central Moldovenesc – (Vaslui-Mănăstiri, Ștefan cel Mare, Tanacu, Crasna); Câmpia Moldovei – (Iași, Valea Lungă, Holboca); Subcarpații Moldovei Humulești (jud. Neamț); Podișul Sucevei – Câmpulung Moldovenesc, Depresiunea Rădăuți.	200-300	10,7	420	Versanți slab înclinați, platouri	Calcaroase, depozite de loess.	Rendzine, kastanoziomuri.	<i>Caragana frutex</i>	Foarte mare, habitat extrem de rar, periclitat de lucrările agricole.
-------	---	---	---------	------	-----	-----------------------------------	--------------------------------	---------------------------	------------------------	---

Tabel 33. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3131

R3131	<i>Prunetum tenellae</i> Soó 1946 (Syn.: <i>Prunetum nanae</i> Borza 1931, <i>Amygdaletum nanae</i> Soó (1927) 1959)	Podișurile Moldovei de Nord, Podișurile Moldovei de Sud, Podișul Dobrogei de Nord, Podișul Dobrogei de Sud, Bărgănel Mostiștei, Piemontul Oltețului, Câmpia și Subcarpații Transilvaniei, Depresiunea Făgăraș, Depresiunea Brașov, Depresiunea Sibiului, în zona de silvostepă și a pădurilor de stejar.	200(Pod. Moldovei)-500(C. Transilvaniei).	10,0-8,6	450-500 și 500-600.	Fragmentat cu versanți înclinați până la 35°.	Marne argiloase.	Carbonatate, cernoziomuri carbonatice.	<i>Amygdalus nana</i> (<i>Prunus tenella</i> = <i>Prunus nana</i>)	Mare. Protejat Emera
-------	--	--	---	----------	---------------------	---	------------------	--	--	----------------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 34. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3133

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3133	<i>Hippophaëtum rhamnoides</i> Borza 1931 (Syn.: <i>Hippophaëtum Issler</i> 1924).	Subcarpații Moldovei și Munteniei (între Olt și Bistrița) din etajul nemoral până în zona silvestre (în est).	150–900 m	10,5–5,50 C	600–850 mm	colinar, cu fragmentare longitudinală și transversală, înclinarea pantei moderată-mare și expoziția variabilă	psamito-pelitice, cu succesiune de marne, argile nisipoase, nisipuri	desea puternic erodate, eutricambosoluri, preluvosoluri, luvosoluri, rar pseudorendzine cu orizontul distrus.	<i>Hippophaë rhamnoides</i> , <i>Cytisus nigri-cans</i> . Specii caracteristice: <i>Hippophaë rhamnoides</i> , <i>Calamagrostis epigeios</i> , <i>Cytisus nigricans</i>	Redusă, stadii succe-sionale, uneori planta cu rol antierozional.

Tabel 35. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3409

R3409	<i>Stipetum lessingianae</i> Soó (1927 n.n.) 1947, <i>Stipetum pulcherrimae</i> Soó 1942.	Transilvania (Câmpia Transilvaniei, Podișul Târnavelor, Dealurile Sibiului și Brașovului), Moldova (Podișul Central Moldovenesc). În Bărăgan a dispărut aproape complet, dar se menține pe Dealurile Buzăului.	300-750	8,5-6	700-850	Pante domoale, coame late, cu sol profund și fertil, dar și pe pante abrupte unde apa se scurge repede	Calcare pe dealurile din Transilvania, loess în Moldova	Erodosoluri, cernoziomuri erodate.	<i>Stipa lessingiana</i> , <i>S. joanis</i> , <i>S. pulcherrima</i> , <i>Cephalaria uralensis</i> , <i>Crambe tatarica</i> .	Moderată, în general, și mare în habitatele cu <i>Astragalus peterfii</i> (DH2).
-------	---	--	---------	-------	---------	--	---	------------------------------------	--	--

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinii, reliefului, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 36. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3701

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3701	<i>Aconitum tauricum</i> Borza 1934 ex Coldea 1990 (Syn.: <i>Aconitum tauricum retezense</i> Borza 1934).	Carpații Orientali: Munții Rodnei (circurile Pietrosul, Buhăescu). Carpații Meridionali: Munții Iezer-Păpușa, Munții Retezat, Munții Țarcu-Godeanu; în etajele subalpin și alpin.	1600–2260 m	2,0– -1,5°C	1325–1450 mm	În lungul izvoarelor și de-a lungul pâraielor de pe coastele înșorite sau din perimetrul circurilor glaciare.	Acid.	Rendzine, litosol, foliosoluri bogate în nitrați.	<i>Aconitum tauricum</i> , <i>Saxifraga heucheriifolia</i> .	Redusă.

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinii, reliefului, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 37. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3702

R3702	<i>Adenostylo-Doronicetum austriaci</i> Horvat 1956 (Syn.: <i>Adenostyletum allianae banaticum</i> Borza 1946).	Carpații Orientali: Munții Rodnei. Carpații Meridionali: Munții Făgăraș, Munții Țarcu, Munții Godeanu. Carpații Occidentali: Semenic, Valea Sebeșului; Valea Zărnei–Valea Drăganului; în regiunea montană, etajele subalpin și alpin.	900–2200 m	5,4– -1,0°C	950–1450 mm	Văi abrupte, igheaburi și hornuri umbrite, uneori la marginea pâraielor.	Diferit.	Coluviale umede, bogate în pietriș și bolovăniș fixat.	<i>Adenostyles allianae</i> , <i>Doronicum austriacum</i> .	Redusă.
-------	---	---	------------	-------------	-------------	--	----------	--	---	---------

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinii, reliefului, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 38. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3703

R3703	<i>Cirsio waldsteinii</i> – <i>Heracleetum transsilvanici</i> Pawl. et Walas 1949 (Syn.: <i>Cardueto-Heracleetum palmati</i> Beldie 1967 <i>Heracleetum palmati</i> auct. rom.)	Carpații Orientali: Munții Rodnei, Carpații Meridionali: Munții Făgăraș, Munții Tarcu, Munții Godeanu. Carpații Occidentali: Semenice, Valea Sebeșului; Valea Zărnei – Valea Drăganului; în regiunea montană și etajul subalpin.	900–2000 m.	5,4–0,0°C	900–1425 mm	Văi abrupte, igheaburi și hornuri umbrite sau bolovănișurile fixate.	Diferit.	Rendzine superficiale, scheleto-pietroase coluvionate cu humus.	<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transsilvanicum</i> , <i>Cirsium waldsteinii</i> .	Redusă.
-------	---	--	-------------	-----------	-------------	--	----------	---	---	---------

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinii, reliefului, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 39. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3706

R3706	<i>Petasitetum kablikiani</i> Szafer, Kulcz. et Pawl. 1926 (Syn.: <i>Peta-sitetum glabrati</i> Morariu 1943).	Carpații Orientali: Munții Rodnei, Bistrița Aurie, Bazinul Tazlăului, Muntele Siriu, Cheile Tișitei; în etajul montan.	800–1280 m	5,8–4,5°C	900–1200 mm	Văi intramontane, de-a lungul pâraielor.	Diferit.	Foliosoluri cu depuneri de pietriș și prundiș.	<i>Petasites kablikianus</i>	Redusă.
-------	---	--	------------	-----------	-------------	--	----------	--	------------------------------	---------

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinii, reliefului, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 40. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3707

R3707	<i>Telekio-Petasitetum hybrid</i> (Morariu 1967) Resmeriță et Rațiu 1974 (Syn.: <i>Petasitetum hybrid</i> auct. rom.; <i>Telekio-Petasitetum albae</i> Beldie 1967; <i>Petasitetum albae</i> Dihoru 1975; <i>Petasitetum-Telekietum speciosae</i> Morariu 1967) <i>Telekio – Filipenduletum</i> Coldea 1996; <i>Telekio speciosae</i> – <i>Aruncetum dioici</i> Oroian 1998.	Carpații Orientali: Maramureș, Munții Rodnei, Bistrița Aurie, Bazinul Bistriței, Munții Ceahlău, Munții Baraolt, Muntele Siriu, Valea Mraconiei, Valea Gurghiuului, Defileul Mureșului, Munții Harghita (Pârâul), Valea Chirui, Harghita Băi, Cabana Mădăraș, Moșoș, Pădurea Hoghiz. Carpații Meridionali: Munții Bucegi, Munții Piatra Craiului, Muntele Postăvaru, Munții Iezer-Păpușa, Valea Oltului. Carpații Occidentali: Valea Galbenă-Padiș, Valea Iadului, Stâna de Vale, Defileul Crișului Repede, Valea Sebișului, Valea Feneșului; în etajul montan mijlociu.	550–1100 m	7,3,0–5,1°C	800–1100 mm	Văi, în lungul și pe flancurile pâraielor sau a depresiunilor largi din pădure.	Diferit.	Rendzine, soluri coluvionate și bogate în humus.	<i>Telekia speciosa</i> , <i>Petasites hybridus</i>	Redusă.
-------	--	--	------------	-------------	-------------	---	----------	--	---	---------

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinii, reliefului, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 41. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3708

R3708	<i>Angelico – Cirsietum oleracei</i> R. Tx. 1937, <i>Scirpetum sylvatici</i> Ralski 1931 emend. Schwich 1944.	În zona colinară și în etajul montan inferior din toată țara.	350–700 m	8–7°C	650–800 mm	Versanții văilor, în apropiere de firul văii sau al ochiurilor de apă din lungul acestora.		Aluviale, pseudogleice, bogate în substanțe nutritive.	<i>Angelica sylvestris</i> , <i>Cirsium oleraceum</i> , <i>Geranium palustre</i> , <i>Scirpus sylvaticus</i>	Redusă, mare doar în habitatele unde este prezentă specia <i>Ligularia sibirica</i> (DH2).
-------	---	---	-----------	-------	------------	--	--	--	--	--

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinii, reliefului, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 42. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3714

R3714	<i>Filipendulo – Geranietum palustris</i> W. Koch 1926, <i>Chaerophyllo hirsuti – Filipenduletum</i> Niemann et al. 1973.	Locuri umede, din lungul văilor colinare și montan inferioare, din Transilvania, Muntenia, Moldova.	500–800 m	7,5–6,0°C	700–950 mm	Văi colinare și montan inferioare	Roci silicioase, mame și bolovănișuri aduse de torenți.	Aluviale, gleice și pseudo-gleice, bogate în umiditate și substanțe nutritive.	<i>Filipendula ulmaria</i> , <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Telekia speciosa</i> .	Redusă.
-------	---	---	-----------	-----------	------------	-----------------------------------	---	--	--	---------

O analiză asupra distribuției geografice, altitudinii, reliefului, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 43. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3716

R3716	<i>Poetum pratensis</i> Rāv., Căzac. et Turenschi 1956, <i>Ranunculo repentis – Alopecuretum pratensis</i> Ellmauer 1933, <i>Agrostideto-Festucetum pratensis</i> Soó 1949	În lunile râurilor din Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, Moldova.	100–400	9,5–8	550–700	Teren plan, pante foarte slab înclinate, terasele râurilor din câmpie.	Depozite aluviale, nisipuri, luturi, fertile și bine aprovizionate cu umiditate, tot timpul anului.	Eutricambosoluri, ușoare, humico-gleice, gleiosoluri.	<i>Poa pratensis</i> , <i>Festuca pratensis</i> .	Moderată.
-------	--	---	---------	-------	---------	--	---	---	---	-----------

Tabel 44. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3802

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3802	<i>Arrhenatherum elatioris</i> Br.-Bl. ex Scherrer 1925.	Etajele colinar și montan inferior din toată țara.	350–700 m	9–6,5°C	600–800 mm	Versanți slab și mediu înclinați, expoziție sudică și sud-estică.	șisturi cristaline și mai rar calcare și gresii	brune luvice, moderate în humus, brun-montane slab acid, fertile.	<i>Arrhenatherum elatioris</i> , <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Lotus corniculatus</i>	Moderată.

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 45. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3803

R3803	<i>Festuca rubrae</i> – <i>Agrostetum capillaris</i> Horvat 1951.	Dealurile subcarpatice, Podișul Mehedinți, Podișul Transilvaniei, Depresiunea Dornelor, Obcinele Moldovei.	350-700	8-6,5	700-800	Versanți slab înclinați, expoziții sudice, estice.	Silicioase, pietrișuri.	Districambosoluri, luvosoluri.	<i>Festuca rubra</i> , <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Cynosurus cristatus</i>	Redusă.
--------------	---	--	---------	-------	---------	--	-------------------------	--------------------------------	--	---------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 46. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R3804

R3804	<i>Anthoxantho</i> – <i>Agrostetum capillare</i> Silinger 1933.	Subcarpații Getici, Subcarpații Moldavi, Podișul Transilvaniei.	300-700	9,0-7	650-750	Pante moderat acid.	Substrat slab-moderat acid.	Eutricambosoluri, districambosoluri, aluviosoluri.	<i>Agrostis capillaris</i> , <i>Anthoxanthum odoratum</i> , <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Lolium perenne</i> .	Moderată.
--------------	---	---	---------	-------	---------	---------------------	-----------------------------	--	--	-----------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 47. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4132

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudi ne (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4132	<i>Quercetum petraeae-cerris</i> Soó (1957) 1969.	Frecvent în dealurile și munții joși din partea de vest și de sud a României, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și amestec cu gorun.	200–600	9,5-7,5	700–900	Versanți mediu-puternic înclinați cu expoziții mai frecvent înșorite, culmi.	Molase, marne, gresii, tufuri vulcanice, andezite	De tip preluvosol, mijlociu profunde, în parte scheletice, luto-argiloase, acide, mezobazice, hidric echilibrate, mezotrofici.	<i>Quercus petraea</i> , <i>Quercus cerris</i> .	Moderată.

Tabel 48. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4133

R4133	<i>Aremonio-Quercetum petraeae</i> Hoborka 1980.	În munții și dealurile joase din vestul Olteniei și sudul Banatului (Podișul Mehedinți, Munții Almas, Locvei, Dognecei). În etajul nemoral. Subetajul pădurilor de gorun și amestec cu gorun.	300–500	10–9	800–900	Versanți mediu-puternic înclinați cu expoziții înșorite, culmi, platouri.	Calcare, pe alocuri șișturi cristaline.	De tip luvosol, preluvosol mijlociu profunde – profunde, pe alocuri cu schelet mezobazice, hidric echilibrate (cu posibile deficite de vară), mezobazice.	<i>Quercus petraea</i> .	Foarte mare.
--------------	--	---	---------	------	---------	---	---	---	--------------------------	--------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 49. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4134

R4134	<i>Fraxino orn-Quercetum dalechampii</i> Doniță 1970, <i>Orno-Quercetum praemoesiacum</i> Roman 1974.	În Dobrogea de Nord, la interfața etajului submediteranean cu cel nemoral, rar și în vestul țării (Podișul Mehedinți, Defileul Dunării).	200-450	10-8	500-600	Versanți medii – puternic înclinați, înșo- rii, culmi.	Calcaroase și loessuri (Dobrogea)	De tip rendzinic sau faezioniuri, mijlociu profunde, schele- tice, hidric deficitar, eutrofic.	<i>Quercus petraea</i> ssp. <i>polycarpa</i> , ssp. <i>dale- champii</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Carpinus orientalis</i>	Foarte mare.
-------	---	--	---------	------	---------	--	-----------------------------------	--	---	--------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 50. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4136

R4136	<i>Nectaroscordo- Tiliatum tomentosae</i> Doniță 1970	În sud-estul României, mai ales în Dobrogea, în partea inferioară a etajului nemoral, subetajului de păduri de gorun și de amestec cu gorun.	200-450	10-9	500-600	Versanți cu diferite înclinații și expoziții, în funcție de altitudine, în etajul pădurilor mezofile, pe versanți umbriți în etajul pădurilor submediteranene.	Calcaroase, uneori acoperite cu un strat subțire de loess.	De tip faezioni și eutricambosol, mijlociu profunde până la superficiale, de regulă scheletice, eubazice, hidric deficitar, eutrofic.	<i>Quercus petraea</i> (toate subspeciile), <i>Tilia tomentosa</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> .	Foarte mare.
-------	---	--	---------	------	---------	--	--	---	--	--------------

Tabel 51. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4137

R4137	<i>Galantho plicatae- Tiliatum tomentosae</i> Doniță 1968	Numai în Dobrogea de Nord, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	200-450	10,5 - 9	500-600	Cumpene înguste, plane și treimea supe- rioară a versanților umbriți alăturați, puternic înclinați.	Gresii calcaroase.	De tip rendzină, superficiale, bogate în humus și schelet calcaros, eubazice, hidric defi- citare în timpul verii, eutrofic.	<i>Quercus dalechampii</i> , <i>Tilia platyphyllos</i> , <i>T. tomentosa</i> , <i>Carpinus orientalis</i> , <i>Fraxinus ornus</i> .	Foarte mare.
-------	---	--	---------	----------	---------	---	--------------------	--	---	--------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 52. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4138

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief / Substrat	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4138	<i>Aceri tatarico Quercetum petraeae-roboris</i> (Soó 1951) em. Zolyomi 1957	În podișul Transilvaniei, mai frecvent în centrul podișului (Câmpia Transilvaniei) și teritoriile înconjurătoare, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	300-500	9-8°C	600-800	Versanți slab – mediu înclinați cu expoziții în general umbrite, culmi.	Marne, gresii, nisipuri, tufuri.	De tip eutricambosol, preluvosol, profunde, luto- argiloase, eubazice, hidric echilibrate, eutrofic.	<i>Quercus robur</i> , <i>Q. petraea</i>	Mare.

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 53. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4140

R4140	Tilia argentea; Quercetum petraeae- ceris Soó 1957, Quercetum petraeae- ceris Soó (1957) 1969, Tilia tomentosa Pop et Cristea 2000.	Pe dealurile și muntii joși din vestul Olteniei, Banat, Crișana, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și amestec cu gorun.	300–600	9,5-7,5	750–925	Versanți cu diferite înclinări și expozitii mai mult înșorite.	Sisturi, calcare, tufuri, molase.	De tip preluvosol, luvosol, eutricambosol, profunde-milociu profunde, lutoargiloase, slab acide, eubazice, hidric echilibrate, eutrofice.	<i>Quercus petraea</i> , <i>Q. cerris</i> , <i>Tilia tomentosa</i> , <i>Carpinus betulus</i> .	Mare.
-------	--	---	---------	---------	---------	--	-----------------------------------	---	--	-------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 54. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4142

R4142	Orno-Quercetum praemoesicum Roman 1974 subass. cordatosum colurae.	În Podisul Mehedinți și Munții Orșinei, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	200-400	11-9,5	750–850	Versanți mediu-puternic înclinați, înșorți.	Calcaroase.	De tip eutri- cambosol, luvosol, milociu profunde cu schelet eubazic, hidric echilibrate, eutrofice.	<i>Quercus petraea</i> , <i>Corylus colurna</i> , <i>Tilia tomentosa</i>	Foarte mare.
-------	---	---	---------	--------	---------	---	-------------	--	--	--------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 55. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4146

R4146	<i>Aceri tatarico Quercetum</i> <i>roboris Zolyomi 1957</i>	În nord- estul României, în depresiunea Jijeia – Bahlui, în silvostepa cu stejari mezofili.	100-200	9,5-8,5 °C	450-570	Versanți slab-mediu înclinați cu expozitii mai mult înșorite, platouri, văi largi.	Depozite luto-argiloase și loessoide.	De tip faeoziom (cernoziom cambic și argiloiluvial), profunde, grele, slab acide – bazice, eubazice, hidric deficitare în timpul verii, eutrofice.	<i>Quercus robur</i>	Foarte mare.
-------	--	---	---------	------------	---------	--	---------------------------------------	---	----------------------	--------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 56. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4148

R4148	<i>Convallario-Quercetum</i> <i>roboris Soó 1957</i>	Pe nisipurile din nord - vestul României (Carei, Valea lui Mihai, Secuierii), în zona de silvostepă.	100 - 130	11-10,5 °C	550-650	Interdune.	Nisipuri.	De tip psamosol, profund, mezobazic, umed, mezotrofic.	<i>Quercus robur</i>	Foarte mare.
-------	---	--	-----------	------------	---------	------------	-----------	--	----------------------	--------------

O analiză asupra condițiilor de habitat, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 57. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4149

R4149	<i>Quercetum cerris</i> <i>Georgescu 1941.</i>	În Câmpia Română, Câmpia Oravitei, Podisul Lipovei, Culoarul Muresului, Câmpia Crisurilor, Podisul Someșan, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.	100-300	10,5-9	550-700	Versanți cu diferite înclinări și expoziții mai mult însorite.	Variate, molase, marne, depozite luto-argiloase, local calcare.	De tip preluvosol, luvosol, profunde-milociu, profunde, luto-argi- loase, mezobazice, hidric echilibrate, cu posibile deficite vara, mezotrofica.	<i>Quercus cerris</i>	Moderată.
-------	---	---	---------	--------	---------	--	---	---	-----------------------	-----------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 58. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4150

R4150	<i>Quercetum cerris</i> <i>Georgescu 1941.</i>	În câmpiile înalte din sudul și vestul României, în zona pădurilor de stejar, subzona pădurilor de stejar termofili.	100-300	10-9,5	600-750	Câmpie plană sau cu mici depresiuni, versanți slab înclinați însoriti.	Luturi și argile.	De tip preluvosol și luvosol, profunde, pseudogleizare în profunzime, argiloase, slab-mediu acide, mezobazice, hidric alternante (cu infiltrare mai dificilă a apei din plozi și din zăpezi și precipitații și deficite de apă vara), mezotrofica.	<i>Quercus cerris</i>	Moderată.
-------	---	--	---------	--------	---------	--	-------------------	--	-----------------------	-----------

Tabel 59. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4151

R4151	<i>Quercetum farpetto-cerris</i> Rudski 1944 <i>subass. carpinetosum orientalis</i> Jov. 1956	În masivul forestier din Dobrogea sud-vestică și în Defileul Dunării, fragmentară în sudul Munteniei și Olteniei, în zona pădurilor de stejar, subzona pădu- nilor de stejari termofili.	100-300	11-10	450-550 – Dobrogea 750-800 Defileul Dunării.	Versanți cu înclinare medie și expoziții diferite.	Calcare, loess.	De tip faeozom și maroniu de pădure, eubazice, hidric deficitar, eutrofica.	<i>Quercus cerris</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Carpinus orientalis</i> .	Mare.
-------	--	--	---------	-------	--	--	-----------------	---	--	-------

Tabel 60. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4152

R4152	<i>Carpino-Quercetum cerris</i> <i>Kilka 1938 (Boșcaiu et al. 1969)</i>	Pe dealuri și munții joși din vestul României.	150-500	10,5-9	700-800	Versanți cu înclinări și expoziții diferite, mai mult umbrite.	Molase (nisipuri, pietrisuri, argile), calcareose, loessuri.	De tip preluvosol, luvosol, eutri- cambosol, profunde, slab acide, eubazice, hidric echilibrate, eutrofica.	<i>Quercus cerris</i> , <i>Carpinus betulus</i> .	Mare.
-------	--	--	---------	--------	---------	--	--	---	--	-------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 61. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4153

R4153	<i>Quercetum farpetto-cerris</i> <i>Georgescu 1945 Rudski 1949</i>	În câmpiile înalte și pe dealurile joase din Muntenia, Oltenia și Banat, în zona pădurilor de stejar, subzona pădurilor de stejari termofili.	100-300	9,5-10,5	500-600 în Sud 600-750 în Vest	Câmpii plane sau cu depresiuni nu prea adânci, versanți slab înclinați, cu expoziții mai mult însorite.	Loessoide, lutoase, luturi, argile.	De tip preluvosol (sol brun-roscat), profunde, argiloase, mezobazice, cu umiditate alternantă (primăvara ude, vara uscată), mezobazice.	<i>Quercus cerris</i> , <i>Q. farpetto</i> .	Moderată.
-------	---	---	---------	----------	-----------------------------------	---	-------------------------------------	---	---	-----------

Tabel 62. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4154

R4154	<i>Quercetum frainetto</i> Păun, 1964	În Câmpia Dunării și în câmpiile și dealurile joase din sudul Banatului, în zona pădurilor de stejar, subzona pădurilor de stejar termofili.	100-300	11-10	550-650	Câmpii înalte, platouri mai drenate, versanți slab-mediu înclinați cu diferite expoziții.	Depozite luto-argiloase.	De tip preluvosol, luvosol, profunde, luto-argiloase, decarbonatate, slab-mediu acide, mezo-bazice, hidric echilibrate, mezotrofile.	<i>Quercus frainetto</i> .	Mare.
-------	---------------------------------------	--	---------	-------	---------	---	--------------------------	--	----------------------------	-------

Tabel 63. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4155

R4155	<i>Quercetum frainetto</i> Păun, 1964	În câmpiile înalte din sudul României (Găvanu-Burdea, Boian, Romanapi, Podișul Bălăciței), în zona pădurilor de stejar, subzona pădurilor de stejar termofili.	100-300	10-10,5	500-600	Câmpii plane sau cu ușoare depresiuni, platouri.	Argile, luturi prăfoase.	De tip alisol, planosol, vertosol, profunde, argiloase, slab-mediu acide, mezobazice, cu umiditate puternic alternantă (primăvara și după ploii ude, vara uscate, crăpate adânc), mezotrofile.	<i>Quercus frainetto</i> .	Mare.
-------	---------------------------------------	--	---------	---------	---------	--	--------------------------	--	----------------------------	-------

Tabel 64. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4156

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief / Substrat	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4156	<i>Quercetum pedunculiflorae-cerris</i> Morariu 1944	În centrul și vestul Câmpiei Dunării, în zona de silvostepă, subzona silvostepii cu păduri termofice.	20-100	11,5-10 °C	450-500	Câmpie plană sau cu mici depresiuni, văi largi.	Depozite loessoide.	De tip faeoziom, profunde, neut eubazice, hidric deficitare în timp verii, eutrofice.	<i>Quercus pedunculiflora</i> <i>Quercus cerris</i> , <i>Quercus pubescens</i>	Foarte mare.

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 65. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4157

R4157	<i>Quercetum pedunculiflorae</i> Borza 1937	În estul Câmpiei Dunării, în Dobrogea și sudul Moldovei, în zona de silvostepă, subzona silvostepii cu păduri de stejar termofili.	15-200	11-10 °C	400-450	Câmpii plane sau cu depresiuni puțin adânci, în Dobrogea, văi late, platouri în Moldova de sud.	Depozite loessoide	De tip faeoziom (cernoziom cambic), profunde, bogate în humus, slab acide, eubazice, hidric deficitare în timp verii, eutrofice	<i>Quercus pedunculiflora</i> <i>Acer tataricum</i> .	Mare.
-------	---	--	--------	----------	---------	---	--------------------	---	--	-------

Tabel 66. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4159

R4159	-	În câmpiile și dealurile joase din sudul Moldovei și estul Munteniei, în zona de silvostepă, subzona silvostepii cu păduri de stejari termofili.	50-200	11-10 °C	450-475	Câmpie plană sau cu mici depresiuni, văi largi.	Depozite loessoide fine.	De tip faeozom, profunde, luto-argiloase, slab acide, eubazice, hidric deficitar în timpul verii, eutrofice.	<i>Quercus pedunculiflora</i> , <i>Q. robur</i> .	Foarte mare.
-------	---	--	--------	----------	---------	---	--------------------------	--	---	--------------

Tabel 67. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4161

R4161	<i>Gallo dasypodi Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970	Numai în sud-estul României (Dobrogea, Moldova de sud), zona de silvostepă, subzona silvostepii cu păduri de stejari termofili.	100-200	10,5-10 °C	250-500	Versanți cu înclinări diferite, în general mici, însoțiți, platouri.	În general calcaroase, uneori vulcanice sau șisturi verzi.	De tip rendzină, superficiale, semisclerice, bogate în humus, eubazice, hidric puternic deficitar, eutrofice.	<i>Quercus pubescens</i> , <i>Cotinus coggygria</i> .	Foarte mare.
-------	---	---	---------	------------	---------	--	--	---	---	--------------

Tabel 68. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4162

R4162	<i>Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 197	În Dobrogea, în etajul pădurilor submediteraneene.	100-250	10,5-10°C	450-500	Platouri, versanți slab înclinați, mai ales însoțiți; în silvostepă extrazonal pe versanți umbriți.	Calcaroase și loess.	De tip rendzină sau maroniu de pădure, mijlociu profunde sclerice, eubazice, hidric deficitar, eutrofice.	<i>Quercus pubescens</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Carpinus orientalis</i>	Foarte mare
-------	--	--	---------	-----------	---------	---	----------------------	---	---	-------------

Tabel 69. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4163

R4163	Echinopo banatici <i>Quercetum pubescentis</i> , Boșcalu et al. 1971. <i>Cotino-Quercetum pubescentis</i> Zol. et al. 1958, <i>Acantho-Quercetum pubescentis</i> Jakucs et Fekete 1958	Defileul Dunării, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec de gorun.	100-200	11,5-11°C	700-800	Versanți în general puternic înclinați, stâncoși, însoțiți.	Calcaroase.	De tip rendzină și litosol, superficiale-mijlociu profunde, sclerice, slab acide eubazice, hidric deficitar vara, eutrofice.	<i>Quercus pubescens</i> , <i>Q. virgiliana</i>	Foarte mare
-------	--	---	---------	-----------	---------	---	-------------	--	---	-------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 70. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4404

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4404	<i>Fraxino danubialis-Ulmetum</i> Sanda et Popescu 1999.	În toată România, în luncile râurilor mari, ce coboară din Carpați (Prut, Siret, Argeș, Olt, Jiu, Timiș, Mureș, Someș, Crișuri) în zona pădurilor de stejar, ambele subzone.	15-150	11-9,5	500-700	Terase înalte, plane, mai rar inundabile din luncile marilor râuri.	Aluviuni diverse, lutos argiloase, pietrișuri	De tip cambisol tânăr de luncă, aluviosol, profunde, gleizate în adâncime, eubazice, umede, eutrofice	<i>Quercus robur</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>Ulmus laevis</i> (<i>Populus alba</i>)	Moderată.

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 71. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4405

R4405	<i>Salicetum albae-fragilis</i> Issler 1926 em Soó 1957	Frecvent în luncile de deal și de câmpie din toată țara, mai rar în Lunca Dunării, în zona pădurilor de stejar, ambele subzone și, în parte, în etajul nemoral.	50–300	11–10	450–600	Grinduri nisipoase din preajma albiei râurilor.	Aluviuni nisipoase (la dealuri și cu pietriș).	De tip aluviosol, nisipoase, mijlociu-profunde, uneori scheletice, mezobazice, umede, mezotrofice.	<i>Populus nigra</i>	Foarte mare.
-------	---	---	--------	-------	---------	---	--	--	----------------------	--------------

Tabel 72. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4406

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4406	<i>Salicetum albae-fragilis</i> Issler 1926 em. Soó 1957	Frecvent în luncile de câmpie și în luncile Dunării, în zona pădurilor de stejar, ambele subzone, în zona de silvostepă și de stepă.	0–200 m	11,5–10°C	400–600 mm	Grinduri de mal din luncile mari.	Aluviuni nisipoase și stratificate.	De tip aluviosol, nisipoase, profunde, mezbazice, umede, mezotrofice-eutrofice.	<i>Populus alba</i>	Foarte mare.

Tabel 73. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4407

R4407	<i>Salicetum albae-fragilis</i> Issler 1926 em. Soó 1957	În toate luncile din România, în special în cele de câmpie și în Lunca și Delta Dunării, în zona pădurilor de stejar, zona de silvostepă și zona de stepă.	0–200	11,5–10	400–600	Suprafețe slab înclinate din lunci care fac legătura dintre grindurile de mal cu locurile joase de sub terasă.	Aluviuni, lutos-argiloase.	De tip aluviosol, profunde, relativ argiloase, eumezobazice, umede-ude, mezotrofice.	<i>Salix alba</i>	Mare.
-------	--	--	-------	---------	---------	--	----------------------------	--	-------------------	-------

Tabel 74. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4408

R4408	<i>Salicetum albae-fragilis</i> Issler 1926 em. Soó 1957	Foarte frecvent în Lunca și Delta Dunării, apare și în luncile de câmpie a marilor râuri (Prut, Siret, Olt, Jiu, Mureș, Someș), în zona pădurilor de stejar, în zona de silvostepă și zona de stepă.	0–100	12,5–10	350–550	În porțiunile cele mai joase în marile lunci în care apa din inundații stagnează timp îndelungat.	Aluviuni argiloase.	De tip aluviosol, mijlociu profunde, gleizate, neutre, mezobazice, permanent ude-umede, mezotrofice.	<i>Salix alba</i>	Mare.
-------	--	--	-------	---------	---------	---	---------------------	--	-------------------	-------

Tabel 75. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4409

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4409	<i>Quercetum robur-pedunculiflorae</i> Simon 1960.	În luncile din Câmpia Română (în special lunca Ialomitei) și din Moldova de sud (lunca Bârașului). În zona de silvostepă și zona de stepă.	5-100	11,5-10	400-500	Terase, rar inundabile, din lunca.	Aluviuni luto-argiloase	De tip eutricambosol, aluviosol, profunde, gleizate în profunzime, luto-argiloase, slab acidneutre, eubazice, hidric echilibrate, cu posibile deficiente în timpul verii, eutrofice.	<i>Quercus robur</i> , <i>Q. pedunculiflora</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>Fraxinus pallisae</i> .	Foarte mare.

Tabel 76. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4410

R4410	<i>Fraxinetum pallisae</i> (Simon 1960) <i>Krausch</i> 1965.	În insulele nisipoase Letea și Caraorman din Delta Dunării. În zona de stepă.	3-5	11,5-11	350-450	Depresiuni înguste și mai largi, puțin adânci (1-2 m), între dunele de nisip, cu apă freatică la 0,6-1,2 m.	Nisip cochilifer.	De tip psamosol, profunde, slab humifere, eubazice, umed-reavâne, eutrofice.	<i>Quercus robur</i> , <i>Q. pedunculiflora</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>F. pallisae</i> , <i>Populus alba</i> .	Foarte mare.
-------	--	---	-----	---------	---------	---	-------------------	--	---	--------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 77. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4411

R4411	<i>Fraxinetum pallisae</i> (Simon 1960) <i>Krausch</i> 1965.	În insulele nisipoase Letea și Caraorman din Delta Dunării. În zona de stepă.	0-5	11,5-11	350-450	Depresiuni largi (100-200 m) și relativ adânci (2-3 m) între dunele de nisip cu apă freatică aproape de suprafață.	Nisip cochilifer.	De tip psamosol, profunde, bogate în humus, eubazice, umed-ude, eutrofice.	<i>Populus alba</i> , <i>Quercus robur</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>Populus alba</i> , <i>Alnus glutinosa</i> .	Foarte mare.
-------	--	---	-----	---------	---------	--	-------------------	--	--	--------------

O analiză asupra distribuției geografice, conduce la excluderea prezenței acestei categorii de habitat corespondent

Tabel 78. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R4422

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R4422	<i>Calamagrostis - Tamaricetum ramosissimae</i> Simon et Dihoru (1962) 1963.	Câmpia Olteniei, Câmpia Română, Delta Dunării, litoralul mării Negre, Câmpia Siretului, Pod. Covuruiului, Lunca Buzăului, intrazonal, de-a lungul râurilor pe aluviuni.	0-150	10-10,5°C	400-500	Lunca Dunării și a râurilor interioare, marginea canalelor, brațe moarte sau în apropierea lacurilor de câmpie.	Depozite aluvionare.	Aluviuni și aluviosoluri puțin evoluuate, săracce, alcaline, ușor salinizate cu textură nisipoasă și apă freatică la mică adâncime.	<i>Tamarix ramosissima</i>	Mare, habitate protejate Emerald.

Tabel 79. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R5312

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R5312	<i>Bident-Polygonetum hydropiperis</i> Lohm in R. Tx 1950, <i>Polygono-lapathifolio - Bidentetum</i> Klika 1935, <i>Echinochloa - Polygonetum lapathifolii</i> Soó et Csűrös 1974.	Malul bazinelor acvatice cu acumulări de material organic, în jurul izvoarelor ce servesc pentru adăpatul animalelor în timpul pășunatului, din Banat, Transilvania, Câmpia Dunării, Dobrogea și Delta Dunării.	350-450	11-8	350-650	Teren plan sau foarte slab înclinat.	Depozite aluviale, nisipuri și luturi.	Gleiosoluri, aluviosoluri.	<i>Polygonum lapathifolium</i> , <i>Bidens tripartita</i> , <i>Polygonum hydropiper</i> , <i>Echinochloa crus-galli</i>	Redusă.

Tabel 80. Analiza elementelor de definire a tipului de habitat R5304

CodRo	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine (m)	T (°C)	Pp (mm)	Relief	Roci	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R5304	<i>Sparganietum erecti</i> Roll 1938, <i>Mentha aquatica</i> - <i>Beruletum erecti</i> (Nedelcu 1971) Sanda et Popescu 2001.	Banat în luncile râurilor, Câmpia Munteniei, Lunca și Delta Dunării	80–200 m	11–10,5 °C	350–700 mm	teren plan sau foarte ușor înclinat	-	-	<i>Sparganium erectum</i> , <i>Berula erecta</i> , <i>Mentha aquatica</i> , <i>Sium latifolium</i> .	Moderată

O analiză asupra prezenței potențiale a tipurilor de habitate naționale cu cele Natura 2000 conduce la invalidarea prezenței habitatelor naționale, așa cum se arată în tabelul de mai jos:

Tabel 81. Analiza prezenței tipurilor de habitate naționale

Habitat corespondent național	Habitat corespondent Natura 2000	Valoare conservativă
R2201	3140	Moderată
R2202	3150	Moderată; Mare unde apare <i>Aldrovanda vesiculosa</i>
R2203	3150	Mare; Foarte mare unde apare <i>Marsilea quadrifolia</i>
R2204	3150	Prezență infirmată
R2205	3150	Moderată
R2206	3150	Moderată
R2207	3160	Mare
R2208	3260	Mare
R2211	3130	Moderată
R2212	3130	Mare; Foarte mare unde apare <i>Caldeesia parnassifolia</i>
R2213	3130	Mare; Foarte mare unde apare <i>Marsilea quadrifolia</i>
R3128	40C0	Mare
R3129	40C0	Mare
R3131	40C0	Prezență infirmată
R3132	40C0	Foarte mare
R3133	40C0	Moderată
R3409	62C0	Prezență infirmată
R3701	6430	Prezență infirmată
R3702	6430	Prezență infirmată
R3703	6430	Prezență infirmată
R3706	6430	Prezență infirmată
R3707	6430	Prezență infirmată
R3708	6430	Prezență infirmată
R3714	6430	Prezență infirmată
R3716	6440	Moderată
R3802	6510	Prezență infirmată

R3803	6510	Prezență infirmată
R3804	6510	Prezență infirmată
R4132	91M0	Moderată
R4133	91M0	Prezență infirmată
R4134	91M0	Prezență infirmată
R4136	91M0	Foarte mare
R4137	91M0	Prezență infirmată
R4138	91I0	Prezență infirmată
R4140	91M0	Prezență infirmată
R4142	91M0	Prezență infirmată
R4146	91I0	Prezență infirmată
R4148	91I0	Prezență infirmată
R4149	91M0	Prezență infirmată
R4150	91M0	Moderată
R4151	91M0	Mare
R4152	91M0	Prezență infirmată
R4153	91M0	Moderată
R4154	91M0	Mare
R4155	91M0	Mare
R4156	91I0	Prezență infirmată
R4157	91I0	Moderată
R4159	91I0	Foarte mare
R4161	91AA*	Foarte mare
R4162	91AA*	Foarte mare
R4163	91AA*	Foarte mare
R4404	91F0	Prezență infirmată
R4405	92A0	Foarte mare
R4406	92A0	Foarte mare
R4407	92A0	Mare
R4408	92A0	Mare
R4409	92A0	Foarte mare
R4410	92A0	Prezență infirmată
R4411	92A0	Prezență infirmată
R4422	92D0	Mare
R4423	Nu exista corespondenta N2000	Moderată
R5304	3150	Moderată
R5312	3270	Redusă

Parcurgând analiza tipurilor de habitate naționale, apare o inconsistență în desfinirea habitatelor Natura 2000 ce nu își regăsesc corespondența prin tipurile de habitate naționale, așa cum au fost acestea definite. Este cazul habitatelor:

- 62C0 - Stepe ponto-sarmatice;
- 6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin;
- 6510 - Pajiști de altitudine joasă;

O sinteză asupra elementelor corespondente de definire pentru habitatele Natura 2000 pornind de la elementele de definire a tipurilor naționale, este prezentată sintetic în tabelele următoare.

Tabel 82. Analiza elementelor de definire a habitatelor de la nivel național, în corespondență cu habitatele Natura 2000 pentru habitatul 6430

\	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3701	<i>Aconietum taurici</i> Borza 1934 ex Coldea 1990 (Syn.: <i>Aconietum taurici retezense</i> Borza 1934).	Carpații Orientali: Munții Rodnei (circurile Pietrosul, Buhăescu). Carpații Meridionali: Munții Iezer- Păpușa, Munții Retezat, Munții Țarcu-Godeanu; în etajele subalpin și alpin.	1600–2260 m	2,0– -1,5°C	1325–1450 mm	În lungul izvoarelor și de-a lungul pâraielor de pe coastele însoțite sau din perimetrul circurilor glaciare.	Acid.	Rendzine, litosol, foliosoluri bogate în nitrați.	<i>Aconitum tauricum</i> , <i>Saxifraga heucherifolia</i> .	Redusă.
R3702	<i>Adenostylo-Doronicetum austriaci</i> Horvat 1956 (Syn.: <i>Adenostyletum alliariae banaticum</i> Borza 1946).	Carpații Orientali: Munții Rodnei. Carpații Meridionali: Munții Făgăraș, Munții Țarcu, Munții Godeanu. Carpații Occidentali: Semenic, Valea Sebeșului; Valea Zârnei–Valea Drăganului; în regiunea montană, etajele subalpin și alpin.	900–2200 m	5,4– -1,0°C	950–1450 mm	Văi abrupte, jgheaburi și hornuri umbrite, uneori la marginea pâraielor.	Diferit.	Coluviale umede, bogate în pietriș și bolovăniș fixat.	<i>Adenostyles alliariae</i> , <i>Doronicum austriacum</i> .	Redusă.

\	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
R3703	<i>Cirsio waldsteinii</i> – <i>Heracleetum transsilvanici</i> Pawl. et Walas 1949 (Syn.: <i>Cardueto-Heracleetum palmati</i> Beldie 1967 <i>Heracleetum palmati</i> auct. rom.)	Carpații Orientali: Munții Rodnei. Carpații Meridionali: Munții Făgăraș, Munții Țarcu, Munții Godeanu. Carpații Occidentali: Semenice, Valea Sebeșului; Valea Zărnei – Valea Drăganului; în regiunea montană și etajul subalpin.	900–2000 m.	5,4–0,0°C	900–1425 mm	Văi abrupte, jgheaburi și hornuri umbrite sau bolovănișurile fixate.	Diferit.	Rendzine superficiale, scheleto-pietroase coluvionate cu humus.	<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transsilvanicum</i> , <i>Cirsium waldsteinii</i> .	Redusă.
R3706	<i>Petasitetum kablikiani</i> Szafer, Kulcz. et Pawl. 1926 (Syn.: <i>Peta-sitetum glabrati</i> Morariu 1943).	Carpații Orientali: Munții Rodnei, Bistrița Aurie, Bazinul Tazlăului, Muntele Siriu, Cheile Tișței; în etajul montan.	800–1280 m	5,8–4,5°C	900–1200 mm	Văi intramontane, de-a lungul pâraielor.	Diferit.	Foliosoluri cu depuneri de pietriș și prundiș.	<i>Petasites kablikianus</i>	Redusă.
R3707	<i>Telekio-Petasitetum hybridi</i> (Morariu 1967) Resmeriță et Rațiu 1974 (Syn.: <i>Petasitetum hybridi</i> auct. rom.; <i>Aegopodio-Petasitetum hybridi</i> auct. rom.; <i>Telekio-Petasitetum albae</i> Beldie 1967; <i>Petasitetum albae</i> Dihoru 1975; <i>Petasiteto-Telekio</i> Morariu 1967) <i>Telekio</i> – <i>Filipenduletum</i> Coldea 1996; <i>Telekio speciosae</i> – <i>Aruncetum dioici</i> Oroian 1998.	Carpații Orientali: Maramureș, Munții Rodnei, Bistrița Aurie, Bazinul Bistriței, Munții Ceahlău, Munții Baraolt, Muntele Siriu, Valea Mraconiei, Valea Gurghiului, Defileul Mureșului, Munții Harghita (Pârâul), Valea Chirui, Harghita Băi, Cabana Mădăraș, Moșoș, Pădurea Hoghiz. Carpații Meridionali: Munții Bucegi, Munții Piatra Craiului, Muntele Postăvaru, Munții Iezer-Păpușa, Valea Oltului. Carpații Occidentali: Valea Galbenă-Padiș, Valea Iadului, Stâna de Vale, Defileul Crișului Repede, Valea	550–1100 m	7,3,0–5,1°C	800–1100 mm	Văi, în lungul și pe flancurile pâraielor sau a depresiunilor largi din pădure.	Diferit.	Rendzine, soluri coluvionate și bogate în humus.	<i>Telekia speciosa</i> , <i>Petasites hybridus</i>	Redusă.

\	Asociații vegetale	Răspândire	Altitudine	T	Pp	Relief	Substrat	Soluri	Specii edificatoare	Valoare conservativă
		Sebișelului, Valea Feneșului; în etajul montan mijlociu.								
R3708	<i>Angelico – Cirsietum oleracei</i> R. Tx. 1937, <i>Scirpetum sylvatici</i> Ralski 1931emend. Schwich 1944.	În zona colinară și în etajul montan inferior din toată țara.	350–700 m	8–7°C	650–800 mm	Versanții văilor, în apropiere de firul văii sau al ochiurilor de apă din lungul acestora.		Aluviale, pseudogleice, bogate în substanțe nutritive.	<i>Angelica sylvestris</i> , <i>Cirsium oleraceum</i> , <i>Geranium palustre</i> , <i>Scirpus sylvaticus</i>	Redusă, mare doar în habitatele unde este prezentă specia <i>Ligularia sibirica</i> (DH2).
R3714	<i>Filipendulo – Geranietum palustris</i> W. Koch 1926, <i>Chaerophyllo hirsuti – Filipenduletum</i> Niemann et al. 1973.	Locuri umede, din lungul văilor colinare și montan inferioare, din Transilvania, Muntenia, Moldova.	500–800 m	7,5–6,0°C	700–950 mm	Văi colinare și montan inferioare	Roci silicioase, marne și bolovănișuri aduse de torenți.	Aluviale, gleice și pseudogleice, bogate în umiditate și substanțe nutritive.	<i>Filipendula ulmaria</i> , <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Telekia speciosa</i> .	Redusă.

Considerăm că menținerea acestei categorii de habitat în cadrul Formularului standard de desemnare reprezintă o eroare. Chiar dacă insular, această categorie de habitat a fost identificată sub forma unor faciesuri tranzitorii sau a unor stadii succesionale incipiente, asumarea unor măsuri de gestiune conservativă, în condițiile extrazonale oferite de sit, nu va face altceva decât să împovăreze nejustificat efortul conservativ îndreptat în scopul gestiunii sitului, relevanța rămânând una redusă, dată fiind inclusiv valoarea conservativă definită la nivel național.

Tabel 83. Sinteza privind datele despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar de la nivelul siturilor

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
3130 - Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din <i>Littorelletea uniflorae</i> și/sau <i>Isoetes</i> <i>Nanojuncetea</i>	Habitatul menționat doar în situl ROSCI0022. Absență. Conform Planului de Management acest tip habitat a fost eronat identificat ca fiind prezent în situl ROSCI0022 Canaralele Dunării		0	Este un habitat cu vegetație scundă perenă, acvatică până la amfibie, oligotrofă până la mezotrofă, a malurilor lacurilor, iazurilor și bălților, și a zonei ecotonale apă – uscat aparținând ordinului <i>Littorelletea uniflorae</i> . Vegetație scundă anuală, amfibie, pionieră, a zonei ecotonale cu uscatul de la marginea lacurilor, bălților și iazurilor, cu soluri sărace în nutrienți, sau care crește în timpul uscării periodice a acestor ape stătătoare. În România acest tip de habitat se întâlnește în 15 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 9890 ha. Se întâlnește în 4 regiuni biogeografice (stepică 8, continentală 6, pontică 1 și panonică 2). Specii caracteristice: <i>Littorella uniflora</i> , <i>Luronium natans</i> , <i>Potamogeton polygonifolius</i> , <i>Pilularia globulifera</i> , <i>Juncus bulbosus</i> ssp. <i>bulbosus</i> , <i>Eleocharis acicularis</i> , <i>Sparganium minimum</i> . 22.12 X 22.32 : <i>Lindernia procumbens</i> , <i>Elatine</i> spp., <i>Eleocharis ovata</i> , <i>Juncus tenageia</i> , <i>Cyperus fuscus</i> , <i>C.flavescens</i> , <i>C.michelianus</i> , <i>Limosella aquatica</i> , <i>Schoenoplectus supinus</i> , <i>Scirpus setaceus</i> , <i>Juncus bufonius</i> , <i>Centaurium pulchellum</i> , <i>Centunculus minimus</i> , <i>Cicendia filiformis</i>	
3140 - Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de specii de <i>Chara</i>	Absență. Conform Planului de Management acest tip habitat a fost eronat identificat ca fiind prezent în situl ROSCI0022 Canaralele Dunării		0	Este un habitat ce caracterizează vegetația acvatică submersă, bentonică, din zona inundabilă a Dunării, pe toată întinderea sa cât și în limanele fluviatile dobrogene. Lacuri și bălți destul de bogate în baze dizolvate (pH adesea 6-7) sau cu ape majoritar albastre-verzui, foarte limpezi, cu	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				conținut sărac (către moderat) de nutrienți, bogate în baze (pH adesea >7.5). Zona bentală a acestor ape este acoperit cu carofite, <i>Chara</i> și <i>Nitella</i> și cu covoare de alge. În România acest tip de habitat se întâlnește în 8 zone Natura 2000, ocupând o suprafață totală estimată la 6367.95 ha. Se întâlnește în 3 regiuni biogeografice (stepică 4, continentală 4, pontică 1).	
3150 - Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>	În zona de margine a lacului Vederoasa, în dreptul localității Vlahii se găsesc comunități de <i>Hippurus vulgaris</i> , de o valoare conservativă ridicată. În capătul nordic, al lacului Baciului se găsesc comunități dominate de <i>Lemna sp.</i> Se găsesc fragmente ale habitatului în canalele lacului Plopeni, în zona localității Plopeni (ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia)	Habitatul se găsește în special pe ostroavele de dimensiuni mai mari sau pe malurile Dunării în lunca neîndiguită. Habitatul a fost identificat atât pe malul stâng cât și pe malul drept (ROSCI0022)	266,1 (ROSCI0022) Conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 898,5 ha - 5% din suprafața totală a sitului	Este un habitat ce caracterizează bazinele cu ape eutrofe, lacuri, bălți, ghioluri, crovuri, brațe moarte, canale de irigație, canale de drenaj situate pe cursul inferior și mijlociu al celor mai multe râuri din țară, precum și în Delta Dunării. Dezvoltarea și evoluția habitatului cu ape eutrofe este strâns legată de evoluția în postglaciar a întregii rețele hidrografice din România, împreună cu Delta Dunării. Vegetația acvatică a acestor bazine este tristratificată, în sinuzia submersă vegetează speciile unor hidrofitice ca <i>Utricularia vulgaris</i> , <i>Utricularia australis</i> , <i>Ceratophyllum submersum</i> , <i>C. demersum</i> , <i>Potamogeton pectinatus</i> , <i>P. pusillus</i> , <i>P. crispus</i> , <i>Ranunculus circinatus</i> , <i>Najas minor</i> , <i>Zannichellia palustris</i> ssp. <i>pedicellata</i> . Stratul natant este ocupat de hidrofitice aparținând speciilor <i>Lemna minor</i> , <i>L. gibba</i> , <i>Marsilea quadrifolia</i> , <i>Spirodela polyrrhiza</i> , <i>Wolffia arrhiza</i> , <i>Trapa natans</i> , <i>Persicaria amphibia</i> , <i>Stratiotes aloides</i> , <i>Potamogeton lucens</i> , <i>P. nodosus</i> . Stratul plantelor emerse cuprinzând hidrofitice ca <i>Alisma plantago-aquatica</i> , <i>Alisma lanceolatum</i> , <i>Butomus umbellatus</i> , <i>Sagittaria sagittifolia</i> , <i>Oenanthe aquatica</i> , <i>Mentha aquatica</i> , <i>Berula erecta</i> , <i>Veronica</i>	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				<i>anagallis-aquatica</i> , <i>Sparganium erectum</i> <i>ssp neglectum</i> , <i>Sparganium natans</i> - <i>S.</i> <i>minimum</i> - , <i>Eleocharis palustris</i> , <i>Schoenoplectus lacustris</i> , <i>Typha</i> <i>angustifolia</i> .	
3160 - Lacuri și iazuri distrofice naturale					
3260 - Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculon</i> <i>fluitantis</i> și <i>Callitricho-</i> <i>Batrachion</i>	Conform Planului de Management al sitului ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.			Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație submersă sau natantă din <i>Ranunculon fluitantis</i> și <i>Callitricho- Batrachion</i> nivel scăzut al apei în timpul verii sau mușchi acvatici. Acest habitat este uneori asociat cu comunitățile de <i>Butomus umbellatus</i> de pe maluri. Vegetația este alcătuită din specii acvatice submerse, dintre care mai reprezentative sunt: <i>Ranunculus aquatilis</i> , <i>Hottonia palustris</i> , <i>Myriophyllum</i> <i>verticillatum</i> , <i>Ceratophyllum demersum</i> . La suprafața apei se dezvoltă speciile ce realizează stratul natant al fitocenozelor: <i>Lemna minor</i> , <i>Lemna trisulca</i> , <i>Hydrocharis</i> <i>morsus-ranae</i> , <i>Wolffia arrhiza</i> , <i>Salvinia</i> <i>natans</i> , <i>Spirodela polyrhiza</i> .	
3270 - Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de <i>Cenopodium</i> <i>rubri</i> și <i>Bidenton</i>			152,95	Maluri nămolose ale râurilor din zona de câmpie până în etajul submontan, cu vegetație pionieră anuală, nitrofilă, din alianțele <i>Chenopodion rubri p.p.</i> și <i>Bidenton p.p.</i> Primăvara și la începutul verii, acest habitat de maluri nămolose se prezintă fără nici un fel de vegetație (ea dezvoltându-se mai târziu în timpul anului). Dacă condițiile nu sunt favorabile- ex. Inundație prelungită, această vegetație se dezvoltă puțin sau poate fi total absentă. În cazul sitului ROSCI0022 Canaralele Dunării habitatul se întâlnește în special pe malurile	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				Dunării și/sau ale ostroavelor. Habitatul cuprinde malurile bazinelor acvatice cu acumulări de material organic. Se găsește din zona de câmpie până în cea montană inferioară. Vegetația este constituită din specii pioniere, anuale, nitrofile din <i>Chenopodium rubri</i> și <i>Bidentation</i> . În România acest tip de habitat se întâlnește în 24 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 13152,6 ha (Dacă se reface calculul cu valoarea de 153 ha – valoare corectată pentru Canaralele Dunării atunci suprafața estimată este de 13046.18 ha). Se întâlnește în 4 din regiunile biogeografice prezente în România (continentală 12, panonică 6, stepică 10, pontică 1). Speciile caracteristice sunt <i>Bidens tripartita</i> , <i>Polygonum lapathifolium</i> , <i>P. hydropiper</i> .	
40C0* - Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice	Prezență izolată		515,2 ha(ROSCI0022 Canaralele Dunării) 539,13 ha (ROSCI0071)	Habitatul cuprinde tufărișuri cu frunze căzătoare, caracterizate de prezența speciilor ponto-sarmatice <i>Caragana frutex</i> , <i>Paliurus spina-christi</i> , iasomie (<i>Jasminum fruticans</i>), cu numeroase elemente floristice submediteraneene, pontice și balcanice, fitocenozele având afinități pentru zone cu bogate în săruri de calciu, adaptate la un climat arid situate la limita silvestre și zona pădurii de stejar. În România acest tip de habitat se întâlnește în 38 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 4220 ha. Se întâlnește în 3 din regiunile biogeografice prezente în România (continentală 24, stepică 20 și 3 pontică). Specii caracteristice: <i>Paliurus spina-christi</i> , <i>Ligustrum vulgare</i> , <i>Cornus mas</i> , <i>Asphodeline lutea</i> , <i>Paliurus spina-christi</i> ,	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				<i>Jasminum fruticans</i> , <i>Rhamnus cathartica</i> , <i>Rhamnus tinctoria</i> .	
62C0* - Stepe ponto-sarmatice	Habitatul este răspândit sub forma unor pâlcuri intercalate în pădurile termofile din vestul lacului Baciului, și din interiorul Rezervației Pădurea Dumbrăveni. De asemenea se găsesc stepe petrofile pe grohotișurile și falezele calcaroase din nord-estul localității Adâncata, din sudul Rezervației Pădurea Dumbrăveni, (ROSCI0071)	Conform Planului de Management al sitului Natura2000 ROSCI0053 Dealul Allah Bair a fost identificat în două locații în zona înaltă a dealului Allah Bair. Este înconjurat de plantații de pin.	259,98(în situl Natura2000 ROSCI0022 Canaralele Dunării. 15,29 ha (în situl Natura2000 ROSCI0053 Dealul Allah Bair)	Habitatul cuprinde pajiștile stepice vest-pontice din România; include fitocenoze din aliantele: <i>Festucion valesiacae</i> , <i>Stipion lessingianae</i> , <i>Agropyro-Kochion</i> si <i>Pimpinello-Thymion zygioidi</i> . Acest habitat este reprezentat de pajiști xerice, situate pe diverse expoziții ale dealurilor din zonele de stepă și silvostepă. În România habitatul se întâlnește în 33 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 53.348 ha. Se întâlnește în 3 din regiunile biogeografice prezente în România (continentală 15, stepică 18 și pontică 2). În cazul sitului studiat habitatul este edificat de următoarele asociații: a) <i>Jurineo arachnoideae-Stipetum lessingianae</i> , b) <i>Stipetum joanis</i> ; c) <i>Taraxaco serotini</i> - <i>Botriochloetum ischaemi</i> ; c) <i>Moesio-Carpathian andropogonid steppes</i> . Habitatul 62C0 (sub denumirea de stepă petrofilă dobrogeană) este edificat și de <i>As. Koelerio lobatae</i> – <i>Thymetum zygioides</i> Burduja et Horeanu 1976 și <i>Festucetum callieri</i> Șerbănescu 1965. De cele mai multe ori specia <i>Campanula romanica</i> Săvul se regăsește în acest tip de habitat (așa cum este cazul și pentru situl Canaralele Dunării. Specii caracteristice <i>Stipa capillata</i> , <i>Kochia prostrata</i> , <i>Koeleria lobata</i> (<i>Koeleria degeni</i>), <i>Stipa lessingiana</i> , <i>Festuca valesiaca</i> , <i>Dichanthium ischaemum</i> (<i>Bothriochloa ischaemum</i>) si <i>Medicago minima</i> .	

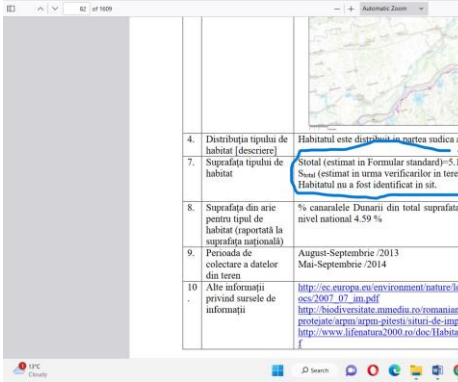
Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin	Conform Planului de Management habitatul nu a fost identificat în teren , cu toate acestea prezența lui în fâșii extrem de mici nu este exclusă	Conform descrierilor din clasificările naționale de habitate și corespondențele dintre acestea și habitatele de interes comunitar, habitatul 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin cuprinde comunități preponderent din etajul colinar și montan inferior, edificate de-a lungul pâraielor și râurilor, ori în liziera galeriilor, dominate de <i>Petasites sp.</i> , <i>Aconitum sp.</i> , <i>Filipendula ulmaria</i> , și altele asemenea., comunități necaracteristice zonelor stepice. Literatura de specialitate nu semnalează nici una dintre fitocenozele încadrate în acest tip de habitat de interes comunitar din situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa. Situl conține însă ecosisteme acvatice cu suprafețe întinse - sub forma lacurilor cu origine de limane fluviatile - a căror complex de habitate cuprinde și zone de mal temporar inundate/mlăștinoase cu zăvoaie și cu vegetație higrofilă - magnocaricete, buruienișuri, stufărișuri, și altele asemenea. Pe de altă parte comunitățile dominate de specii nitrofile de talie mare, din zonele umede în etajul silvostepi – prezente mai ales sub	0 (ROSCI0022) Conform Planului de Management al sitului Natura2000 ROSCI0071 habitatul nu a fost în timpul evaluărilor din teren care au avut loc în 2014.	Comunitățile de liziera de pe malul apelor se caracterizează prin specii de talie înaltă, fiind foarte diversificate în componența floristică și structura. Cuprinde comunități nitrofile de buruienișuri înalte de pe marginea apelor și de-a lungul lizierei arboretelor. Habitatul este răspândit în toată țara, mai ales în luncile râurilor, îndeosebi pe cursurile lor mijlocii și inferioare. Cuprinde vegetația de talie înaltă de pe malul pâraurilor din văile etajului montan și subalpin aparținând clasei <i>Betulo- Adenostyletea</i> . În România acest tip de habitat se întâlnește în 90 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 158.210 ha. Se întâlnește în toate regiunile biogeografice prezente în România (alpină 48, continentală 45, panonică 6, stepică 11 și pontică 2). Asociații vegetale <i>denostylo-Doronicetum austriaci Horvat 1956</i> (syn.: <i>Adenostyletum alliarie banaticum Borza 1946</i>); <i>Cirsio waldesteinii-Heracleetum transsilvanici Pawl. ex Walas 1949</i> (syn.: <i>Cardueto Heracleetum palmati Beldie 1967</i> <i>Heracleetum palmati auct. rom.</i>); <i>Petasitetum kablikiani Szafer et al. 1926</i> (syn.: <i>Petasitetum glabrati Morariu 1943</i>); <i>Telekio-Petasitetum hybridi</i> (Morariu 1967) <i>Resmeriță et Rațiu 1974</i> (syn.: <i>Petasitetum hybridi auct. rom.</i> , <i>Aegopodio-Petasitetum hybridi auct. rom.</i> , <i>Telekio-Petasitetum albae Beldie 1967</i> , <i>Petasitetum albae Dihoru 1975</i> , <i>Petasiteto-Telekietum speciosae Morariu 1967</i>); <i>Telekio-Filipenduletum Coldea 1996</i> ; <i>Telekio speciosae- Aruncetum dioici Oroian 1998</i> ; <i>Angelico- Cirsietum oleracei</i>	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
		forma unor păcuri cu vegetație mezo-higrofilă - dominată de <i>Lysimachia vulgaris</i> , <i>Lythrum salicaria</i> , <i>Mentha sp.</i> , și altele asemenea intercalate în complexul de habitate a zăvoaielor cu specii de esență moale din lungul râurilor de câmpie nu sunt asociate unui tip de habitat de interes comunitar în corespondența națională, deși unele interpretări din țările vecine le cuprind în habitatul 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin - fapt care se poate justifica prin importanța structurii diverse și mozaicate în persistența stării de conservare favorabilă a ecosistemelor pădurilor-galerii de luncă		<i>Tüxen 1937; Scirpetum sylvatici Ralski 1931 em. Schwich 1944; Filipendulo-Geranium palustris Koch 1926; Chaerophyllo hirsuti- Filipenduletum Niemann et al. 1973; Lysimachio vulgaris-Filipenduletum Bal.-Tul. 1978; Chaerophylletum aromatici Neuhäuslova-Novotna et al. 1969; Arundo-Petasitetum albi Br.-Bl. et Sutter 1977; Convolvulo-Eupatorium cannabini Görs 1974; Convolvulo-Epilobietum hirsuti Hilbig et al. 1972; Aegopodio-Anthriscetum nitidae Kopecký 1974; Angelico sylvestris-Cirsietum cani Burescu 1998; Cicerbitetum alpinae Bolleter 1921 (syn. Adenostylo-Cicerbitetum Braun-Blanquet 1959)</i>	
6440 - Pajiști aluviale de <i>Cnidion dubii</i>		Habitatul este situat pe partea dreaptă a Dunării în 7 locații după cum urmează: 1) în dreptul localității Ghindaresti; 2) la nord de localitatea Topalu; 3) la nord de localitatea Seimeni; 4) în dreptul localității Seimeni; 5) în sudul localității Seimeni; 6) în dreptul loc Cochirleni; 7) la nord de localitatea Dunăreni.	1183.93 ha	Acest tip de habitat, dezvoltat în condițiile climatice continentale subcontinentale, cuprinde pajiștile/fânețele aluviale supuse regimului periodic de inundare. Pajiști aluviale cu regim natural de inundare aparținând alianței <i>Cnidion dubii</i> , în condiții climatice continentale până la subcontinentale. Acesta este un habitat de tranziție între pajiștile higrofile și cele lipsite de umiditate, ce acoperă arii restrânse. Acest aspect trebuie luat în considerare în procesul de selectare a siturilor. În România acest tip de habitat se întâlnește în 19 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 8537 ha. Se întâlnește în toate regiunile biogeografice prezente în România (alpină 4, continentală	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				8, panonică 3, stepică 5 și pontică 1). Specii caracteristice <i>Poa pratensis</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Poa pratensis</i>	
6510 - Pajiști de altitudine joasă			89,1 ha	Fânețe bogate în specii, pe soluri slab până la moderat fertilizate, din zona de câmpie până în etajul submontan, aparținând alianțelor <i>Arrhenatherion</i> și <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i> . Aceste pajiști exploatate extensiv sunt bogate în plante cu flori și nu sunt cosite înainte ca gramineele să înflorească și după aceea, numai o dată sau de două ori pe an. În România acest tip de habitat se întâlnește în 39 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 16561 ha. Se întâlnește în toate regiunile biogeografice prezente în România (alpină 8, continentală 24, panonică 5, stepică 7 și pontică 1). Specii caracteristice sunt <i>Poa pratensis</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Poa pratensis</i>	
91AA* - Vegetație forestieră ponto- sarmatică cu stejar pufos	Habitatul este prezent în sit sub forma unor pâlcuri restrânse în partea superioară a falezelor calcaroase, pe platourile acestora, și la sud de Rezervația Pădurea Dumbrăveni (ROSCI0071)		8,7 ha (ROSCI0022) 4582,605 ha (ROSCI0071)	Păduri extrazonale dominate de stejar pufos, cu flora submediteraneană, ocupând enclave mai calde în cadrul arealelor subcontinentale ale lui <i>Quercion frainetto</i> și <i>Carpinion illyricum</i> . Păduri de <i>Quercus pubescens</i> și <i>Q. virgiliana</i> . Stejarii sunt însoțiți de <i>Carpinus orientalis</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Acer campestre</i> sau <i>Tilia tomentosa</i> și de elemente floristice submediteraneene. Păduri submediteraneene termofile de <i>Quercus pubescens</i> și <i>Q. virgiliana</i> din sudul munților Dinarici, lanțul muntos balcanic și din regiunile învecinate, incluzând sudetul și sudul României. În România acest	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				tip de habitat se întâlnește în 24 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 23408 ha. Specii caracteristice <i>Quercus pubescens</i> , <i>Cotinus coggygria</i>	
91F0 - Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> din lungul marilor râuri	Conform Planului de Management al sitului de importanță comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.	Acest tip de habitat este distribuit atât pe parte dreaptă a Dunării cât și pe ostroavele Dunării: Ostrovul Lung, Ostrovul Strambu Mare, Ostrovul Iepurașu și în ostroavele din dreptul localității Ostrov (ROSCI0022)	157,72(ROSCI0022)	Acest tip de habitat grupează: păduri danubian-panonice mixte de stejar pedunculat (<i>Quercus robur</i>), frasin (<i>Fraxinus sp.</i>), ulm (<i>Ulmus sp.</i>) cu <i>Festuca gigantea</i> ; păduri danubiene de stejar pedunculat (<i>Quercus robur</i>) și brumariu (<i>Quercus pedunculiflora</i>) cu <i>Fraxinus pallisae</i> ; păduri danubiene mixte de stejari (<i>Quercus sp.</i>) și frasini (<i>Fraxinus sp.</i>) cu <i>Galium rubioides</i> ; păduri danubiene mixte de stejari (<i>Quercus sp.</i>), frasini (<i>Fraxinus sp.</i>) și arin negru (<i>Alnus glutinosa</i>) cu <i>Galium rubioides</i> . Habitatul 91F0 este răspândit în luncile principalelor râuri de la noi din țară, în zona de silvostepă și zona de stepă, precum și pe nisipurile din Delta Dunării în zona pădurilor de stejar. Păduri din specii cu lemn de esență tare situate în albia majoră a râurilor, expuse regulat inundațiilor în perioada creșterii nivelului apei, sau în zone joase, expuse inundațiilor provocate de înălțarea apei freatice. Aceste păduri se dezvoltă pe depozite aluviale recente. Solul poate fi bine drenat între inundații sau poate rămâne ud. Ca urmare a regimului hidric specific, speciile lemnoase dominante aparțin genurilor <i>Fraxinus</i> , <i>Ulmus</i> sau <i>Quercus</i>	
91I0 - Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus spp.</i>	Habitatul este prezent pe mari suprafețe în interiorul Rezervației Pădurea Dumbrăveni, iar sub forma unor pâlcuri restrânse în zonele Crângu și Șipotele (ROSCI0071)		522,5 ha (ROSCI0022) 359,42 (ROSCI0071)	Cuprinde pădurile xero-termofile din România, cu răspândire mai largă în sudul și estul țării, formate din diferite specii de stejari, care dezvoltă pe soluri profunde, uscate pe timpul verii, pe substrat de	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				loess. Caracteristica este asocierea mai multor specii de stejari și aproape mereu este prezența speciei <i>Tilia tomentosa</i> . În România acest tip de habitat se întâlnește în 40 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 18780 ha. Se întâlnește în patru dintre regiunile biogeografice prezente în România (alpină 1, continentală 26, panonică 2 și stepică 14). Specii caracteristice <i>Quercus pedunculiflora</i> , <i>Quercus cerris</i> , <i>Quercus pubescens</i>	
91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Habitatul este răspândit în sit, sub forma unor fragmente de diferite suprafețe, pe versanți domoli și platouri, din șleaurile de lângă lacul Baciului, în pădurile din zonele Floriile – Adâncata, la sud-vest de Hațeg, la nord-est de Pădureni, și la sud de Șipotele.		8,7 ha(ROSCI0022) 880,58 ha (ROSCI0071)	Păduri subcontinentale xero-termofile de <i>Quercus cerris</i> , <i>Q. petraea</i> sau <i>Q. frainetto</i> și alte specii de stejari caducifoliați, local păduri de <i>Q. pedunculiflora</i> sau <i>Q. virgiliana</i> , din Câmpia Panonică, dealurile și câmpiile din vestul și sudul României, zonele deluroase din nordul Balcanilor și din etajul supra-mediteranean al nord-estului Greciei continentale, din Anatolia supra-mediteraneană și munții de mică înălțime cu <i>Acer tataricum</i> . Sunt distribuite în general la altitudini cuprinse între 250 și 600 (800) m deasupra nivelului mării și dezvoltate pe substraturi diferite: calcare, andezite, bazalt, loess, argilă, nisip, etc., pe soluri brune slab acide, de obicei profunde. În România acest tip de habitat se întâlnește în 42 zone Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 82516 ha. Se întâlnește în toate regiunile biogeografice prezente în România (alpină 4, continentală 35, panonică 1, stepică 8, pontică 1). Specii caracteristice <i>Quercus cerris</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Carpinus orientalis</i> , <i>Quercus frainetto</i> .	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
92A0 - Zăvoaie de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>			5318,23	Păduri de luncă (zăvoaie) din bazinul mediteranean și cel al Mării Negre dominate de <i>Salix alba</i> , <i>S. fragilis</i> sau alte specii de salcie înrudite cu acestea. Păduri de luncă multistratificate mediteraneene și central-eurasiene cu <i>Populus spp.</i> , <i>Ulmus spp.</i> , <i>Salix spp.</i> , <i>Alnus spp.</i> , <i>Acer spp.</i> , <i>Tamarix spp.</i> , <i>Quercus robur</i> , <i>Q. pedunculiflora</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>F. pallisiae</i> , <i>liane</i> . Speciile de plop de talie mare domină de obicei coronamentul prin înălțimea lor; aceștia pot fi absenți sau rari în anumite grupări vegetale, care sunt atunci dominate de specii din genurile enumerate mai sus. În România acest tip de habitat se întâlnește în 42 zone (Natura 2000 ocupând o suprafață totală estimată la 49726 ha. Se întâlnește în toate regiunile biogeografice prezente în România (alpină 1, continentală 25, panonică 11, stepică 12, pontică 1). Este caracterizat de <i>Populus alba</i> , <i>Salix alba</i>	
92D0 - Galerii ripariene și tufărișuri (<i>Nerio-Tamaricetea</i> și <i>Securinegion tinctoriae</i>)			0	Galerii arborescente și tufărișuri de cătină roșie, oleandru și mielărea, precum și formațiuni lemnoase mai scunde. Includ formațiuni de <i>Tamarix smyrnensis</i> (syn. <i>T. ramosissima</i>) de pe malurile apelor curgătoare și din stațiunile de coastă ale regiunilor pontice și stepice din vestul Eurasiei. Sunt excluse formațiunile cu <i>Tamarix africana</i> . Se întâlnește în trei dintre regiunile biogeografice prezente în România (continentală 25, stepică 12, pontică 1). Speciile caracteristice sunt <i>Tamarix ramosissima</i> , <i>Tamarix ramosissima</i> , <i>Calamagrostis epigeios</i> .	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
<i>Alosa immaculata</i>	Prezență certă, larg răspândită (ROSCI0022)	<i>Alosa immaculata</i> întreprinde migrații anuale în perimetrul ariei naturale protejate, în perioada martie-iulie, în scopul reproducerii		Se întâlnește în tot lungul litoralului, iar în Dunăre pe tot traseul acesteia în perioada de reproducere. Actualmente migrația ei se oprește la barajul Porțile de Fier. Ajunge frecvent până mai sus de Călărași, rar până la Baziași. Exemplare izolate se întâlnesc și în lacul Razim-Sinoe. Locurile de reproducere sunt situate în cea mai mare parte între Călărași și Brăila, dar și în amonte de Călărași până spre Porțile de Fier. Pe la sfârșitul lui februarie se strâng în fața gurilor Dunării, așteptând ca apa să se mai încălzească, pentru a putea intra în fluviu, la o temperatură de 6°C (luna martie). Migrația cea mai intensă are loc în luna aprilie și începutul lunii mai, după cum a fost de blândă sau aspră iarna. Migrează mai întâi exemplarele mai mari, urmate de altele mai mici, în susul fluviului, fiind întâlnite și dincolo de Călărași – Silistra – Giurgiu, până aproape de gura Timocului. În perioada migrației pe Dunăre nu se hrănește, ci numai în mare.	
<i>Alosa tanaica</i>	Prezență certă(ROSCI0022)	Din mare urcă pe Dunăre pe tronsonul de arie naturală protejată, până la Porțile de Fier		<i>A. tanaica</i> este un pește marin migrator anadrom se apropie de coastele românești pe la sfârșitul lui martie (când temperatura apei atinge 6°C); intră în Dunăre și Nistru cu 2-3 săptămâni mai târziu decât scrumbiile mari; urcă în susul fluviului până la Porțile de Fier; pornesc spre mare târziu, prin august-septembrie. Suportă temperaturi ce variază între 4-24°C, dar preferă temperaturi cuprinse în intervalul 9-18°C	
<i>Anisus vorticulus</i>	Conform Planului de Management al Sitului Natura2000 ROSCI0022 Canarele Dunării în urma elevuărilor din teren specia nu a fost			Specie răspândită în Europa centrală în Rusia până la Obi, apoi în Suedia (Terrier et al. 2006). În Kazakhstan (Kantor et. al. 2009) și Turcia (Sereflisan et.al.	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
	întâlnită, dar este posibil să existe în unele zone			2009) menționată sub formă de populații locale sporadice. Prezentă, de asemenea în: Albania, Austria, Belarus, Belgia, Bulgaria, Cehia, Danemarca, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Letonia, Lithuania; Macedonia, fosta Iugoslavie, Olanda, Polonia, România, Federația Rusă (Kaliningrad), Slovacia, Suedia, Elveția, Ucraina, Marea Britanie și Irlanda. În România este rară și sporadică, semnalată cu precădere în zone de câmpie, rar și în podiș sau depresiuni. Prezintă populații mici, în general izolate (parțial sau total); extincții locale au fost deja documentate. Este posibil să fi dispărut și din alte localități semnalate în bibliografie, motiv pentru care sunt necesare investigații în teren. La nivel național efectivele populațiilor sunt în scădere, iar acestea tind să fie din ce în ce mai izolate, ca urmare a fragmentării excesive a habitatelor. Posibila excepție este Delta Dunării.	
<i>Aspius aspius</i>	Prezență certă(ROSCI0022) Deși habitatele investigate pe parcursul parcurgerii studiilor de fundamentare a Planului de management au evidențiat condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi. (ROSCI0071)	În lungul Dunării - aria naturală protejată, în bălți și lacuri necolmatate, rar în părțile îndulcite ale mării. Specia a fost semnalată doar în trupul nordic al ROSAC0071, fiind asociată corpurilor de ape: Bălțile Vederoasa, Lacul Baci.	Probabil prezență sporadică, însă cu precădere în zona din aval a lacului zona din vecinătatea stăvilărilor ce face legătura cu Canalul Rasova	Specie dulcicolă reofil-stagnofilă, întâlnindu-se atât în râuri cât și în lacuri dulci și chiar salmastre. Reproducerea are loc din martie până în mai. Exemplarele tinere formează mici cîrduri, iar cele mai vârstnice devin solitare. Avatul este un răpitor diurn, ce vânează de obicei la suprafața apei, în grupuri sau exemplare izolate. Prada predilectă este formată din obleți	
<i>Bombina bombina</i>	Larg răspândită, comună în zona de răspândire	Această specie este rezidentă în cadrul sitului (ROSCI0022 Canaralele Dunării), putând fi întâlnită în corpuri de apă cu	Nu există date suficiente Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind	Specia este puțin pretențioasă, putând fi întâlnită în bălți, băltoace, canale, pâraie lin curgătoare, marginile lacurilor, ochiuri de apă efemere, zone inundate și altele asemenea. Hibernează în gropi, galerii de	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
		<p>curgere lentă și adâncime redusă, cu sau fără vegetație acvatică.</p> <p>Specia a fost semnalată doar în trupul nordic al ROSAC0071, fiind asociată zonelor înmlăștinite de jur împrejurul Bălții Vederoasa, Lacul Baci</p>	aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 5.25ha	rozătoare, sub pietre și bușteni. Vânează atât în apă, cât și pe uscat, analizele conținutului stomacal demonstrând că se hrănește predominant cu coleoptere, himenoptere, ortoptere și altele asemenea.	
<i>Campanula romanica</i>		<p>Pe teritoriului Sitului Natura2000 ROSCI0022 Canaralele Dunării specia a fost identificată în habitatele de stâncărie de lângă Hârșova (spre malul Dunării) și zona stâncoasă a pajiștilor din zona Celea Mare-Valea lui Ene. Este destul de bine răspândită în acest tip de substrat, fiind reprezentată prin populații relativ mici. Pe teritoriului Sitului Natura2000 ROSCI0053 Allah Bair specia a fost identificată în rezervația Allah Bair , fiind reprezentată de populații foarte mici (2-3 indivizi) în zone diferite.</p>		Specie xerofită; Specie saxicolă. Crește în crăpăturile stâncărilor calcaroase sau granitice, la altitudini de 200- 300 m.	
<i>Catopta thrips</i>	În situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa a fost identificat habitat potențial pentru specia respectivă mai ales în sudul localității Șipotele și Pădurea Dumbrăveni, însă specia nu a fost găsită			Specia <i>Catopta</i> - <i>Paracossulus</i> - <i>thrips</i> - Hübner, -1810-1813 - face parte din Ordinul <i>Lepidoptera</i> - fluturi, <i>Suprafamilia</i> <i>Cossoidea</i> , <i>Familia</i> <i>Cossidae</i> , <i>Subfamilia</i> <i>Cossinae</i> . În literatura de specialitate de exemplu Székely 2010 – se consideră că în Europa ar trăi subspecia <i>P.thrips polonica</i> - Daniel, 1955. Alți autori - Haraszthy 2014; Rákossy, Goia & Kovács 2003 - consideră că taxonul <i>P.thrips polonica</i> este doar o formă individuală, și nu o subspecie. Specie stepică xero-termofilă extrem de localizată,	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				considerată inițial un relict postglaciar asociat speciilor xerofile de pelin <i>Artemisia sp. din Asia Centrală</i> . Ulterior s-a răspândit până în regiunile stepice din Europa Centrală. Preferă enclavile de vegetație stepică aflate pe substrat nisipos sau loessoid.	
<i>Centaurea jankae</i>	Prezență incertă. Nu s-a găsit în sit în timpul căutării sistematice, în perioada de înflorire a speciei din etapa de evaluare pe teren din vara 2014. De asemenea nu s-a notat prezența speciei în zona sitului în ultimul deceniu comunic. pers. M. Petrescu 2014.			Specie perenă, xerofilă, termofilă. Crește foarte rar pe coaste aride, pietroase.	
<i>Cerambyx cerdo</i>	Specia a fost semnalată în tipul de habitat 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun.	Specia a fost semnalată în corpurile de pădure situate la sud de localitatea Negureni, respectiv în Pădurea Cogea Cor, la est de localitatea Băneasa. Habitatul potențial al speciei cuprinde toate corpurile de păduri din tipul de habitat 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun.		Habitatul speciei <i>Cerambyx cerdo</i> cuprinde mai ales pădurile de cvercine -în Europa Centrală preponderent <i>Quercus robur</i> și <i>Quercus petraea</i> - în componența căreia intră arbori bătrâni parțial uscați. Larvele se dezvoltă și pe alte specii de arbori - <i>Castanea</i> , <i>Betula</i> , <i>Salix</i> , <i>Ulmus</i> , <i>Juglans</i> , <i>Coryllus</i> , <i>Fagus</i> , <i>Caprinus</i> și altele asemenea. Pentru reproducere au nevoie de copaci bătrâni însoțiți de la marginea pădurii sau arbori izolați. De obicei nu părăsesc habitatul forestier.	
<i>Cobitis taenia</i> Complex	Prezență certă (ROSCI0022) Deși habitatele investigate pe parcursul parcurgerii studiilor de fundamentare a Planului de management au evidențiat condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.(ROSCI0071)	Prezentă în Dunăre în zona de arie protejată și în unele bălți ale Deltei, în toate apele care au fundul mîlos și curs liniștit Deși specia nu a fost capturată se estimează că specia este/ poate fi prezentă probabilă în Lacurile Vederoasa și Baciului, cu caracter permanent.	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 227 indivizi.	Specie dulcicolă salmastricolă, bentică caracteristică apelor stătătoare sau lin curgătoare din zona colinară până în Deltă. Se întâlnește din micile pâraie depresionare până în fluviile mari. În canale, rigole, brațe moarte și lacuri pe fund nisipos. Capabilă să populeze pâraiele foarte degradate mai ales dacă înnămolirea constituie o problemă. În Marea Baltică, la salinitate de până la 5 %.Se hrănesc cu viermi, larve de insecte , alge.	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
<i>Elaphe sauromates</i>	Rară	Specia este prezentă la nivelul sitului în habitate de lizieră ale pădurilor Tălășman, Nistradin și Dumbrăveni (ROSCI0071)	Necunoscută	Specia este răspândită în diferite habitate naturale, inclusiv malul lacurilor și râurilor, în păduri deschise de foioase, stepe împădurite sau canarale, preferând de obicei altitudini joase. În general se ascunde sub grămezi de pietre, în pereți calcaroși, dar și sub tufișuri. Se hrănește cu rozătoare și păsări. Juvenilii consumă insecte sau șopârle	
<i>Emys orbicularis</i>	Prezența speciei a fost identificată în habitatele umede din zona lacurilor Vederoasa, Baci, Plopeni și bălții Negrești.	În cadrul sitului ROSCI0022 Canarele Dunării), această specie e rezidentă în cadrul sitului, putând fi întâlnită în orice corp sau curs de apă de dimensiuni medii sau mari, cu vegetație pe maluri și populații de vertebrate și nevertebrate acvatice. În zona de margine a lacului Vederoasa, în dreptul localității Vlahii se găsesc comunități de <i>Hippurus vulgaris</i> , de o valoare conservativă ridicată. În capătul nordic, al lacului Baciului se găsesc comunități dominate de <i>Lemna sp.</i> Este important de menționat, că zonele centrale ale lacului Vederoasa, sunt zone potențiale pentru habitat, însă în timpul evaluării din sezonul 2014 nu a fost posibilă evaluarea acestor zone din cauza inaccesibilității.	Comună Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 3000 indivizi	De obicei trăiește în ape stătătoare sau în curgătoare, cu vegetație bogată, inclusiv lacuri, bălți, canale, șanțuri, iazuri, uneori chiar în ape salmastre. Optimumul termic se realizează între 20-24°C. Preferă locurile însoțite de pe marginea apelor, unde se soarește pe vegetație, bușteni, pietre și altele asemenea. Hrana constă din viermi, melci, insecte acvatice mai ales larve de diptere, pești, tritoni, mormoloci, broaște. Atât prinderea prăzii cât și înghițirea se petrec sub apă; deși înoată destul de rapid și de multe ori își caută prada activ, de obicei folosesc ambuscada pentru a prinde pești sau alte specii rapide. Deși dieta este predominant carnivoră, țestoasele consumă și materie vegetală pentru a-și îmbunătăți procesele digestive.	
<i>Eriogaster catax</i>	Nu a fost semnalat în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa în anul 2014.	Prezența speciei impune certificare la nivelul sitului	Necunoscută	Cerințele ecologice ale speciei se îndreaptă spre zone cu un mozaic de habitate alternante, cu zone de lizieră de pădure, de tufăriș și de pajști.	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
		Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului			
<i>Eudontomyzon mariae</i>		În Dunăre, specia se întâlnește de la Giurgiu la Călărași, Cernavodă, în afluenții Dunării, dar și unele bălți învecinate Hadina sau Sugaciul, însă numai exemplare juvenile. Cicarii adulți se întâlnesc primăvara până în vară când se reproduc, după care mor. În restul anului se întâlnesc numai larve de <i>Eudontomyzon mariae</i> .		Specie reofilă montană și submontană, ocazional până la câmpie. Ciclostom care nu se hrănește ca adult. Biotopul preferat al cicarului cuprinde râurile de munte din zona scobarului, moioagei și lipanului. Se presupune că specia ajunge ocazional în zonele de șes ale râurilor, o dată cu viiturile, întrucât până în prezent, în aceste zone au fost înregistrate numai exemplare juvenile. Larva trăiește îngropată în sediment în porțiunile mai lente ale râurilor o perioadă de mai mulți ani (3 – 4 ani) , ieșind noaptea pentru hrănire. Consumă, prin filtrare, microfloră, microfaună (oligochete, larve de trichoptere) și detritus. Adultul trăiește pe sub pietre, nu se hrănește, iar după reproducere moare.	
<i>Euphydryas maturna</i>	Prezență certă	Specia a fost semnalată în 2014 pe baza unei larve observate în Canaraua Fetei, în data de 11.05.2014. Este singura populație cunoscută din situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetei – Iortmac.		Dezvoltarea speciei necesită în primul rând prezența plantei primare: frasinul, <i>Fraxinus spp.</i> . Femelele depun ouăle pe frasini de la liziera pădurilor, iar adulții se mișcă între zona de coronament, stratul arbustiv și stratuș ierbos. Astfel specia are nevoie de plante nectarifere, arbuști și plante ierboase de la marginea pădurilor în componența cărora se găsesc frasini.	
<i>Euplagia quadripunctaria</i>	Rară	Specia <i>Callimorpha quadripunctaria</i> a fost semnalat în situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetei – Iortmac doar de-alungul Canarelei Fetei, în doar trei puncte, în vegetația de tufăriș de la baza stâncăriilor, pe un coridor de 3 km lungime.		Specia trăiește în fânețe, pajiști, tufărișuri, liziere de păduri, luminișuri de pădure, dar preferă văile umede și umbrite. Pentru menținerea populațiilor este nevoie de prezența cât mai abundentă a speciilor de plante gazdă, de obicei specii ruderales, fără cerințe ecologice foarte speciale	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
<i>Gymnocephalus baloni</i>	Prezență certă (ROSCI0022)	În porțiunile încete ale Dunării din zona ariei naturale protejate, pe fund de nisip fin, mâl și argila, în locurile cu apă relativ adâncă.		Specie dulcicolă reofilă, care preferă râuri și fluvii mari cu un curs lent. Trăiește în râurile de șes, localizându-se în porțiunile încete, pe fund de nisip fin, mâl și argilă, în locurile cu apă relativ adâncă, cu apă bine oxigenată, adesea la rădăcinile de sălcii sau în vegetație. Se întâlnește frecvent în majoritatea bălților Dunării în tot timpul anului, mai rar în bălțile și în lacurile interioare. Se hrănește cu animale bentonice : chironomide și alte insecte, viermi și crustacee, apoi cu icre, larve și puiet de pești.	
<i>Gymnocephalus schraetzer</i>	Prezență certă (ROSCI0022)			Pește specific bazinului dunărean, fiind relativ frecvent pe tot traseul Dunării de la Baziși la vărsare; intră ocazional în bălți, în deosebi în cele alimentate de gârle cu curent rapid. Este mai mult limitat în bazinul Dunării și se găsește rar în partea inferioară a râurilor. Foarte des este întâlnit la gurile de vărsare ale Dunării în mare: Musura, Sulina și Sf. Gheorghe. Spre deosebire de ghiborț trăiește numai în sectoarele de fluviu mai rapide și cu fund nisipos, evoluând pe fund, la adâncimi medii, uneori în cârduri. Pentru reproducere care are loc în aprilie-mai, poate întreprinde migrații scurte. Icrele adevize sunt depuse pe fund tare, în curent, sub formă de benzi. Hrana constă în nevertebrate bentonice și ocazional icre și puiet de pește.	
<i>Lucanus cervus</i>	Arealul potențial de răspândire al speciei <i>Lucanus cervus</i> în situl ROSCI0071 Dumbrăveii – Valea Urluia – Lacul Vederoasa cuprinde toate pădurile din tipurile de habitate 91M0 Păduri balcano-panonice de		Comună	Habitatul primordial al speciei <i>Lucanus cervus</i> sunt mai ales pădurile de cvercine mai ales <i>Quercus robur</i> în componența căreia intră arbori bătrâni parțial uscați. În Europa, într-un procent mai redus s-a observat că larvele se dezvoltă și pe alte	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
	<p>cer și gorun respectiv 9110* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus spp.</i>. Adulții speciei au fost semnalate în patru zone: în Pădurea Decebal între localitățile Rariștea - Ion Corvin - Crângu, în zona localității Floriile, în Pădurea Dumbrăveni în zona localității Furnica și Tufani, respectiv la sud de localitatea Șipotele. Unele semnalări sunt în afara habitatului primordial, pădurile de cvercine dominate de arbori mai în vârstă, pentru că adulții zboară în afara habitatului larvar în pădurile învecinate sau chiar în zonele deschise de la liziera pădurilor. Abundența populațiilor identificate este diferită în fiecare zonă unde s-a identificat specia.</p>			<p>specii de arbori <i>Fraxinus</i>, <i>Prunus</i>, <i>Castanea</i>, <i>Salix</i> și altele asemenea. Adulții zboară și în afara habitatului, astfel se pot observa în zone deschise, parcuri, grădini și chiar zone locuite - Harvey et al. 2011. Atât adulții cât și stadiile larvare se hrănesc cu detritus organic rezultat din arbori, pomi fructiferi bătrâni dar microhabitatul specific pentru hrănire, reproducere și camuflare trebuie să îndeplinească anumite condiții în primul rând să fie nederanjat tot timpul anului. Baza trofică de origine vegetală este reprezentată exclusiv din resturi provenite din coronamentul îmbătrânit al acestora crengi, frunze, butuci, rădăcini. Prin acțiunea de curățire a pădurilor și livezilor este eliminată hrana atât pentru larve cât și pentru adulți.</p>	
<i>Lutra lutra</i>	<p>Prezență certă, larg răspândită (ROSCI0022) specia este prezentă în habitatele umede de la nivelul sitului ROSCI0071.</p>	<p>Conform Planului de Management al sitului Natura2000 (ROSCI0022 Canarelele Dunării) distribuția speciei a fost realizată în baza indicatorilor de prezență ai speciei constăți în perioada de culegere a datelor de teren (urme pârție și tipar, excremente, resturi de hrană, vizuini, capturi de imagini și observații directe). Traspunerea acestor date în GIS a reliefat o distribuție aproape continuă a speciei în zona studiată, întreruperile fiind doar în zonele puternic antropizate sau zonele lipsite complet de habitat specific speciei.</p>		<p>Prezența ei este legată de apele curgătoare sau stătătoare de la șes până la munte, care au malurile împădurite sau acoperite de stuf. Trăiește în galerii, sub adâncituri ale malului sau sub rădăcinile sălciilor bătrâne. Nu este fidelă locului de trai; în căutarea hranei preferate - peștele - poate face deplasări lungi, dintr-un bazin hidrografic sărăcit, în altul mai bogat. De asemenea, prin poluarea apelor este silită să se deplaseze în alte bazine (A. Negruțiu, 2007). Numeroase studii au arătat că există o corelație între urmele lăsate de vidră(excremente), densitatea vegetației și numărul potențialelor galerii (Jenkins și Burrows 1980b; Bas et al. 1984; Macdonald și Manson 1988;Manson 1995). Nu este fidelă locului de trai; în căutarea hranei preferate - peștele - poate face deplasări lungi, dintr-un bazin hidrografic</p>	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				sărăcit, în altul mai bogat. De asemenea, prin poluarea apelor este silită să se deplaseze în alte bazine (A. Negruțiu, 2007).	
<i>Lycaena dispar</i>	Specia <i>Lycaena dispar</i> formează populații de-a lungul canalelor de irigații sau canalele care leagă lacurile, la marginea apelor stătătoare Lacul Vederosa, Lacul Baciului, de-a lungul canalelor și a zonelor umede, inclusiv pe fânețe umede, unde crește planta gazdă a fluturului, diferite specii de <i>Rumex spp.</i> Adulții pot părăsi habitatul larvar pentru a căuta surse de nectar, în primul rând în vecinătatea habitatelor higrofile și mezohigrofile. În perioada de vară târzie indivizii speciei pot apărea aproape oriunde pe suprafața sitului în căutare de hrană sau pâlcuri de plantă gazdă pentru ovipozitare.	Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului, lipsind corpuri de ape în măsură a susține populații piscicole importante.	Izolată, rară Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 40 indivizi.	Specia apare în habitate umede, chiar și în zone puternic antropizate, pentru că larvele trăiesc pe specii de măcriș <i>Rumex hydrolapathum</i> , <i>R. aquaticus</i> , specific acestui habitat. Teoretic pot apărea multe populații în special de-a lungul cursurilor de apă. Tipurile de habitate caracteristice: fânețe umede-mlaștinoase, mlaștini, zone inundabile, maluri de râuri și lacuri.	
<i>Himantoglossum jankae</i>	Rară	Specia s-a găsit în situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac în două locații. Amândouă populații sunt relativ restrânse. O populație se găsește în liziera pădurii situate la sud-est de lacul Iortmac, în apropierea drumului comunal 51A. Cealaltă populație se găsește în poienițele pădurii la sud de Rezervația Canaraua Fetii -în afara rezervației-, în apropierea graniței Româno - Bulgare. S-a mai găsit o populație în afara sitului, în zona Carvân, pe Dealul Tasi.	Specia s-a găsit într-un număr total de 29 de exemplare în sit, la care se adaugă un număr de aproximativ 42 exemplare din afara sitului, de pe Dealul Tasi.	Specie perenă, xeromezofilă, subtermofilă, răspândită sporadic în zonele de stepă-silvostepă, prin tufişuri, rarişti şi margini de pădure, coaste înierbate, pe sol calcaros.	
<i>Marsilea quadrifolia</i>		Specia s-a găsit pe o suprafață de aproximativ 1,7 ha, cu o abundență -acoperire- de 15%.		Este răspândită pe marginea lacurilor eutrofe, ape stagnante și mlaștini de șes, în apă de adâncimi reduse -până la 40 – 50 cm.	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
<i>Mesocricetus newtoni</i>	nemenționat în PM				
<i>Miniopterus schreibersii</i>	Prezență în habitate forestiere	Semnalată din Pădurea Dumbrăveni – Furnica (liziera sudică), Peștera de la Cișmeluță din satul Șipote - Deleni, Pereții Calcaroși Petroșani.	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 1500 de indivizi. De asemenea se propune menținerea unui număr de cel puțin 7 arbori scorburoși, insistându-se de asemenea asupra nevoii de menținere a lemnului mort. Cu toate acestea, parcurgând aspectele legate de exigențele ecologice ale speciei, ce rămâne legată într-un grad mai intim de cavernamente, măsura propusă rămâne lipsită de semnificație. Acest aspect reprezintă o inconsistență majoră în abordarea strategică a măsurilor de conservare propuse.	Coloniile de obicei se adăpostesc în peșteri pe tot parcursul anului, dar mai rar și în mine sau alte tipuri de adăposturi subterane. Preferă peșterile cu intrări mari, din regiunile carstice din zona de deal și de munte. Exemplare solitare sau grupuri mici pot fi întâlnite într-o varietate de adăposturi, în clădiri, în structura podurilor. Preferă zonele cu multe păduri. Are un zbor rapid manevrând abil, vânează sub coronamentul pădurii, peste suprafețe de apă, sau aproape de vegetație. Datorită mărimii coloniilor, uneori exemplarele trebuie să zboare distanțe destul de mari de la adăposturi până la teritorii favorabile de vânătoare. Membrana cozii face posibil un zbor neobișnuit de abil în ciuda aripilor înguste. Astfel obstacolele și vegetația densă sunt evitate cu precizie. Este o specie migratoare; deplasările, aparent foarte complexe, par să se organizeze în jurul cavităților de maternitate sau de hibernare; efectuează deplasări în toate direcțiile pe o rază de 100 km.	
<i>Misgurnus fossilis</i>	Prezență certă (ROSCI0022)	În lungul Dunării, în apele mai mult stătătoare, în zonele cu mâl ale	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind	Este specie dulcicolă, bentică stagnofilă, preferând bălți, lacuri sau râuri de șes	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
	Deși habitatele investigate pe parcursul parcurgerii studiilor de fundamentare a Planului de management au evidențiat condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.	bălților sau lacurilor, primăvara (martie-aprilie), întreprinde migrații scurte în ape curgătoare cu vegetație verde. Deși specia nu a fost capturată se estimează o că specia este/poate fi prezență probabilă în Lacurile Vederosa și Baciului, cu caracter permanent.	aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 227 indivizi.	cu curent lent și fund mâlos, cu vegetație. Hrana constă din detritus organic, vegetație acvatică, viermi, crustacee, larve de insecte, moluște. <i>Misgurnus fossilis</i> ajunge până la dimensiunea de 35 cm. Este numit și „peștele meteo” corpul plin de mucus este foarte lung, iar gura este echipată cu 10 mustăți. El stă în zonele cu mâl ale bălților sau lacurilor, exceptând perioada când este stimulat să devină activ de către presiunea barometrică ce scade, dinaintea unei furtuni. Poate rezista la concentrații scăzute de oxigen, înghițind aer deoarece respirația se realizează și prin intestin. Dacă seacă balta, el poate supraviețui în mâl până la ploile de toamnă. Se reproduce în lunile aprilie-iunie, depunându-și icrele de diametru de 1,5 mm, pe plantele acvatice. Deși preferă bălțile și apele stătătoare, poate fi găsit primăvara (martie-aprilie) în ape curgătoare cu vegetație, deoarece se reproduce în locuri cu apă curgătoare și vegetație verde.	
<i>Moehringia jankae</i>		Specia a fost identificată în partea nordică a site-ului, respectiv lângă Hârșova și în alte habitate de stâncărie (după Hârșova către Cernavodă: Celea Mare-Valea lui Ene).		specia este considerată endemit european, element dobrogean. Endemit european situat în zona vestică a Mării Negre. Este o plantă de lumină, termofilă, de soluri uscate. Este calcifilă, scio-saxicolă. Arealul este extrem de limitat. Specia este nativă în Bulgaria și România. În Bulgaria este răspândită în NE și în estul Munților Stara Planina.	
<i>Myotis emarginatus</i>					
<i>Paracaloptenus caloptenoides</i>					

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
<i>Pelecus cultratus</i>	Prezență certă (ROSCI0022) Deși habitatele investigate pe parcursul parcurgerii studiilor de fundamentare a Planului de management au evidențiat condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.	Deși specia nu a fost capturată se estimează o că specia este/ poate fi prezență probabilă în Lacurile Vederoasa și Baciului, cu caracter permanent.	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 227 indivizi.	Specie dulcicolă, ocazional salmastricolă, nectonică, preferă fluviile și râurile de șes, cu un curs lent, precum și în multe lacuri interioare; frecvent în lacurile și limanurile litorale, precum și în părțile îndulcite ale mărilor. Se hrănește cu: plancton (mai ales tineretul), nevertebrate bentonice, insecte aeriene și pești mici.	
<i>Pontechium maculatum subsp. maculatum</i>		În lungul Dunării, și în fața gurilor Dunării, efectuează migrații scurte în bălți, pentru reproducere			
<i>Potentilla emilii-popii</i>	Specia se găsește în următoarele zone: Rezervația Pădurea Dumbrăveni și împrejurimile acesteia în partea nordică, intrând dinspre Tufani, pe grohotișuri calcaroase intercalate în pădure, în partea sudică, intrând dinspre carieră, pe pajiști și grohotișuri din nordul potecii tematice, la sud de Rezervația Pădurea Dumbrăveni, pe grohotișurile din extremitatea sudică a sitului, Șipotele - pe pajiști stâncoase la sud de localitate, Zorile – pe stâncăriile la sud-est de localitate, Adâncata - pe pajiștistâncoase, stâncării și grohotișuri la nord și est de localitate, la est de lacul Baciului, la nord de bazinul sudic al lacului Vederoasa, și Urluia - la nord de localitate – în afara sitului.	Pe teritoriului Sitului Natura2000 ROSCI0053 Allah Bair Specia a fost identificată în rezervația Allah Bair , pe o cărare mai largă prin zona împădurită. A fost, de asemenea, identificată în zona Celea Mare- Valea lui Ene din Canaralele Dunării, tot cu nr. mic de indivizi.	La nivelul sitului ROSCI0071 aprox. 116 exemplare	Crește în locuri aride, calcaroase, prin tufărișuri și margini de păduri. Este heliofilă, în zona de câmpie crește pe soluri uscate, neutre în locuri ierboase. Este menționată pe pajiști xerofile, pietroase, însoțite, în alianța <i>Pimpinello-Thymion zygoidi</i> .	
<i>Pseudophilotes bavius</i>	Prezență incertă	Specia a fos semnalată dintr-un singur punct din sit, și anume în Canaraua Fetii. Prima semnalare s-a realizat în 1988, Rákossy & Székely 1996. Până în anul 1992 au fost semnalate trei exemplare, după care nu s-a resemnalat aceasă populație în		Pseudophilotes bavius egea trăiește în pajiști de stepă uscate, deschise, pe pustiurile de loess și pe pajiști din zone calcaroase mai mult sau mai puțin invadate de vegetație arbustivă, de unde nu lipsește planta gazdă a speciei, jaleșul cârn, <i>Salvia nutans</i> .	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
		ciuda faptului că zona a fost cercetată în anii următori de către mai mulți lepidopterologi, Dincă et al. 2011. Această populație nu a fost resemnalată nici în anul 2014. Singurele date legate de prezența speciei provin din perioada 1988-1992.			
<i>Pulsatilla grandis</i>		Pe teritoriului Sitului Natura2000 ROSCI0053 Allah Bair Specia nu a fost identificată în rezervația Allah Bair . Specia identificată a fost <i>Pulsatilla montana</i> (cu care se poate confunda ușor). Aceasta este rară și se găsește în populații mici de 2-3 indivizi			
<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Nu se poate estima abundența specia deoarece nu a fost identificată în aria naturală protejată.			Original doar cu adăposturi în peșteri, specia s-a adaptat într-o măsură ridicată la construcțiile omenești. Coloniile de hibernare se găsesc în adăposturi subterane de regulă cu temperaturi de peste 7°C, dar coloniile de maternitate se pot găsi din ce în ce mai des în poduri de clădiri. Specia de obicei folosește poduri mari, spațioase, fără curenți de aer, chiar dacă acestea sunt puțin luminoase. Temperatura optimă în interiorul adăpostului este între 25-30°C.	
<i>Rhinolophus hipposideros</i>		Fiind o specie singulară , izolată se găsește în habitatele subterane din arealul protejat în Pădurea și Valea Canaraua Fetei – Iortmac	Aproximativ 50 de exemplare	ste o specie intalnita frecvent, dar in numar mic de indivizi. Vânează de obicei la înălțime mică sau medie în păduri de foioase sau mixte mature și la marginea acestora	
<i>Rhinolophus mehelyi</i>	Specie ne-evaluată prin PM (specia nu a putut fi identificată pe perioada studiilor de fundamentare a PM) și MMC	Necunoscută	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea	Este o specie predominant cavernicolă, foarte gregară; populează zone carstice cu cavități subterane naturale sau artificiale din vecinătatea apelor, situate în general până	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
			obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 1500 de indivizi. De asemenea se propune menținerea unui număr de cel puțin 7 arbori scorburoși, insistându-se de asemenea asupra nevoii de menținere a lemnului mort. Cu toate acestea, parcurgând aspectele legate de exigențele ecologice ale speciei, ce rămâne legată într-un grad mai intim de cavernamente, măsura propusă rămâne lipsită de semnificație. Acest aspect reprezintă o inconsistență majoră în abordarea strategică a măsurilor de conservare propuse.	la 500 m. Vânează la mică înălțime, în lungul pantelor, printre arbori și tufișuri.2	
<i>Rhodeus amarus</i>	Deși habitatele investigate pe parcursul parcurgerii studiilor de fundamentare a Planului de management au evidențiat condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.	Deși specia nu a fost capturată se estimează o că specia este/ poate fi prezență probabilă în Lacurile Vederoasa și Baciului, cu caracter permanent.	Populație estimată în cadrul Planului de management: 84074 Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea	Specie dulcicolă caracteristică bălților și porțiunilor de râu cu curs lent. Boarta trăiește exclusiv în ape dulci. Ea preferă funduri nisipoase și pietroase, evitând pe cele măloase. Este întâlnită în apele stătătoare sau încete, brațele laterale ale râurilor dar și în plin curent. Răspândirea sa este legată de prezența lamelibranhiatelor <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i> Se hrănește cu	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
			obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 227 indivizi.	plancton, cu alge filamentoase și unicelulare, resturi de plante superioare și detritus, întâmplător ingerează și organisme animale.	
<i>Romanogobio kesslerii</i>	Prezență certă(ROSCI0022)	În Dunăre, pe întreg tronsonul ariei naturale protejate, în ape puțin adânci cu viteza apei de 45-65 cm/s, rar până la 90 cm/s.		Specie reofilă bentofagă din zona colinară și de șes. Preferă porțiunile de râu puțin adânci, cu substrat nisipos, unde viteza apei este de 45-65, rar până la 90 cm/s (viteză caracteristică râurilor de câmpie)	
<i>Romanogobio vladkyovi</i>	Deși habitatele investigate pe parcursul parcurgerii studiilor de fundamentare a Planului de management au evidențiat condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.	Deși specia nu a fost capturată se estimează o că specia este/poate fi prezență probabilă în Lacurile Vederioasa și Baciului, cu caracter permanent.	Necunoscută	Specie bentopelagică, reofilă, porcușorul de șes este întâlnit în Dunăre și în cursul inferior al râurilor de șes. Evită locurile cu apă mai rapidă sau stătătoare și fund de nisip fin sau argilă. Preferă locuri cu apă ceva mai adâncă și curent slab în general cu o viteză de 28-45 cm/s, cu fund de nisip fin sau argilă.	
<i>Spermophilus citellus</i>	Larg răspândită la nivelul sitului. Specia este prezentă în habitatele de pajiște/islaz bine drenate de la nivelul sitului.	Comună	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 3000 de indivizi.	Se întâlnesc în pajiști, islazuri, poieni, și altele asemenea, prezența lor depinzând de menținerea unei vegetații scunde - de exemplu prin pășunat. În astfel de pajiști formează grupuri de colonii cu densități medii de circa 40 indivizi per hectar. În colonii popândăii ocupă un home range între 0.45 ha în pajiști și 0.20 ha în lucernă, cu valori mai mari la juvenili. Sunt prădați de câini, vulpi, șerpi, mustelidae, și altele asemenea. Se hrănesc în special cu tulpini, frunze, muguri, semințe, insecte, miriapode, melci, și altele asemenea. Specia este prezentă în habitatele de pajiște/islaz bine drenate de la nivelul sitului.	
<i>Testudo graeca</i>	Această specie e rezidentă în cadrul sitului, putând fi întâlnită în steeple cu un grad de naturalitate moderat spre mare, în pădurile	Situl (ROSCI0022) oferă bune condiții pentru hrănirea și reproducerea acestei specii, în special în zonele stepice cu păduri	Comună	Este comună în păduri, stepe, pajiști, vii, în regiunile cu stâncărie și vegetație. Specie ierbivoră, în general se hrănește cu tot felul de plante, de obicei ierboase, fructe, flori,	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
	<p>stepice de stejar, însă și în plantațiile artificiale de salcâm sau în zonele ruderaale ale culturilor agricole, în special dacă acestea sunt adiacente unor suprafețe naturale.</p> <p>Specia este prezentă în diferite habitate de la nivelul întregului sit, în special pe pante însoțite cu pajiști, stâncării, păduri, dar și în livezi sau vii, în apropierea localităților Vlahii, Aliman, Floriile, Adâncata, Urluia, Șipotele, Zorile și Plopeni. (ROSCI0071)</p>	<p>de stejar, sau în pajiștile xerofile de <i>Chrysopogon gryllus</i>, <i>Stipa capillata</i>, <i>Bothriochloa</i> (<i>Andropogon</i>) <i>ischaemum</i>. Specia este destul de frecvent întâlnită și în tufărișurile ponto-sarmatice de <i>Crataegus</i> și <i>Prunus</i>, întrucât acestea oferă adăpost și protecție față de potențialii prădători. Frecventeză în special pantele însoțite, atât pentru hrănire cât și pentru depunerea pontelor.</p>		dar uneori consumă și diverse nevertebrate sau sunt chiar coprofage.	
<i>Testudo hermanni</i>	Specia este prezentă în special pe pante însoțite cu pajiști, stâncării, păduri, dar și în livezi sau vii, în apropierea localităților Zorile, Urluia și Floriile.	<p>Rară</p> <p>Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 prezența speciei în zonă este considerată incertă, impunând studii amănunțite în această direcție.</p>		Sunt animale foarte bine adaptate la habitate aride, dar pot fi întâlnite și în zone mai umede. Nu este foarte pretențioasă la habitat, fiind găsită atât în pajiști, cât și în păduri și vii. Preferă locurile însoțite și de aceea poate fi găsită frecvent pe dealuri și în zone cu stâncării. Se hrănește cu diverse vegetale; totuși dieta poate include insecte, râme, melci sau chiar cadavre.	
<i>Triturus dobrogicus</i>	<p>Această specie este rezidentă în cadrul sitului, putând fi întâlnită în corpuri de apă cu curgere lentă și adâncime redusă, cu vegetație acvatică. Prezență certă, dar rară.</p> <p>Larg răspândit, însă rar (populații reduse/ activitate criptică), (ROSCI0071)</p>	Specia este prezentă în habitatele umede din zona lacului Vederoasa.	<p>Necunoscută.</p> <p>Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 690 indivizi.</p>	Este o specie predominant acvatică, preferând ape stagnante sau lin curgătoare mari și adânci de la șes, din zonele de luncă și din deltă, cu vegetație palustră și expunere parțială la soare. Deseori poate fi întâlnită în bazine artificiale locuri de adăpat, iazuri, piscine. Poate fi observată și în bălțile mici, de infiltrație, situate în zonele îndiguite. Este o specie extrem de vorace, hrănindu-se atât cu artropode și râme, cât și cu mormoloci și tritoni mai mici. Intră în apă relativ devreme, în februarie-martie; jocurile nuptiale și depunerea pontei au loc la începutul lui aprilie. În general	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
				adulții părăsesc apa la sfârșitul lunii iunie, deși unele exemplare pot rămâne în mediul acvatic perioade mai lungi de timp. În iulie-august larvele se metamorfozează. În restul timpului tritonii își petrec viața pe uscat, unde și hibernează; în regiunile inundate unde uscatul este mai rar își petrec viața terestră sub grămezi mari de stuf tăiat sau îngropați în mărul noroios de pe malul bălților.	
<i>Vormela peregusna</i>	Rar	Specia este prezentă în habitatele deschise - izlaz, pajiște, culturi agricole - și liziere de pădure de la nivelul sitului.	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a evaluat o populație de 10-50 de indivizi.	ormela peregusna este un mustelid foarte cu corp elongat, cu botul ascuțit, rinariul golăș, de culoare neagră. Nările sunt orientate lateral și separate între ele de un șanț. Ochii bine dezvoltati. Vibrizele rare și scurte. Perii din jumătatea superioară a urechii alcătuiesc smocuri proeminente, de culoare cafeniu-închisă, puternic contrastante cu albul perilor de pe marginea superioară a urechilor.	
<i>Zingel streber</i>	Prezență certă (ROSCI0022)	Cursul principal al Dunării în zona ariei naturale protejate în current puternic de apă, pe fund de pietriș, nisip sau argilă.		Este o specie tipic reofilă, preferând zonele mai adânci, cu substrat tare, mai ales nisip și pietriș. Nu formează cârduri și nu întreprinde migrații. De obicei stă nemișcat pe fundul apei. De obicei, reproducerea are loc în perioada martie-mai. Icrele sunt depuse pe pietre sau crengi. Se hrănește cu nevertebrate bentonice și ocazional cu icre și puiet de pește	
<i>Zingel zingel</i>	Prezență certă (ROSCI0022)	În Dunăre, zona ariei naturale protejate cu adâncime și curent, unde fundul apei este pietros și/sau nisipos		Specie bentică reofilă. Preferă râuri colinare și de șesuri, cu adâncime și curent, cu fund pietros sau nisipos. Pește de fund, activ noaptea, ziua stă între pietre, iar noaptea pleacă în căutarea hranei, formând cârduri mici. Se hrănește cu viermi, larve de insecte (în special efemeroptere), icre, pești și alte animale mici.	

Element criteriu (specie/habitat)	Prezență	Localizare	Suprafața/ Populație	Ecologie	Discuție
<i>Accipiter brevipes</i>	Specia folosește situl în perioadele de migrație ca teritoriu de hrănire și odihnă, sau doar în tranzit. Rară	Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului. Specia cuibărește în zonele împădurite și se hrănește în zonele deschise (pășuni, miriști etc.) (ROSPA0039).	Rară Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 12 perechi cuibăritoare. Specie cuibăritoare în sit: 2 perechi (ROSPA0039)	Păduri mici și relativ rare din regiunile aride deschise. Specia preferă pentru cuibărit zonele împădurite din sit, inclusiv plantații, hrănindu-se preferențial pe pășunile adiacente acestora	
<i>Accipiter nisus</i>				Cuibărește în păduri mature de vârstă medie, de diferite esențe, preferându-le pe cele mai puțin închegate, cu rariști și luminișuri, alternând cu tufărișuri și terenuri defrișate.	
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	Relativ comună	Prezentă în sit în perioada de reproducere	Necunoscută	Este un vizitator de vară al Europei. Păsările stau peste iarnă în Africa subsahariană, își părăsesc locurile de cuibărit în august și ajung înapoi în Europa în luna martie, sau cel mai târziu în aprilie.	
<i>Acrocephalus melanopogon</i>	Foarte rară	Prezent în sit în perioada de cuibărit, fiind o apariție rară. Specia se întâlnește în mlaștini cu vegetație deasă și stufăriș. Cuibărește în stufărișuri sau tufișuri joase.		Specia preferă stufărișuri cu pipirig plus zone deschise către luciul apei.	
<i>Acrocephalus palustris</i>	Relativ comună	Prezentă în sit în perioada de reproducere	Necunoscută	Trăiește în zone cu vegetație acvatică, în special în zonele cu stuf și trestie, la ape mici	
<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	Relativ comună	Prezentă în sit în perioada de reproducere	Necunoscută	Pasare comună în stufărișuri, în mlaștini sau în alte tipuri de vegetație deasă de-a lungul malurilor lacurilor sau râurilor.	

<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	Relativ comună	Prezentă în sit în perioada de cuibărit	Necunoscută	Este o pasăre migratoare și cântătoare, răspândită în regiunile mlăștinoase cu lacuri și bălți, bogate în vegetație (stuf, tufișuri, ierburi înalte)	
<i>Actitis hypoleucos</i>	Relativ comună	Prezentă în sit în perioada migrație	Necunoscută	Specia se regăsește în majoritatea zonelor umede deschise sau semi-deschise, în regiunile temperate, montane sau stepice și în jurul așezărilor umane. Ocupă teritorii lineare, în jurul râurilor, cuibărind în zonele uscate, la distanțe de 30 - 500 m de apă, pentru a evita inundarea cuibului. Densitatea perechilor clocitoare variază în general de la 1 – 2 perechi/ km ²	
<i>Alauda arvensis</i>	Relativ comună	Prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Specia este caracteristică ecosistemelor ierboase întinse, de la câpie până în zona colinară, mai rar la munte.	
<i>Alcedo atthis</i>	Comună Rară (ROSPA0039)	Specia este prezentă în sit în zonele acvatice, preferând malurile abrupte cu vegetație pe margine	Specia poate fi observată în cadrul sitului în perioada de cuibărire (70- 80 perechi cuibăritoare)	Specia preferă râurile și canalele încet-curgătoare, cu maluri nisipoase, abrupte și vegetație pe margine.	
<i>Anas acuta</i>		Specia este prezentă în sit în timpul pasajului	120-150 exemplare	Specia este caracteristică ecosistemelor ierboase întinse, de la câpie până în zona colinară, mai rar la munte.	
<i>Anas clypeata</i>		Specia este prezentă în sit, în lunile de migrație	200-300 indivizi	Zone cu stufăriș și zone mlăștinoase cu vegetație deasă.	
<i>Anas crecca</i>		Specia este prezentă în sit în timpul migrației	200-400 indivizi	Habitatele preferate de această specie pentru cuibărit sunt apele de mică adâncime, permanente, cu vegetație densă, ierboasa în special cele aflate în vecinătatea pădurilor și lizierelor. Vegetația adiacenta trebuie să formeze un fel de strat vegetal dens. Preferă apele de mici dimensiuni, singure sau părți ale unei zone acvatice mai întinse, cum ar fi bălți, lacuri și iazuri, râuri încet-curgătoare. În perioada de iarnă poate fi întâlnită și pe ape deschise, lacuri, delte, câmpii inundate	

<i>Anas penelope</i>		Specia apare în sit în timpul pasajului	120-500 exemplare	Habitatele preferate de această specie pentru cuibărit sunt apele de mică adâncime, permanente, cu vegetație densă, ierboasa în special cele aflate în vecinătatea pădurilor și lizierelor. Vegetația adiacentă trebuie să formeze un fel de strat vegetal dens. Preferă apele de mici dimensiuni, singure sau părți ale unei zone acvatice mai întinse, cum ar fi bălți, lacuri și iazuri, râuri încet-curgătoare. În perioada de iarnă poate fi întâlnită și pe ape deschise, lacuri, delte, câmpii inundate	
<i>Anas platyrhynchos</i>		Specia cuibărește și iernează în sit, este prezentă și în timpul pasajului	120 perechi la cuibărire, 4400-9000 indivizi la iernare, 1200-1400 indivizi în timpul pasajului	Zone cu habitate ce cuprind ape stătătoare sau încet curgătoare	
<i>Anas querquedula</i>		Specia apare în sit, în lunile de pasaj și cuibărire	200-300 indivizi în lunile de pasaj, 20 perechi cuibăritoare	Zone cu habitate de apă dulce și nivel mic, uneori se întâlnește și în zone cu ape sărate (marine)	
<i>Anas strepera</i>		Specia apare în sit, în lunile de pasaj	360-430 indivizi	Preferă apele dulci, stătătoare sau ușor curgătoare, productive, în zone deschise de mică altitudine, cu precădere cele ferite, bogate în vegetație emergentă și insule acoperite de vegetație ierboasă. Poate fi întâlnită în canale, iazuri, lacuri	
<i>Anser anser</i>		Specia este prezentă în sit în perioada de cuibărire și migrație	20-22 perechi în perioada de cuibărire, 240-600 indivizi în perioada migrației	Preferă apele dulci, stătătoare sau curgătoare, lacuri, terenuri agricole, pajiști și zone de coastă	
<i>Anser albifrons</i>		Specia iernează în sit	1200-1400 indivizi care iernează	Preferă ecosisteme de tundră cu zone umede, esturare și mlaștini de apă dulce sau sărată, din apropiere câmpurilor agricole, de asemenea și lacuri, râuri sau petece de apă, pe care să poată cuibări.	

<i>Anthus campestris</i>	Comună	Specia cuibărește în majoritatea habitatelor deschise, de pășuni și terenuri arabile de pe cuprinsul sitului. pentru cuibărire).	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 500 perechi cuibăritoare.	Specie asociată agroecosistemelor și zonelor stepice, preferând habitatele cu iarbă scundă; Cuibărește pe sol.	
<i>Anthus trivialis</i>					
<i>Ardea cinerea</i>		Specie prezentă în sit în perioada de cuibărire și în lunile de pasaj	80-90 perechi în timpul cuibăritului, 250 de indivizi în pasaj	Corpuri de ape stătătoare sau lin curgătoare cu vegetație ripariană înaltă.	
<i>Ardea purpurea</i>	Rară	Specia se întâlnește în jurul apelor dulci, stătătoare sau lin curgătoare, cu stufărișuri și vegetație deasă de mal. Cuibărește în stuf, pe sălcii și foarte rar la înălțimi mari, în copaci.	90-120 de perechi utilizează situl în perioada de reproducere (ROSPA0039)	Preferă regiuni mlăștinoase, lacuri, stufărișuri.	
<i>Ardeola ralloides</i>	Rară	Specia este întâlnită în zone umede cu vegetație bogată, bogate în stuf și însoțite de tufișuri sau copaci. Se hrănește în terenuri deschise, mlăștinoase, cu ape puțin adânci. Cuibărește pe sălcii.	10 perechi sunt prezente în sit în perioada de cuibarit (ROSPA0039)	Preferă zone cu mlaștini, delte, lagune, bălți cu stufăriș sau arbori	

<i>Aquila heliaca</i>	Efectiv estimat de 1-2 indivizi de acvilă de câmp în perioada de cuibărit. Deși cuibăritul speciei în sit este incert, există o serie de observații pe o perioadă de mai mulți ani cu privire la prezența indivizilor în sit	Prezență certă în sit, fără însă a se putea preciza zona de cuibărire	1-2 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 2 perechi cuibăritoare.	Preferă zone deschise sau semi-deschise, câmpii și pajiști cu arbori izolați ori corpuri de pădure.	
<i>Aquila pomarina</i>	Ca specie cuibăritoare, este prezentă în sit în zonele împădurite respectiv folosește mai ales pășunile dar și terenurile arabile ca zone de hrănire.	Prezență accidentală/ocazională în zonă, ce poate fi utilizată ca teritoriu de hrănire Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului	1-2 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 3-6 perechi cuibăritoare.	Păduri de diferite tipuri, în apropierea pajiștilor umede alternând cu terenuri agricole, pășuni și altele asemenea.	
<i>Asio otus</i>	Rară	Prezență rară în sit în timpul lunilor de cuibărit	Necunoscută	Trăiește în pâlcuri de păduri, câmp deschis, zone mlăștinoase, parcuri, livezi, dumbrăvi. Cuibărește în pâlcurile de păduri folosind cuiburile vechi ale altor păsări: ciori, coțofene sau cele de vererită, rar pe pământ, la baza trunchiurilor sau în iarba înaltă.	
<i>Aythya ferina</i>		Prezentă în sit pe tot parcursul anului	20-40 perechi la cuibărit, 200-300 indivizi în migrație	Corpuri de ape stătătoare sau lin curgătoare cu vegetație ripariană înaltă.	

<i>Aythya fuligula</i>		Specia este prezentă în sit în timpul pasajului	Necunoscută		
<i>Aythya nyroca</i>	Comună	Specia cuibărește pe bazinele acvatice cu stufăriș din interiorul fermelor, în zonele cu stufăriș și ochiuri de apă și altele asemenea.	Acest sit deține un efectiv estimat de 12 - 20 perechi cuibăritoare. Între 120 și 200 indivizi sunt estimați în interiorul sitului, în perioada de migrație. (ROSPA007)	Bazine acvatice cu apă mai adâncă de 1 metru, intercalate cu stufărișuri, mlaștini, și altele asemenea.	
<i>Botaurus stellaris</i>	Foarte rară	Specia este întâlnită la hrănire în zonele cu apă puțin adâncă și cu vegetație palustră.	Conform Planului de Management al Sitului ROSPA0002 specia iernează în sit 2-5 indivizi	Specie strict dependentă de mlaștinile întinse cu vegetație emersă densă, cu apă puțin adâncă și fără oscilații mari ale nivelului apei. În sezonul de reproducere este prezent atât în zonele umede naturale cât și în cele antropogene, cu condiția existenței unor suprafețe întinse de vegetație palustră, edificată în special de trestie <i>Phragmites australis</i> și papură <i>Typha angustifolia/latifolia</i> . Pasăre predominant diurnă. Își petrece majoritatea timpului în desigurul vegetației palustre. Este o specie zoofag-polifagă, consumând în general pești, amfibieni, și nevertebrate acvatice.	
<i>Branta ruficollis</i>	Rară	Specia trăiește în zone de tundră. În zonele de iernare poposește noaptea pe bălți, iar dimineața zboară spre locurile de hranire: terenurile cultivate cu porumb (cu boabe rămase după recoltare), culturile de toamnă (grâu, rapiță etc) sau pajiști.	Aproximativ 120 de indivizi iernează în sit (ROSPA0039)	Pentru cuibărit, în tundră, preferă zonele relativ înalte și uscate aflate lângă râuri, cu vegetație săracă. Teritoriile de iernare: stepe deschise, zone costiere, terenuri cultivate, miriști, pajiști în apropierea lacurilor cu apă dulce.	

<i>Bubo bubo</i>	Foarte rară	Conform Planului de Management al Sitului ROSPA0002 în sit este prezentă pe tot parcursul anului 1 pereche.	Rară Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 2 perechi cuibăritoare.	Prezentă în regiuni montane, de deal și câmpie stâncoase, împădurite sau neîmpădurite. Preferă păduril bătrâne, adânci de unde lipsește impactul antropic curent, având un comportament retras.	
<i>Burhinus oedicnemus</i>	Specia cuibărește pe pășunile sau zonele cu vegetație scundă de pe cuprinsul sitului	Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului	Izolată Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 10 perechi cuibăritoare.	Preferă câmpiile aride cu porțiuni nisipoase sau pietroase, pasăre de stepă. Se hrănește în special noaptea și la crepuscul. Consumă nevertebrate și vertebrate mici.	
<i>Buteo buteo</i>				Poate fi întâlnit într-o varietate de habitate. Are nevoie de copaci sau păduri pentru a cuibări, dar cu acces la zone deschise precum terenurile agricole sau pajști, pentru a vâna	

<i>Buteo rufinus</i>	Izolată	Specia cuibăritoare, este prezentă în sit atât în zonele împădurite cât și în cele cu arbori izolați sau pe văile stâncoase folosind mai ales pășunile dar și terenurile arabile ca zone de hrănire.	9-16 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 3-6 perechi cuibăritoare.	Preferă zone largi de câmpie sau de coline, în terenuri aride cu vegetație de stepă, dar și cu pâlcuri de arbori sau abrupturi stâncoase, uneori nu departe de apă. Existența unei bogate faune terestre de rozătoare este esențială pentru existența șorecarului mare	
<i>Calandrella brachydactyla</i>	Comună	Specia este prezentă în habitatele deschise de pășune sau teren arabil cu vegetație mărunță de pe cuprinsul sitului	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de 515 perechi cuibăritoare.	Zone de câmpie, aride/ uscate; terenuri cultivate. Specia este prezentă în habitatele deschise de pășune sau teren arabil cu vegetație mărunță de pe cuprinsul sitului	
<i>Calidris alba</i>				Specia preferă habitatele umede	
<i>Calidris alpina</i>				Preferă zonele umede; este o pasăre migratoare care se reproduce în zonele de tundră din Nordul Europei. De toamna și până primavara poate fi văzut în toată Europa în zonele litorale. În interiorul continentului, apare toamna și primavara pe rutele de migrație, aflate în principal în Europa Estică.	

<i>Calidris ferruginea</i>	Comună în timpul pasajului	Specia este prezentă în sit în timpul pasajului	Necunoscută	Preferă zonele umede; este o pasare migratoare care se reproduce în zonele de tundră din Nordul Europei. De toamna și până primavara poate fi vazut în toată Europa în zonele litorale. În interiorul continentului, apare toamna și primavara pe rutele de migrație, aflate în principal în Europa Estică.	
<i>Calidris minuta</i>	Comună în timpul pasajului	Specia este prezentă în sit în timpul pasajului	Necunoscută	Preferă zonele umede; este o pasăre migratoare care se reproduce în zonele de tundră din Nordul Europei. De toamna și până primavara poate fi vazut în toată Europa în zonele litorale.	
<i>Calidris temminckii</i>				Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase, în special în jurul așezărilor umane și în zonele agricole, unde terenurile cultivate sunt delimitate de tufărișuri și mărăcini.	
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Comună Rară (ROSPA0039)	Specia este prezentă în zonele împădurite din sit - predominant liziere, poiene și altele asemenea și zone stâncoase cu tufișuri.	60-90 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 75 perechi cuibăritoare. Specie cuibăritoare în sit: 20 de perechi(ROSPA0039)	Preferă zonele uscate și deschise. Preferă pădurile cu poieni și rariști	

<i>Carduelis cannabina</i>	Relative comună în perioada de migrație	Specie prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Trăiește cu precădere în zonele joase, dar, dacă găsește habitat specific poate să urce până la 2000 m	
<i>Carduelis carduelis</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele, în special în jurul așezărilor umane și în zonele agricole, unde terenurile cultivate sunt delimitate de tufărișuri	
<i>Carduelis chloris</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase, în special în jurul așezărilor umane și în zonele agricole, unde terenurile cultivate sunt delimitate de tufărișuri și mărăcin	
<i>Carduelis spinus</i>				Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase, în special în jurul așezărilor umane și în zonele agricole, unde terenurile cultivate sunt delimitate de tufărișuri și mărăcini.	
<i>Cettia cetti</i>	Rară	Specie prezentă în sit în perioada de cuibărit	Necunoscută		
<i>Charadrius alexandrinus</i>	Rară	Specia poate utiliza malurile lacului sau alte habitate caracteristice speciilor limicole pentru hrănire și odihnă	Necunoscută	Zone costiere, malul râurilor - terenuri acoperite de pietriș ori noroi, cu vegetație rară	
<i>Charadrius dubius</i>	Rară	Specie prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Hbitatu speciei este reprezentat de maulrile apelor lin curgătoare sau țărmuri nisipoase de dimensiuni mari.	
<i>Charadrius hiaticula</i>	Rară	Specie prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Se înmulțește pe terenuri nisipoase, albiile sau plaje, margini de lac și uneori pe terenuri agricole. Iarna poate fi găsit într-o varietate de zone umede, inclusiv în estuare și mlaștini	
<i>Chlidonias hybridus</i>	Comună	Specia este observată în perioada migrației, la hrănire, în special pe cursul Dunării	2000-3500 de indivizi pot fi observați în acest sit, în perioada migrației(conf. Planului de Management al Sitului ROSPA0002)	Specie care preferă zone umede de diferite tipuri: lacuri, râuri, mlaștini, zone costiere.	

<i>Chlidonias leucopterus</i>	Rară	Specie prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Cuibărește în mlaștini de apă dulce și pe lacuri. Iarna poate fi găsită pe coaste stâncoase, lacuri, râuri, lagune și mlaștini	
<i>Chlidonias niger</i>	Comună	Specia este observată în perioada migrației, la hrănire, în special pe cursul Dunării	Specie relativ comună în sit, pe perioada migrației, putând fi observați circa 400-600 de indivizi. (conf. Planului de Management al Sitului ROSPA0002)	Specie care preferă zone umede de diferite tipuri: lacuri, râuri, mlaștini, zone costiere.	
<i>Ciconia ciconia</i>	Comună	Specia se hrănește pe pășunile inundate, pe terenurile arabile și pe malurile Dunării. Specia poate fi observată cuibărind în localitățile din cadrul sitului pe stâlpii liniilor de joasă tensiune sau pe acoperișurile caselor	Specia poate fi observată în perioada de migrație (18000-50000 de indivizi). (conf. Planului de Management al Sitului ROSPA0002)	Berzele se hrănesc cu amfibieni, pești, insecte, viermi etc. pe terenuri agricole, miriști, pârlage, pășuni, zone umede etc. Este larg răspândită în România, cuibărind în localități. Cuiburi numeroase sunt localizate în sate aflate în apropierea zonelor umede. Apare în număr redus în zonele montane.	
<i>Ciconia nigra</i>	Comună	Specia se hrănește pe pășunile inundate, pe terenurile arabile și pe malurile Dunării.	În perioada pasajului, 1500-3000 de indivizi vizitează situl. (conf. Planului de Management al Sitului ROSPA0002)	Habitatul de cuibărire preferat al acestei specii este constituit din păduri greu accesibile, ferite de impactul antropic, cuibul fiind construit în arbori bătrâni, mai rar pe stânci.	
<i>Circaetus gallicus</i>	Rară	Indivizii speciei preferă pentru cuibărit zonele împădurite de pe cuprinsul sitului, folosind predominant pășunile și terenurile arabile ca teritorii de hrănire. Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului.	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 5 perechi cuibăritoare.	Preferă regiuni aride/ uscate, parțial împădurite, cu zone deschise, unde poate vâna.	

<i>Circus aeruginosus</i>	Specia a fost semnalată doar în trupul nordic al ROSPA0001, fiind asociată zonelor înmlăștinite de jur împrejurul Bălții Vederoasa, Lacul Baci.	Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului	0-1 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 1 perechi cuibăritoare.	Cuibăresc în principal în zone umede cu stufărișuri întinse. În număr mic, pot fi întâlniți cuibărind în terenuri agricole cultivate cu cereale sau în zone cu stufăriș, localizate printre zonele mlăștinoase.	
<i>Circus cyaneus</i>	Prezență comună în timpul iernii	Răspândire laxă	Prezentă doar în pasaj: 80-100 exemplare și oaspete de iarnă 20-50 exemplare	Specie migratoare ce apare ca oaspete de iarnă pe pajiști, terenuri arabile și mlaștini. Se hrănesc cu passeriforme și mamifere mici	
<i>Circus macrourus</i>	Rară	Pasaj	Prezentă doar în migrație: 60-80 exemplare	Câmpii și platouri din zona de șes, agroecosisteme. În perioada de pasaj, situl reprezintă teritoriu de hrănire pentru un număr de exemplare ce utilizează în special terenurile arabile și pășunile	
<i>Circus pygargus</i>	Foarte rară	Pasaj	Prezentă doar în migrație: 120-130 exemplare	Câmpii și platouri din zona de șes, agroecosisteme. În perioada de pasaj, situl reprezintă teritoriu de hrănire pentru un număr de exemplare ce utilizează în special terenurile arabile și pășunile	
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>				Specia se regăsește în habitatele închise și semideschise din zonele colinare până la altitudini mai mari, acolo unde habitatul lor tipic (păduri de amestec) este prezent.	
<i>Columba oenas</i>				Poate fi găsit în zone cu arbori, parcuri și grădini, ba chiar și în centrul orașelor. Se hrănește pe pajiști și pe suprafețe agricole.	

<i>Columba palumbus</i>				Această specie poate fi întâlnită în zone cu arbori, parcuri și grădini, chiar și în centrul orașelor, de asemenea în pajiști și pe suprafețe agricole.	
<i>Coracias garrulus</i>	Comună	Prezență localizată la nivelul sitului Specia cuibărește în habitatele propice, atât la lizierele suprafețelor împădurite din sit, cât și în zona pășunilor, terenurilor arabile cu arbori izolați, cu condiția să fie disponibile locuri de cuibărit	Specie cuibăritoare, cu un efectiv de 40 - 60 perechi.	Prezentă în regiuni deschise, în special pajiști de unde își procură hrana. Cuibărește în scorburi de copaci sau cavități în maluri de pământ. Consumă nevertebrate, în special insecte, dar și reptile sau, ocazional, rozătoare.	
<i>Coturnix coturnix</i>				Această specie poate fi întâlnită în zone de pajiști cu vegetație suficient de înaltă în care specia să se poată ascunde, dar să nu fie mai înaltă de 1 m	
<i>Cuculus canorus</i>	Relativ comună	Specie prezentă în perimetrul sitului în perioada de cuibărit	Necunoscută	Poate fi întâlnit în păduri sau în zonele cu arbori, pajiști și stufărișuri.	
<i>Cygnus olor</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioada de cuibărit și în lunile de pasaj	2 perechi în perioada de cuibărit, 200 de indivizi în lunile de pasaj	Trăiește în aproape toată Europa, dar pe arii destul de restrânse. Mai multe populații sunt sedentare, dar cele din nord și din est se pot muta spre sud-vestul Europei și Orientul Mijlociu în timpul iernilor severe. Întâlnită în zone cu apă dulce sau sărată: lacuri, iazuri, rauri, ape de coastă, lagune, estuare, mlastini. Deseori poate fi găsită și în zonele urbane	
<i>Delichon urbica</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Habitate mozaicate, agroecosisteme din proximitatea zonelor din mediul rural, mai rar în mediile urbane	

<i>Dendrocopos medius</i>	Rară	Semnalată în zonele acoperite de habitate forestiere de la nivelul sitului	57-73 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 5 perechi cuibăritoare.	Păduri mature cu frunze căzătoare, în special de stejar și amestecuri de cvercinee. Specia este caracteristică zonelor împădurite din sit, care au în compoziție stejar sau păduri de amestec cu stejar și esență moale	
<i>Dendrocopos syriacus</i>	Comună	Prezența speciei a fost semnalată ocazional din zona sitului Specia este prezentă în sit, cu precădere în plantațiile sau livezile din vecinătatea localităților, cât și în zonele cu arbori izolați sau în interiorul așezărilor.	25-35 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 5 perechi cuibăritoare.	Parcuri, livezi, vii, alei cu plop. Specia este prezentă în sit, cu precădere în plantațiile sau livezile din vecinătatea localităților, cât și în zonele cu arbori izolați sau în interiorul așezărilor, uneori și la liziera pădurilor.	
<i>Dryocopus martius</i>	Rară	Specia este prezentă în zonele împădurite din sit.	În sit se afla o populație cuibăritoare de 15-20 perechi, conform Planului de Management al Sitului ROSPA0002	Specia preferă pădurile bătrâne, cu frunze căzătoare, mixte și de conifere.	

<i>Egretta alba</i>	Rară	Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.	Situl reprezintă loc de cuibărit pentru 2 - 5 perechi de egretă (ROSPA0007)	Habitat: cuibărește destul de rar în colonii în stufărișurile întinse și intacte, mlaștinile, deltele și lagunele din sud-estul Europei. Deseori și în eleșteie mari. Preferă stufărișurile în care sunt și copaci izolați: salcie, arin	
<i>Egretta garzetta</i>	Comună	Specia se întâlnește în zonele umede de apă dulce (mlaștini, bălți, lacuri), întinse, puțin adânci, cu pâlcuri de arbori (sălci) și stufăriș. Cuibărește, în colonii mixte, în sălcii, dar și în stuf sau lăstărișuri dese din apropierea bălților.	Specia observată în sit în perioada de reproducere (320 de perechi, ROSPA0039)	Specie ce preferă zone mlăștinoase, delte, bălți cu pâlcuri de copaci.	
<i>Emberiza hortulana</i>	Comună	Specia este întâlnită într-o varietate de habitate, cuprinzând atât zone împădurite - la lizierele acestora – cât și livezi, pășuni cu arbori izolați, grădini, terenuri arabile cu tufișuri și copaci.	600-1200 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 900 perechi cuibăritoare.	Este întâlnită în zone deschise, stepe, pajiști ori zone cultivate, unde sunt prezente grupuri de arbuști ori corpuri de pădure de foioase.	
<i>Erithacus rubecula</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Măcăleandru apare într-o varietate mare de habitate: păduri, luminișuri, liziere, parcuri, rădini, fiind bine adaptat și mediilor antropizate	

<i>Falco cherrug</i>	Prezență potențială	Nu a putut fi localizată zona de cuibărire	1 pereche (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 1 pereche cuibăritoare.	Este întâlnită în zone deschise, stepe, pajiști ori zone cultivate, unde sunt prezente grupuri de arbuști ori corpuri de pădure de foioase. Specia poate utiliza diverse zone din sit pentru cuibărit - în special stâncării, linii electrice de înaltă tensiune, cuiburile altor rapitoare la lizierele pădurilor și altele asemenea. - , respectiv zonele de pășune și teren arabil pentru hrănire	
<i>Falco peregrinus</i>	Prezență în pasaj	Pasaj	Specie întâlnită în sit doar în perioadele de pasaj - 4 indivizi	Pereți de stâncă - locuri greu accesibile, pentru cuibărit - și zone deschise pentru vânat: zone de coastă, terenuri cultivate, zone umede, și altele asemenea.	
<i>Falco subbuteo</i>				Este o specie cu un areal întins, preferând însă zonele mai joase, temperat continentale, întâlnindu-se într-o varietate mare de habitate unde ocupă de regulă cuiburile de coțofană	
<i>Falco tinnunculus</i>				În zonele deschise acceptă cu ușurință cuiburile artificiale, cu condiția ca teritoriul să fie unul liber, fără a se suprapune cu teritoriul unei alte perechi.	

<i>Falco vespertinus</i>	Rar	Laxă, la nivelul întregului sit. Zone (colonii) de cuibărire nu au putut fi încă evidențiate	36-41 perechi (conform Planului de management) Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 41 perechi cuibăritoare.	Liziere, păduri de luncă, perdele forestiere, plantații, arbori înalți din lungul drumurilor, pâlcuri de copaci în silvostepă, întodeauna localizați în apropierea terenurilor agricole deschise, unde proliferază insectele.	
<i>Ficedula albicollis</i>	Pasaj	Specia apare în perioada de pasaj utilizând în special zonele împădurite și cele cu tufărișuri. Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului	800-1000 indivizi în pasaj	Păduri umbroase de fag, dar și în pădurile de stejar și de amestec cu molid, preferând zone unde subarboretul este dezvoltat.	
<i>Ficedula parva</i>	Pasaj	Specia apare în perioada de pasaj utilizând în special zonele împădurite și cele cu tufărișuri. Prezența speciei nu a putut fi certificată în zona de influență a proiectului	800-1000 indivizi în pasaj	Păduri umbroase de fag, dar și în pădurile de stejar și de amestec cu molid, preferând zone unde subarboretul este dezvoltat.	
<i>Fringilla coelebs</i>	comună	Specie prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Habitate de zone umede, păduri de luncă	
<i>Gallinago gallinago</i>	Relativ comună	Specie prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Cuibărește în aproape toată Europa. Populațiile din nordul și din estul extrem migrează spre sud-vest pentru a ierna, dar ajung și în Africa. Pleacă de pe locurile de cuibărit în luna iulie și revin în anul următor în lunile martie-mai	
<i>Glareola pratincola</i>	Rară	Specia este prezentă în zonele cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj	Necunoscută	Terenuri întinse, deschise, uscate, cu vegetație scundă, lângă stufărișuri sau zone mlăștinoase, zone de sărătură, și altele asemenea	
<i>Galerida cristata</i>				Specie întâlnită în habitate deschise, inclusiv în cele realizate de oameni, precum căi ferate sau aeroporturi. Regăsită în toată Europa, mai puțin în zonele din nordul extrem al continentului. Longevitatea medie în libertate este de șase ani	

<i>Haliaeetus albicilla</i>	Foarte rară	Specie este dependentă de zonele acvatice din sit. În zona bălților, lacurilor și râurilor în apropierea cărora se găsesc arbori bătrâni sau insule stâncoase. Iarna apare și pe eleștee. Pentru cuibărit prefer copacii bătrâni.	Specia este prezentă în sit în perioada de cuibărire: 1 pereche 4-8 indivizi iernează în sit. În timpul pasajului, situl este tranzitat de 4-6 indivizi. (conform Planului de management)	Specie dependentă de bazinele acvatice. Poate fi observată lângă malul mărilor, cursul râurilor sau lacuri interioare cu apă dulce.	
<i>Hieraaetus pennatus</i>	Rară	Specia este prezentă în sit ca specie cuibăritoare în zonele împădurite din sit, folosind pentru hrănire pășunile și terenurile agricole din apropiere	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 8 perechi cuibăritoare.	Specie limitată la zonele împădurite, învecinate cu zone de arbuști, pajiști și terenuri cultivate	
<i>Himantopus himantopus</i>	Foarte rară	Specia se găsește în zona apelor puțin adânci, cu fund mîlos, cu plaje cu vegetație joasă sau pâlcuri de vegetație mai înaltă.	Situl este tranzitat de aproximativ 24 de indivizi (ROSPA0039)	Mlaștini cu apă dulce sau ușor salmastră, puțin adânci (maximum 20-25 cm), cu fund mîlos, plaje descoperite cu vegetație joasă sau pâlcuri de vegetație mai înaltă; iazuri abandonate în curs de renaturare; maluri joase cu smârcuri ale apelor lent curgătoare.	
<i>Hippolais icterina</i>				Poate fi găsită în pădurile de foioase cu arboret dens și înalt, în parcuri sau grădini.	
<i>Hirundo rustica</i>				Este o specie clocitoare comună în România, în perechi sau mici colonii în localități, căutând hrana pe terenuri deschise și cultivate.	
<i>Ixobrychus minutus</i>	Rară	Specia se găsește în zonele umede cu întinderi dense de stufăriș. Cuibărește în stufăriș sau ocazional în tufărișuri dense de pe marginea râurilor sau lacurilor.	Specie întâlnită în sit în perioada de reproducere (40 de perechi), (ROSPA0039)	Preferă aproape exclusiv zonele întinse de stufăriș cu apă dulce sau salmastră; stufărișurile dense, cu un nivel scăzut al apei și cu tufișuri/ sălcii sau arin, în habitat. Ocazional ocupă și tufărișuri dense de pe marginea râurilor sau lacurilor.	

<i>Lanius collurio</i>	Comună	Specie prezentă în majoritatea habitatelor deschise, pășuni cu tufărișuri, arbori izolați, terenuri arabile cu tufe și margini de vegetație	Conf. Planului de Management al Sitului Natura2000 ROSPA0001 în sit cuibăresc aprox. 348-750 perechi	Sfrânciocul apare într-o varietate mare de habitate: păduri, luminișuri, liziere, parcuri, grădini, oriunde apar tufe ghimpoase.	
<i>Lanius excubitor</i>				Ocupă zone umede cu ape dulci sau salmastre, stătătoare sau ușor curgătoare cu vegetație densă. În general, poate fi găsit lângă ape calme, mici, cuibărește lângă mlaștini, iazuri, lacuri și zone uscate din apropierea apelor. Iarna poate fi găsită într-o varietate de habitate, inclusiv în apropiere de ferme, parcuri și locuri de joacă	
<i>Lanius minor</i>	Comună	Specie prezentă în majoritatea habitatelor deschise, pășuni cu tufărișuri, arbori izolați, terenuri arabile, preferând pășunile cu arbori izolați, lizierele, și altele asemenea.; este mai puțin numeros și frecvent decât cel roșiatic	Conf. Planului de Management al Sitului Natura2000 ROSPA0001 în sit cuibăresc aprox. 88-180 perechi	Preferă terenurile deschise, pajiștile cu tufe și pâlcuri de copaci, lizierele.	
<i>Lanius senator</i>					
<i>Larus cachinnans</i>	Relativ comună	Specie prezentă în sit în perioada sezonului de migrație	Necunoscută	Această specie cuibărește în jurul Marii Negre și Mării Caspice, acest areal extinzându-se spre Asia centrală și de nord. În Europa acest areal s-a extins spre Nord și Vest cuibărind în Polonia și Germania de est. O parte din populația acestei păsări migrează până la Marea Roșie și Golful Persan, în timp ce altă parte merge spre Europa de vest, în țări precum Suedia, Norvegia, Danemarca ajungând până în nordul Franței. Cuiburile sunt construite la nivelul solului, lângă apă. Sezonul de împerechiere începe cu luna Aprilie, iar puii părăsesc cuibul prin Iulie.	
<i>Larus canus</i>	Relativ comună	Specie prezentă în sit în perioada sezonului de migrație	Necunoscută	Specie ce formează colonii aproape de apă sau în mlaștini, cuiburile sunt contruite pe sol în linie sau în arbori de dimensiuni mici.	

<i>Larus fuscus</i>	Rară	Specie prezentă în sit în perioada sezonului de migrație	Necunoscută	Ocupă zone umede cu ape dulci sau salmastre, stătătoare sau ușor curgătoare cu vegetație densă. În general, poate fi găsit lângă ape calme, mici, cuibărește lângă mlaștini, iazuri, lacuri și zone uscate din apropierea apelor. Iarna poate fi găsit într-o varietate de habitate, inclusiv în apropiere de ferme, parcuri și locuri de joacă	
<i>Larus melanocephalus</i>				Pescarușul cu cap negru, denumit și martin cu cap negru, este o specie caracteristică zonelor umede deschise, lagunare și de coastă. În migrație apare în zone umede, lacuri, zone lagunare și de coastă, dar și în zone agricole și pășuni. Este puțin mai mare decât pescărușul razator (<i>Larus ridibundus</i>)	
<i>Larus minutus</i>	Comună	Specia folosește habitatele acvatice din sit în perioada de pasaj.	400-600 de indivizi tranzitează situl în perioada de pasaj.	Specie întâlnită în zona litorală, dar și pe lacurile interioare. Totuși, preferă zona de coastă cu plaje nisipoase și/sau măloase.	
<i>Larus ridibundus</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioada sezonului de migrație	Necunoscută	În general, poate fi găsit lângă ape calme, mici, cuibărește lângă mlaștini, iazuri, lacuri și zone uscate din apropierea apelor. Iarna poate fi găsit într-o varietate de habitate, inclusiv în apropiere de ferme, parcuri și locuri de joacă	
<i>Limicola falcinellus</i>				Ocupă zone umede cu ape dulci sau salmastre, stătătoare sau ușor curgătoare cu vegetație densă	
<i>Limosa limosa</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioada sezonului de migrație	Necunoscută	Ocupă zone umede cu ape dulci sau salmastre, stătătoare sau ușor curgătoare cu vegetație densă	
<i>Locustella luscinioides</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioada de cuibărire	Necunoscută	Este o specie răspândită în special în nordul continentului european, însă prezentă și în zonele sudice și estice. Este dificil de văzut, fiind timidă și ascunsă. Se hrănește în vegetația deasă și doar ocazional prinde insecte în zbor.	

<i>Lullula arborea</i>	Comună	Specia este prezentă în special în habitatele de pădure deschisă ce alternează cu pășuni sau parcele de teren arabil, la liziere, în zone cu arbori izolați și altele asemenea.	Conf. Planului de Management al Sitului Natura2000 ROSPA0001 în sit cuibăresc aprox. 330-530 perechi cuibăritoare	Preferă marginea pădurilor de foioase, liziere și zone cu pășuni. Importante sunt prezența ierbii scurte și zone lipsite de vegetație	
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Comună	Specie prezentă în perimetrul sitului în perioada de pasaj	Necunoscută	Este o specie răspândită în special în nordul continentului european, însă prezenta și în zonele sudice și estice.	
<i>Melanocorypha calandra</i>	Comună	Specie prezentă în zonele deschise, predominant în terenurile arabile de pe suprafața sitului, dar și pajiști, fiind mai puțin frecventă decât ciocârlia de câmp	Conf. Planului de Management al Sitului Natura2000 ROSPA0001 în sit cuibăresc aprox. 900-1400 perechi cuibăritoare.	Specie prezentă în zonele deschise, predominant în terenurile arabile de pe suprafața sitului, dar și pajiști, fiind mai puțin frecventă decât ciocârlia de câmp	
<i>Merops apiaster</i>				Preferă văile râurilor care prezintă maluri adânci și abrupte și zone deschise cu păcuri sporadice de arbuști sau arbori izolați, de la nivelul mării urcând până la altitudinea de 2500 m.	
<i>Miliaria calandra</i>				Specie parțial migratoare din familia emberizidelor (<i>Emberizidae</i>), ordinul passeriformelor (<i>Passeriformes</i>) care cuibărește în regiunile de câmpie și de dealuri descoperite din Europa, vestul Asiei și nordul Africii.	
<i>Milvus migrans</i>	Rară	Pasaj	5-8 exemplare în pasaj (conform Planului de management)	Zone umede, râuri, lacuri înconjurate de păduri.	
<i>Motacilla alba</i>	Relativ comună	Prezentă în sit în perioada de cuibărit	Necunoscută	Trăiește în regiunile deschise, pe pajiști, în lungul văilor, deseori în jurul zonelor umede, adesea lângă sau în interiorul așezărilor omenești.	
<i>Motacilla flava</i>	Comună	Prezentă în sit în perioada de cuibărit și de migrație	Necunoscută	Cerințele ecologice ale acestei specii sunt regăsite la nivelul zonelor umede cu stufăriș, mlaștinilor și zonelor ripariene de la nivelul mării și până la aproximativ 1500m altitudine.	

<i>Muscicapa striata</i>	Relativ comună	Prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Ete o pasăre comună în păduri cu luminșuri, parcuri și grădini. În ceea ce privește altitudinea este prezentă de la altitudini joase până la 900 m, dar, sporadic, poate să ajungă până la 1500 m	
<i>Netta rufina</i>				Zona de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această specie sunt habitate cu apă salmastră și stufăriș.	
<i>Numenius arquata</i>	Comună	Prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Cuibărește în zone umede, bălți și mlaștini, dar iernează pe zone de coastă.	
<i>Nycticorax nycticorax</i>	Comună	Specia se găsește în zonele umede întinse, cu apă puțin adâncă (malurile râurilor, mlaștini, bălți și lacuri) și pâlcuri de arbori (sălcii). Cuibărește în copaci (salcie, arin) și uneori pe trestii bătrâne.	Specie prezentă în sit, cu un efectiv de 470 - 520 de perechi, în timpul reproducerii (ROSPA0039)	Mlaștini și bălți cu apă dulce sau sărată.	
<i>Oenanthe isabellina</i>					
<i>Oenanthe oenanthe</i>				Specie predominant terestră, întâlnită în regiuni deschise, pietroase, adesea aride	
<i>Oenanthe pleschanka</i>	Ne-evaluată	Ne-evaluată	Ne-evaluată	Specie asociată habitatelor deschise, agroecosisteme, apărând și în habitate mozaicate.	
<i>Oriolus oriolus</i>	Comună	Prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Preferă pădurile luminoase de șes, văile râurilor montane, plantații și livezi. Distribuția altitudinală a speciei este strâns legată de cea a padurilor de stejar (<i>Quercuss spp.</i>), de obicei între 200 – 400 m, în anumite situații putând ajunge până la 600 – 650 m	
<i>Pandion haliaetus</i>	Foarte rară	Specia este prezentă în timpul perioadelor de pasaj în regiunile cu ape permanente, stătătoare sau cu un curs lent	În timpul perioadelor de pasaj, situl este tranzitat de 20 indivizi. (ROSPA0039)	Specie localizată exclusiv lângă bazinele acvatice: lacuri, râuri, mări, oceane	
<i>Otus scops</i>				Specia se regăsește în habitatele deschise și semideschise.	
<i>Pelecanus crispus</i>	Rară	Specia se găsește în zone umede, mlaștinoase și lacustre, cu luciu întins de apă.	20-50 indivizi în timpul pasajului (ROSPA0039)	Zone umede cu apă dulce, dar și lagune, estuare, delte, regiuni cu apă salmastră.	

<i>Pelecanus onocrotalus</i>	Comună	Specia este prezentă pe Dunăre și malurile acesteia	În timpul pasajului, în sit putem observa 300-600 de indivizi.	Bazine acvatice cu stufărișuri întinse: zone umede cu apă dulce sau salmastră, lagune, delte, golfuri.	
<i>Pernis apivorus</i>	Rară	Specia este cuibăritoare în zonele împădurite din sit, acolo unde există și pădure bătrână	Conform Deciziei 414/03.08.2022 privind aprobarea Normelor metodologice privind implementarea obiectivelor de conservare din Anexa la Ordinul 1557/2016 s-a stabilit o valoare țintă de cel puțin 5 perechi cuibăritoare.	Păduri de foioase și de conifere, dar pot fi prezenți și în alte tipuri de pădure - molidișuri - , cu condiția să existe o intercalare a pajiștilor cu arboretele, precum și apide prezente. Specia este cuibăritoare în zonele împădurite din sit, acolo unde există și pădure bătrână	
<i>Phalacrocorax carbo</i>	Comună	Specie prezentă în sit în perioadele de cuibărit și migrație	120-150 perechi cuibăritoare	Cormoranul mare este o specie sedentară, rămâne de obicei în apropierea coloniei chiar și în afara sezonului de cuibărit. Este întâlnit pretutindeni în habitatele umede din Europa, unde întinderile de apă sunt vaste. În America de Nord preferă habitatele de coastă ale Atlanticului de Vest.	
<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	Comună	Specia este întâlnită pe Dunăre pentru hrănire și pe maluri sau în copacii de pe malurile Dunării pentru odihnă.	În sit, în timpul iernii sunt prezenți 400-500 de indivizi.	Specia preferă zone cu lacuri și râuri cu stufărișuri întinse	
<i>Phalaropus lobatus</i>	Rară	Specia utilizează predominant habitatele acvatice deschise cu apă de mică adâncime, preferând malurile	Specie prezentă rar în sit în lunile de pasaj, cu efectiv estimat de 2-3 indivizi. (ROSPA0007)	Cuibărește în zona arctică, în tundră, lângă lacuri, iazuri, lagune ori alte bazine acvatice permanente. În perioada de migrație vizitează lacuri saline interioare, lacuri salmastre și mlaștini litorale. În iarnă petrece mult timp pe mare, unde consumă plancton	
<i>Philomachus pugnax</i>				Specie întâlnită pe tot cuprinsul nordului Europei. Marea majoritatea iernează în Africa sub-sahariană, cu toate că o populație redusă iernează în sudul și vestul Europei. Habitatul de cuibărit este reprezentat de mlaștini, lacuri artificiale și pajiști umede	

<i>Phoenicurus ochruros</i>	Relativ comună	Specia este prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Cuibărește în aproape toată Europa. Populațiile din nord-est migrează spre zone cu climă mai puțin aspră, în sud-vestul Europei și în nordul Africii. Stă în Europa de la finele lunii martie până în luna septembrie. Se hrănește pe sol și sapă în pământ cu ciocul.	
<i>Picus canus</i>	Comună	Specia este prezentă în zonele împădurite, în special în pădure rară, liziere, pâlcuri de arbori, arbori izolați pe pașuni, plantații din apropierea localităților	Conform Planului de management al Sitului ROSPA0001 în sit sunt evaluate 60-80 perechi cuibăritoare	Specie asociată habitatelor mozaicate, liziere de păduri, apărând și în grădini, livezi, parcuri	
<i>Platalea leucorodia</i>	Comună	În perioada reproducerii, situl găzduiește 144-160 de perechi	În perioada reproducerii, situl găzduiește 144-160 de perechi (ROSPA0039)	Ca și habitat specia preferă bazine acvatice întinse, cu apă puțin adâncă, substrat de măruri nisip. Lacuri cu apă dulce, salmastră sau sărată învecinate cu stufărișuri ori arbori izolați, delte, estuare, lagune	
<i>Plegadis falcinellus</i>	Comună	Specia se găsește pe lacurile și bălțile întinse, puțin adânci, cu stufărișuri și pâlcuri de copaci. Cuibul este amplasat în sălcii sau stuf.	În fiecare perioadă de pasaj, situl reprezintă loc de popas pentru 230 - 400 de indivizi. În perioada reproducerii, situl găzduiește 120-130 de perechi.	Habitat: zone umede continentale, lacuri cu apă mică, mlaștini, iazuri, cursuri de râuri, delte, zone litorale	
<i>Pluvialis squatarola</i>				Zona cerințelor ecologice a ploierului este reprezentată de pajiștile întinse cu vegetație joasă sau zonele umede incendiate frecvent cu soluri slab acide spre neutre, evitând zonele mlaștinoase.	
<i>Podiceps cristatus</i>		Specia este prezentă în sit în perioada cuibăritului	10-20 perechi cuibăritoare	Zona de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această specie sunt habitate umede	
<i>Podiceps grisegena</i>	Comună	Prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Zona de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această specie sunt habitate umede	
<i>Podiceps nigricollis</i>		Specia este prezentă în sit în perioada cuibăritului	4-5 perechi cuibăritoare	Zona de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această specie sunt habitate umede	
<i>Porzana parva</i>	Rară	Specia se găsește în stufărișurile de pe marginile Dunării.	Specie cuibăritoare în sit – 12 perechi (ROSPA0039)	Ca și habitat preferă bălți cu stufăriș și iazuri.	

<i>Picus canus</i>	Rară	Specia este prezentă în zonele împădurite.	Conform Planului de Management al Sitului ROSPA0002 în sit sunt înregistrate 20 - 30 de perechi cuibăritoare	Specia preferă pădurile mai umede, rarefiate, precum și zăvoaiele, pâlcurile din pășuni, parcuri etc	
<i>Recurvirostra avosetta</i>	Foarte rară	Specia este prezentă în sit pe malul Dunării.	În lunile de pasaj, pot fi observați circa 8 indivizi în interiorul sitului. (ROSPA0039)	Lacuri salmastre, mlaștini cu apă mică, cu adâncime sub 20 cm și substrat mălos, în locuri, în general lipsite de vegetație palustră, pe lângă maluri și insule. Local pe litoralul mării, pe țărmurile joase nisipoase cu vegetație sărăcăcioasă. De asemenea, pe țărmurile cu nisip sau prundiș ale unor ape dulci stagnante sau curgătoare.	
<i>Remiz pendulinus</i>	Relativ comună	Specia este prezentă în sit în perioada cuibăritului	Necunoscută	Specia este întâlnită în habitate mozaicate, pătrunzând ușor în mediile antropizate, parcuri , grădini, livezi	
<i>Riparia riparia</i>	Relativ comună	Specia utilizează situl pe perioada reproducerii și a pasajului	Necunoscută	Zona de suprapunere a cerințelor ecologice pentru această specie sunt habitate de pășuni, mlaștini, în apropiere unei surse de apă	
<i>Saxicola rubetra</i>	Rlativ comună	Specia este prezentă în sit în perioada migrației	Necunoscută	Specia este întâlnită în habitate mozaicate, pătrunzând ușor în mediile antropizate, parcuri , grădini, livezi	
<i>Saxicola torquata</i>	Rlativ comună	Specia este prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Specia este întâlnită în habitate mozaicate, pătrunzând ușor în mediile antropizate, parcuri , grădini, livezi	
<i>Sterna albifrons</i>	Rară	Specia se găsește în zonele umede cu vegetație palustră	Specie prezentă în sit în lunile de pasaj (400 de indivizi), dar și în perioada de cuibarire (25-30 de pperechi). (ROSPA0039)	De obicei, observată nu departe de litoral. Preferă zone de coastă, plaje nisipoase fără vegetație ori cu vegetație săracă, bazine cu apă mică	
<i>Sterna hirundo</i>	Comună	Specia cuibărește în zone acvatice cu vegetație palustră. În perioada de pasaj se hrănește în zonele acvatice din sit.	Conform Planului de Management al Sitului ROSPA0002 Specie cuibaritoare în sit: ~ 100 perechi; în lunile de pasaj 2000-3000 de indivizi tranzitează situl.	Preferă o gamă largă de habitate, de la regiunile costale și lacurile continentale, până la cele semi-aride și tropicale. Cuibăresc mai ales în zonele de șes, în perechi izolate sau colonii mici. Preferă mlaștinile, lacurile, lagunele costale	

<i>Streptopelia turtur</i>				Specia cuibărește în pădurile de foioase deschise din zonele agricole. Evită zonele montane și preferă habitatele însoțite și uscate. Uneori poate fi întâlnită și în fânețe, parcuri sau grădini.	
<i>Sturnus vulgaris</i>	Comună	Specia este prezentă în sit în perioadele pasaj	Necunoscută		
<i>Sylvia atricapilla</i>				Specia este întâlnită în habitate forestiere cu copaci înalți pentru căutare hranei și strat arbutiv pentru cuibărit. Mai poate fi întâlnită și în parcuri și grădini cu copaci și arbuști răzleți	
<i>Sylvia borin</i>				Specia este întâlnită în pădurile de foioase și păduri de amestec cu vegetație densă la sol pentru cuibărit. Cuibărește ocazional în parcuri și grădini sau terenuri agricole.	
<i>Sylvia communis</i>				Specia trăiește în zone cu tufișuri joase și arbuști pentru cuibărit, evitând pădurile foarte dense cu copaci înalți, preferând pădurile cu frunze căzătoare în loc de cele de conifere.	
<i>Sylvia nisoria</i>	Comună (ROSPA0001) Rară (ROSPA0002)	Specia este caracteristică zonelor deschise cu multe tufărișuri, în special pe pășunile de pe suprafața sitului (ROSPA001)	Conform Planului de management al Sitului ROSPA0001 în sit sunt evaluate aproximativ 140-280 perechi (ROSPA001) Specie prezentă în sit în perioada de cuibarit (40-60 de perechi). (ROSPA0002)	Specie asociată habitatelor deschise, agroecosisteme, apărând și în habitate mozaicate.	
<i>Tachybaptus ruficollis</i>		Specia este prezentă în sit în perioada de cuibărire	10-20 perechi	Habitatul specific al corcodelului mic constă în lacuri, iazuri, zone inundabile, preferă chiar și golfurile sau estuarele care sunt înconjurate de stuf și au vegetație acvatică din abundență.	
<i>Tadorna ferruginea</i>	Comună	Specia cuibărește în vizuini în pereții de loess din vecinătatea apei. Pentru hrănire utilizează habitatele acvatice.	În sit sunt prezente 10 - 15 perechi cuibăritoare. (ROSPA0002)	Preferă lacuri continentale cu apă dulce, râuri ori zone litorale cu apă sărată sau salmastră. Stepe și platouri, ajungând chiar la 5000 metri altitudine în Himalaya.	

<i>Tadorna tadorna</i>		Specia este prezentă în sit în perioada de cuibărire	5-6 perechi	Specia este întâlnită în zone umede, lacuri artificiale, cariere de nisip și pietriș din albia râurilor și zone costiere.	
<i>Tringa erythropus</i>	Comună	Specia este prezentă în sit în perioada de pasaj		Fuierarul de mlaștină este o specie caracteristică zonelor de tundră cu tufişuri și pășunilor umede.	
<i>Tringa glareola</i>	Rară	Specia se găsește în pasaj pe malurile mlăștinoase ale Dunării	Specie prezentă în sit în lunile de pasaj (80 de indivizi)(ROSPA0039)	Este o specie nordică, destul de comună în mlaștini cu rogoz, de asemenea în pădurile umede de mesteacăn din regiunile montane de pe taiga. Numeroasă în pasaj, pe malurile mlăștinoase ale lacurilor, ocazional în stoluri de până la 30-40 de exemplare.	
<i>Tringa nebularia</i>	Rară	Specia este prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Apare în poieni de pădure, turbării și zone mlăștinoase. Iernează în estuare, zone costiere, sărături și lacuri cu apă dulce	
<i>Tringa ochropus</i>	Relativ comună	Specia este prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Cuibărește în păduri umede și iernează în apropierea apelor dulci continentale cum sunt mlaștinile, șanțuri și albiile râurilor. Specia cuibărește predominant în centrul și nordul Europei, iernând în Bazinul Mediteranean și Africa, precum și în sudul Asiei	
<i>Tringa stagnatilis</i>	Rară	Specia este prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Preferă habitatele de zone umede din proximitatea apelor stătătoare.	
<i>Tringa totanus</i>	Comună	Specia este prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Întâlnită pe pajiști umede, mlaștini și fânețe mlăștinoase, iernând în habitate costiere. Cuibărește pe tot cuprinsul Europei. Populațiile nordice iernează din Marea de Nord până în vestul Africii, iar populațiile central europene iernează în regiunea Mediteraneană	
<i>Turdus iliacus</i>				Este o specie comună la noi în țară, preferând să cuibărească în mesteceni sau păduri de amestec, arbuști, liziere de pădure, cursuri de râuri și marginile și zonele inundabile ale lacurilor. Iarna este întâlnit în păduri deschise, garduri de copaci, ogoare, livezi, parcuri și grădini.	

<i>Turdus merula</i>	Comună	Specia este prezentă în sit în perioada de pasaj	Necunoscută	Este o specie comună la noi în țară, fiind întâlnită într-o mare varietate de habitate, în principal păduri și grădini, dar întâlnită adesea și pe terenuri agricole, fânețe și zone urbane.	
<i>Turdus philomelos</i>	Comună	Specia este prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Specia se întâlnește în orice habitat cu tufișuri și arbori alături de zone deschise pentru hrănire. Cuibărește în păduri, garduri de copaci, parcuri și grădini.	
<i>Turdus pilaris</i>				Este o specie larg întâlnită, frecventă într-o varietate mare de habitate, arealul său suprapunându-se cu cel de distribuție al speciilor de arbori de care rămâne strâns legat pentru cuibărire.	
<i>Turdus viscivorus</i>				Este o specie larg întâlnită, frecventă într-o varietate mare de habitate, arealul său suprapunându-se cu cel de distribuție al speciilor de arbori de care rămâne strâns legat pentru cuibărire	
<i>Upupa epops</i>	Relativ comună	Specia este prezentă în sit în perioada de migrație	Necunoscută	Larg răspândită la deal și câmpie, unde preferă terenurile deschise și însoțite cu vegetație lemnoasă dispersă	
<i>Vanellus vanellus</i>	Relativ comună	Specia este prezentă în sit în perioada de reproducere	40-50 perechi	Este o specie larg răspândită pe tot cuprinsul Europei care deține 50% din populația cuibăritoare globală. Specia cuibărește în habitate deschise cu vegetație mică inclusiv pe terenuri agricole, turbării, lunci și zone umede. Iarna formează stoluri pe pășuni și terenuri arate.	